

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sabahattin Önkibar

ASENA

MERAL AKŞENER'İN DÜNÜ VE BUGÜNÜ

Sabahattin Önkibar

Siyasal Bilimler Fakültesi mezunu. 29 yıllık gazeteci. Star TV, TGRT, Flash TV, Avrasya TV ve Ulusal Kanal'da 20 yıldır siyasi programlar yapıyor... *Star*, *Posta*, *Türkiye*, *Yeniçağ*, *Yenimesaj* ve *Aydınlık* gazetelerinde 25 yıldır *Politika* *Günlüğü* köşesiyle siyaset yazıları yazıyor... Doğan Grubu, Uzan Grubu, İhlas Grubu, Flash TV ve *Yeniçağ* gazetelerinde 20 yıl aralıksız Ankara Temsilciliği yaptı.

Daha önce yayımlanan kitapları: *İşte İslamın ve Türklüğün Katilleri* (Kaynak Yayınları, 2014), *Takkeli Firavunlar* (Kırmızı Kedi Yayınevi, 2014), *İmamlar ve Haremler Medyası* (Kırmızı Kedi Yayınevi, 2015), *Mehdi'nin Darbesi* (Kırmızı Kedi Yayınevi, 2016), *Devlet Bahçeli ve Ülkücüler Hakkında Her Şey* (Kırmızı Kedi Yayınevi, 2017).

Kırmızı Kedi Yayınevi: 820

Güncel: 35

Asena / Meral Akşener'in Dünyası ve Bugünü

Sabahattin Önkibar

© Sabahattin Önkibar, 2017

© Kırmızı Kedi Yayınevi, 2017

Genel Yayın Yönetmeni: İlknur Özdemir

Editör: Tunca Arslan

Son Okuma: Füsün Güler

Kapak Tasarımı: Cüneyt Çomoğlu

Grafik: Yasemin Çatal

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiçbir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Birinci Basım: Ekim 2017, İstanbul

ISBN: 978-605-298-168-9

Kırmızı Kedi Sertifika No: 13252

Baskı: Pasifik Ofset

Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1 Baha İş Merkezi A Blok Kat: 2

34310 Haramidere/İSTANBUL

Tel: 0212 412 17 77 Sertifika No: 12027

Kırmızı Kedi Yayınevi

kirmizikedi@kirmizikedi.com / www.kirmizikedi.com

www.facebook.com/kirmizikedikitap / twitter.com/krmzikedikitap

kirmizikediedebiyat.blogspot.com.tr

Ömer Avni Mah. Emektar Sok. No: 18 Gümüşsuyu 34427 İSTANBUL

T: 0212 244 89 82 F: 0212 244 09 48

Sabahattin Önkibar

ASENA

**Meral Akşener'in
Dünü ve Bugünü**

Önsöz

Bu kitap bir övgü ya da yergi çalışması değildir.
Parlatma veya karalama gibi bir misyonu yoktur.
Tamamen yansız ve tarafsız bir eserdir.

Soyut yorum ve temennilerin değil, somut tanıklıkların derlenmesidir.

Bir diğer özelliği, yakın tarihe pencere açmasıdır.

Odak noktasında Meral Akşener'in bulunduğu bu çalışmamızda, ülkücü hareket, DYP, Çiller, Susurluk, 28 Şubat, AKP'nin kuruluş hikâyesi, FETÖ, Bahçeli, MHP ve kurulacak yeni partiyle beraber yakın dönemin siyasi röntgeni çekilerek tarihe katkı sunuluyor.

Dahası, bugüne kadar hiç duyulmamış bilgi ve anekdotlar aktarılıyor.

İyi okumalar diliyorum.

Eylül 2017-Ankara

Milli Merkez

5 Ağustos 2017...

Ufuk Söylemez: "Meralciğim harekete geçiyorsunuz galiba!"

Meral Akşener: "Geçiyoruz Ufukçuğum."

Söylemez: "Allah kolaylık versin, işiniz kolay değil."

Akşener: "Zorlukları hep beraber aşacağız. Sen ve eşin benim can kardeşlerimsiniz. Evladınız kucağımda büyüdü... Ayılmak yok, yine hep beraberiz."

Söylemez: "Kuracağınız partiyi Milli Merkez diye tanımlaman da iyi oldu."

Akşener: "Öyle olmalı, zira Türkiye'nin ihtiyacı olan bu... Milli olan herkesi kucaklamalıyız."

Söylemez: "MHP benzeri bir parti tutmazdı."

Akşener: "Biz yüzde 50'ye talibiz... Onun için Milli Merkez dedik."

Söylemez: "Hatırlarsan Milli Merkez kavramını ilk önce Hüsamettin (Cindoruk) Bey'le beraber biz dillendirdik. Son sekiz yılda bütün Türkiye'de 100'den fazla konferans verdik."

Akşener: "Biliyorum, bilmez miyim!"

Türkiye'de değişen rejim

Söylemez: "Yeni partide kimler olacak?"

Akşener: "Her kesimden vizyon sahibi pırıl pırıl isimler olacak."

Söylemez: "Ekibini kurabildin mi?"

Akşener: "Kurduk ve kuruyoruz. Çok iyi eğitimli gençlerden müteşekkil gruplar oluşturduk. Sizleri de yanımızda görmek istiyoruz."

Söylemez: "Elbette ama benim bazı tereddütlerim var."

Akşener: "Ne gibi?"

Söylemez: "Toplum ve kamuoyu hâlâ farkında değil, Türkiye'de rejim değişti."

Akşener: "Doğru."

Söylemez: "Artık partiler çok önemli değil."

Akşener: "Haklısın."

Söylemez: "Dolayısıyla Tayyip Erdoğan'a rakip olacak ismin bir partinin başkanı olması acaba zaaf teşkil etmez mi?"

Anketler ne diyor?

Akşener: "Bunu çok tartıştık ve parti kurmanın zorunluluğuna kanaat getirdik."

Söylemez: "Neden?"

Akşener: "Önce şunu söyleyeyim. Yapılan bütün anketlerde Tayyip Bey'in karşısına rakip olarak ben çıkıyorum."

Söylemez: "Öyle mi?"

Akşener: "Özer Sencer'in iki ayrı anketinden ben çıktım. Aynı şekilde Amerikalıların araştırmalarında Erdoğan'dan sonra gelen isim yine benim. Birkaç gün önce İstanbul'dan önemli bir şirketin yaptırdığı projeksiyonda da benim ismim çok önde."

Söylemez: "Aman Amerikalıların araştırmasını kamuoyuna açıklama, onu bahane edip üstüne gelirler."

Akşener (gülerek): "Amerikalılara araştırmayı ben yaptırmadım, kendileri yapmış. Bana bunu aktaran da İstanbullu bir işadamı... Yahu Ufuk kardeşim sen beni bilirsin, benim Amerikalılarla ne işim olur?"

Söylemez: "Biliyorum işin olmaz ama göreceksin oradan üstüne gelecekler."

"Aptesimden şüphem yok!"

Akşener: "Gelsinler... Benim kendimden, yani aptesimden şüphem yok... Ben onlar gibi daha başbakan ve cumhurbaşkanı olmadan Beyaz Saray'larda ağırılanmadım. ABD'ye gidip icazet istemedim. Sözler vermedim. Onların arzusuyla BOP eşbaşkanı olmadım... Hatırla Ufuk kardeşim, 28 Şubat'ta Amerikalılar üstümüze gelmedi mi?"

Söylemez: "Hatırlamaz mıyım... ABD Ticaret Bakanı beni Washington'da niye Erbakan'la koalisyon kurdunuz diye azarlamaya kalktı, ben görüşmeyi hemen bitirdim."

Akşener: "Durum bu iken şimdi bize Amerikancı derlerse karşılığını anında veririz."

Söylemez: "Şunun için söylüyorum; Amerikan ve Avrupa medyasında birkaç hafta önce senin hakkında olumlu birkaç yazı çıkınca hakkında neler dediler biliyorsun."

Akşener: "Biliyorum... Ama hatırla, eskiden Batı medyasında bunlarla alakalı olumlu bir şey çıkınca 'Bakın, özgür-demokrat Batı dünyası bizi istiyor' diye caka satarlardı. Şimdi bizim lehimize iki yazı çıkınca bizi hain ilan ediyorlar. Yahu Batı âlemi ve hatta Rusya dahil bütün dünya Türkiye'de güvenilir bir lider arıyor. Tayyip Erdoğan artık bütün dünyada güven duyulmayan isim. Tayyip Bey'in rakibi kim olabilir, onu anlamaya çalışıyorlar. Bizim ismimiz de onların anketinden öyle çıkıyor... Onlar Erdoğan'a karşı kim güçlü ve itibarlı ise onu desteklerler."

Akşener'den "Kahrolsun Amerika!"

Söylemez: "Dediğin doğru ama millete farklı sunuyorlar."

Akşener: "Bizim millet kâmindir, anlatır ve ikna ederiz evvel Allah... Anketlerde rakip olarak ben değil başkası çıksa

biliyorsun onu desteklerler. Onların derdi Erdoğan'dan kurtulmak, çünkü güvenemiyorlar, üstünü çizdiler... Adam sabah dediğinin akşam tersini söylüyor... Ayrıca ben biliyorsun ülkücü kökenliyim. 12 Eylül öncesi sokaklarda az 'Kahrolsun Amerika' diye bağırmadım."

Söylemez: "Yeri gelmişken söyleyeyim, FETÖ'den de üstüne gelebilirler."

Akşener: "Gelsinler... Eşin ve beni 20 yıldan fazladır tanıyor sunuz. Benim ne alakam olur Fethullah'la Cemaat'le şununla bununla!"

Söylemez: "Ben elbette böyle bir şeyin milyarda bir gerçek olmadığını biliyorum ama imajını vurma adına buradan üzerine gelecekler diye şayialar var."

Neden parti kurdu?

Akşener: "Fethullah'a devlet içinde paralel devlet kurduran bunlar. Devleti ona teslim eden bunlar. Şimdi şahsi iktidar kavgası adına araları açılınca biri diğerini hain ilan ediyor... Eğer şahsi sebeplerle araları açılmasa emin ol hâlâ kol kolaydılar. Bunların kavgası ve ayrılığı, vatan-millet-din-iman adına değil, tamamen kişisel... Şimdi çıkacaklar bana oradan saldıracaklar... Gelsinler. Vallahi hiç takmıyorum, hodri meydan."

Söylemez: "Anketlerde madem çok iyisin o zaman partiler üstü aday olarak kalsan daha iyi olmaz mıydı?"

Akşener: "Bunu değerlendirdik ama parti olmazsa Ekmeleddin İhsanoğlu'nun durumuna düşeriz diye hesapladık. Hatırla, adamın partisi yoktu ve seçim boyunca yalnız dolaştı. Teşkilat ve ekip olmazsa sonuç kolay alınmıyor..."

Ufuk Söylemez ile Meral Akşener'in yolu DYP'de kesişti.

1996'nın ikinci yarısında kurulan Refah-Yol kabinesinde Söylemez ekonomi, Akşener içişleri bakanıydı.

Çiller'in prens ve prensesi

İlaveten 1990'lı yıllarda ikisi Tansu Çiller'in prens ve prensesleri gibiydi.

Akşener Ankara'da ev yemeği özlemine, Söylemezlerin evinde giderirdi.

İki isim kardeş misali yakındı.

Öyle ki Meral Akşener 2007 seçimlerinin arifesinde Devlet Bahçeli'ye gidip şunu söyler:

"Efendim, Ufuk Söylemez'i tanıyorsunuz..."

Bahçeli: "Bilirim ama yakınlığımız yok."

Akşener: "Biz aynı kabinde beraber çalıştık. Eşi de bizler gibi üniversitede öğretim üyesi. Çok donanımlı ve vatansever bir aile. MHP'de değerlendirseniz nasıl olur."

Bahçeli: "Bir bakalım Meral Hanım."

Söylemez MHP'den aday olamadı ama Akşener'le dostluğunu sürdürdü.

Akşener'i kim önerdi?

Meral Akşener'in DYP macerası 1994'te yapılan mahalli seçimler öncesi başladı.

Tansu Çiller gireceği bu ilk seçimde bazı illerde kadın aday göstermek istiyordu.

DYP Kocaeli Kadın Kolları Başkanı Asuman Özgün'e şu talimatı verdi:

"Kocaeli'de kadın aday koyacağız. Araştırın ve iyi bir isim bulun."

Asuman Hanım birkaç gün sonra konuyu DYP Kocaeli Milletvekili İsmail Amasyalı'ya açar:

"Tansu Hanım emir verdi, kadın aday istiyor."

Amasyalı: "Sayın Çiller bana da aynı şeyi söyledi... Asuman Hanım, siz Meral Akşener'i tanır mısınız?"

Özgün: Üniversitede öğretim üyesi olan genç hanım... Evet tanıyorum. Birkaç konferansına katıldım. Geçenlerde gazete-de haberini gördüm. İzmit'te yılın kadını seçilmiş."

Amasyalı: "Evet o kızcağız. Çok donanımlı ve akli başında-dır. Ağabeyi Nihat Gürer MHP'nin eski il başkanıydı. Bir ara Aydınlar Ocağı'nda başkanlık yaptı. Ben onları uzun zaman-dır tanırım. Siyasetçi bir aile ve geniş çevreleri var. Ne dersiniz Akşener'e?"

"Ülkücü ağabeyime soracağım"

Özgün: "Valla çok iyi bir isim."

Asuman Özgün çok beklemes, Meral Akşener'le buluşup ağzını yoklar:

"Meral Hanım siyaset yapmayı düşünüyor musun?"

Akşener: "Abla biz aile olarak zaten siyasetin hep içinde-yiz. Ağabeyimi biliyorsun... Ben de konferanslarımda ülke so-runlarına değinirim."

Özgün: "DYP'de siyaset yapar mısın?"

Akşener: "Abla biliyorsun ben ülkücü kökenliyim... DYP konusunda bir şey diyemem. Bu gibi bir teklife ağabeyimle konuşmadan cevap veremem zira o benim pusulam gibidir."

Özgün: "Sayın başbakanımız belediye seçimlerinde Kocaeli'de kadın bir aday olsun istiyor. Biz de uzun uzadıya araştırdık. Seni genel merkezimize aday aday diye teklif ede-bilir miyiz?"

Akşener: "Beni layık gördüğünüz için çok teşekkür ediyor-um. Dediğim gibi ben ağabeyimle konuşup size döneyim."

Özer Çiller'in yakını

Özgün: "Konuş ağabeyinle... Kabul edersen çok iyi olacak."

Meral Akşener ağabey Nihat Gürer'e teklifi iletir.

Ağabey sorar:

“Meralciğim, aktif siyaset yapmak istiyor musun? Sıkıntılı ve meşakkatli iştir. Gün gelir üzülsün, gün gelir bedel ödettirirler. Türkiye’de siyaset yapmak riskli iş!”

Akşener: “Ağabey ben siyaseti seviyorum. Bilirsin inatçı ve mücadeleciyim. Öyle pat diye de kırılmam.”

Gürer: “Madem öyle bir-iki gün bekle, ben bizim Orhan’la bir konuşayım.”

Akşener: “Doktor Orhan Özcanlı mı?”

Gürer: “Evet... Biliyorsun Orhan iyi ülkücüdür ve benim can arkadaşımıdır.”

Akşener: “Biliyorum... Orhan ağabeyin DYP ve Tansu Çiller’le bir teması var mı?”

Gürer: “Özer Çiller’in uzun zamandır çok yakınıdır.”

Türkeş’in telefonu

Nihat Gürer dediği gibi önce Orhan Özcanlı’yı, akabinde DYP milletvekili olan bir başka arkadaşı Ayvaz Gökdemir’i arar... Peşi sıra Kocaeli DYP milletvekili, Süleymancılar Cemaati mensubu İsmail Amasyalı ve diğer vekil İbrahim Artvinli’yle görüşür. Bu isimlerin tamamı şu karşılığı verir:

“Mutlaka adaylığa müracaat etsin, biz Ankara tarafında yardımcı olacağız.”

İbrahim Artvinli, Nihat Gürer’e ilave olarak şunu söyler:

“Nihatçığım ben şimdi Türkeş Bey’e gidip Meral’i aday yapması için Tansu Hanım’a telefon ettireceğim.”

Bu cevapları alan Nihat Gürer kardeşi Meral Akşener’e şunu söyler:

“Arkadaşlarla konuştum, tamam, aday ol... Yalnız şunu bil, buradan seçilme ihtimalin kuvvetli değil, çünkü DYP’nin Kocaeli merkezde daha önce aldığı oy ortada. Kaybedersen küsmeyeceksin. Bu bir maraton...”

Aydınlar Ocağı geçmişi

Görüldüğü gibi Akşener'in DYP'ye geçiş ve adaylığında karar verici ağabey Nihat Güner'dir. Katkı sunanlar ise ortada.

Özellikle Orhan Özcanlı'nın, sadece bu adaylık sürecinde değil, sonrasında da Meral Akşener'in Çiller ailesiyle yakın ilişkiler kurması ve siyaseten önünün açılması bağlamında büyük desteği oldu.

Ülkücü kökenli Orhan Özcanlı Ankara'da Sevgi Hastaneleri gibi o dönem benzeri az olan beş yıldızlı sağlık tesislerini kuran girişimci bir hekimdi.

Kuşkusuz Akşener'in Kocaeli Belediyesi'ne DYP'den tepeden inme aday yapılması sadece araya giren isimlerin hatırıyla açıklanamaz... Meral Hanım genç, hırslı, cesur ve donanımlıydı... 1980 sonrası bir ara ağabey Nihat Güner'in başkan olduğu Kocaeli Aydınlar Ocağı'nın sürekli konuşmacılarından biriydi. Öyle ki konferansa davetli olan ve mazereti sebebiyle son anda gelemeyenlerin boşluğunu hep o doldururdu. Bu konferanslar çoğu zaman soru-cevaba dönüştüğünden Akşener mahcup olmama ve sorulan sorulara cevap verebilme adına her konuda sürekli olarak okurdu. Ayrıca üniversitede öğretim görevlisiydi ve işi gereği araştırmalar yapıyordu.

Aileden siyasetçi

Meral Akşener'in siyasi fikri ve kimliğinin oluşmasında aile ve ağabey en başta gelen faktörlerdi.

Ailesi süreç içinde Demokrat Parti, Adalet Partisi ve MHP'ye oy vermişti.

Aile büyükleri arasında siyasetçiler de vardı.

Mesela dedesinin kardeşi Hasan Tahsin Batı Trakya'da kurulan Türk Cumhuriyeti'nin bakanıydı.

Dedesi ise çevresinde herkesin müracaat ettiği büyük bir âlim!

1924'te Yunanistan'ın Makedonyası'ndaki Drama'dan göç edip Kocaeli'ne yerleşmişti.

Meral Akşener'in fikri oluşumunda ninesinin de katkısı var.

Onun anlattığı acıklı Rumeli hikâyeleri Akşener'i derinden etkilemiştir.

Meral Hanım aile ve köklerine bağlı bir isim.

İlk ve ortaokulu Kocaeli'de okuyan Akşener, Bursa Öğretmen Okulu'nu kazanır.

Ancak ağabeyi Nihat Gürer, "O okul yatılı," diyerek itiraz eder.

Meral Hanım direnir ve günler sonra ağabeyini yumuşatıp ikna eder.

Bursa'da ülkücü kızlar başkanı

Akşener Bursa Öğretmen Okulu'nda bir ara ülkücü öğrencilerin başkanlığını yapar.

Kitap okumayı orada sevmeye başlar. Hikâyeler yazar.

Peyami Safa ile Ahmet Hamdi Tanpınar'ın bütün kitaplarını okur.

Nihal Atsız ise o dönem idollerinden biridir. *Deli Kurt* ve *Bozkurtlar* isimli kitaplarına bayılır.

Bir ara klasiklere meraklanır ve değiş tokuş usulüyle arkadaşlarından aldığı pek çok dünya klasiğini okur.

Üniversite yıllarında ise roman yazarı olmak ister.

Ailesinin kökenini anlatan bir roman yazmayı düşünür.

Daha sonra "Ağla Makyavel Ağla " isimli bir roman kaleme almış ama bitirmeden bırakmıştır.

Mevlana'nın müridi Muineddin Süleyman Pervane'nin eşi Gürcü Hanım'ın hayatı hakkında hep çok yazmak istemiş ama olmamış.

Akşener, ülkücü marşları öğretmen okulunda öğrenmiş.

"Çırpınırdı Karadeniz" en sevdiği marş!

Taklitçi-yüzücü-folklorcu Akşener

1970-74 arasında liseler çok politize olmadığından Meral Akşener sakin bir öğrencilik yapmış.

Okulun voleybol takımında oynamış. Masatenisinde iddia-lıymış. Keza folklor yaparmış.

Okulda herkes ona "Erkek gibi kız," dermiş.

Bir diğer lakabı da "Ayaklı Kütüphane..."

Bu kitabı hazırlarken konuştuğum öğretmen okulundan arkadaşlarına göre Akşener aynı zamanda iyi bir taklitçiymiş.

Yöresel şiveleri çok iyi taklit edermiş.

Mizahı sever, herkesi güldürürmüş.

Akşener yazları Kocaeli'ne geldiğinde Kuran kursuna devam etmiş ve birkaç kere Kuran'ı hatmetmiş.

Bu arada mahalleli kız erkek sandala doluşup Körfez'e balık tutmaya giderlermiş.

Bir başka özelliği iyi yüzücü olması ve yüzmeyi çok sevmesi.

Mayolu fotoğraf korkusu

Ama Meral Akşener epeydir denize giremiyor... Niye mi?

Paparazzilerden korktuğu için!

Kendi ifadesine göre, mayoyla fotoğraf vermek istemiyor.

"Öyle bir şey yaparsam, malum çevrelerin neleri yazdırıp söyleyeceği sır değil," diyor.

Öğretmen okulu sonrasında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü'nü kazanmış.

Burada Prof. İbrahim Kafesoğlu gibi büyük hocaları olmuş ve onlardan çok etkilenmiş.

Bu satırların yazarının Meral Akşener'le tanışması işte o döneme rastlar.

Küllük ve Çınaraltı gibi Edebiyat Fakültesi'ne çok yakın olan ülkücü mekânlarda aynı masaya oturup sohbetler ederdik ki Devlet Bahçeli'ye dair kitabımda yazdığım gibi benim

unuttuğum o an ve sahneleri 2000’li yılların başında TBMM’de bana Meral Akşener hatırlatmıştır.

Atsız, Attilâ İlhan ve Cemil Meriç

Akşener şiire de düşkün...

Necip Fazıl Kısakürek ile Nihat Atsız’a bayılırmış.

Atillâ İlhan, Abdürrahim Karakoç, Yavuz Bülent Bakiler ve Ahmet Arif’i severmiş.

Attila İlhan’ın *Hangi Sol* ve *Hangi Batı* isimli eserlerini altını çizerek okumuş.

Keza türkû ve bozlak düşkünüyümüş.

“Gayrı Dayanamam Ben Bu Hasrete, Ya Beni de Götür Ya Sende Gitme” en sevdiği türküyümüş!

Rumeli türkülerinden “Yağma Yağmur, Esme Bre Deli Rüzgâr”ı fırsat buldukça hâlâ dinler ve mırıldanırmış.

Neşet Ertaş, Esat Kabaklı, Musa Eroğlu, Nihat Özbek favori türkücüler!

Cemil Meriç bir başka idolü!

Mağaradakiler isimli kitabını iki kere okumuş!

Nurettin Topçu, Prof. Erol Güngör ve Mümtaz Turhan çok etkilendiği diğer yazarlar.

Kitap kurdu Akşener

Ahmet Arvasi’ye de yakın ilgisi varmış.

Onun *Kendini Arayan İnsan* ile *İnsan ve İnsan Ötesi* isimli kitaplarından çok etkilendiğini anlatır.

Görüldüğü gibi Akşener gerçek bir kitap kurduyd ki böy-
leleri ülkücü camiada fazla değildir.

Sonrası dönemde bu ilgiye sinema eklenmiş.

Hülya Koçyiğit’in oynadığı *Kınalı Yapıncak* isimli filmi hâlâ unutamıyor.

Robert De Niro, Kevin Costner, Dustin Hoffman ve Michelle Pfeiffer’in filmlerini kaçırmamaya çalışmış!

Oğlu Fatih Galatasaray Lisesi'nde okuduğu için onun yüzünden Galatasaray takımını tutuyor ancak Kocaelispor'u da göz ardı etmiyor.

Meral Akşener'in bir başka özelliği dindar olması.

Orucunu sürekli tutmuş.

Gençliğinde, aksasa da namazını kılmaya çalışmış ki hacca gittikten sonra hiç aksatmamaya çalışıyormuş.

İstanbul'da türbe gezileri

Kandillerde gece yarısına kadar ibadet edermiş ve bu, aile gelenekleriymiş.

Zaman zaman tebdil-i kıyafet yapıp yeğenleriyle İstanbul'daki türbeleri gezermiş.

Kendisi türban takmaz ama türban karşıtlığına çıldırmış.

Üniversite yıllarından beri başörtüsüne özgürlüğü savunmuş.

Ancak bu dindarlığına rağmen üniversite öğrenciliği ve öğretim üyeliği döneminde siyasal İslamcılardan uzak durmuş.

Onları şekilci ve sathi bulurmuş.

Laikliği din karşıtlığı olarak değil, gerçek din özgürlüğü olarak görür ve onu ısrarla savunurmuş.

Akşener gençliğinde entelektüel özelliğinin yanı sıra aksiyonerdi.

Hep koşturur, kız öğrenci yurtlarına gidip seminerler verirmiş.

Bu arada tespihi sever ve zaman zaman eline alırmış.

Öyle ki evinde bir tespih koleksiyonu bile varmış.

Ülkücü yürüyüşlerde en başta

1976'da girdiği Edebiyat Fakültesi'nde fevkalade aktifmiş!

İstanbul'daki ülkücü yürüyüşlerin pek çoğuna katılmış!

Mesela evi basılarak oğluyla beraber katledilen MHP

İstanbul İl Başkanı Recep Haşatlı'nın cenazesinde hemen Alparslan Türkeş'in arkasında ağabeyiyle kol kola girerek yürümüş.

Edebiyat Fakültesi o dönem ağırlıklı olarak ülkücü öğrencilerden oluştuğundan öğrenim zorluğu çekmemiş ve okulu zamanında, yani 1980'de bitirmiş.

Bir ara ortaöğretimde öğretmenlik yapmış. Sonrasında yüksek lisans ve doktora süreçlerini tamamlamış.

Yüksek lisans tezinin konusu "Drama Tarihi", doktora tezinin konusu ise "Kocaeli Şerhiye Sicilleri."

Türkeş'in sohbetlerinde pişmiş

Sonrasında ise Marmara, Kocaeli ve Yıldız üniversitelerinde öğretim üyeliği yapmış.

Meral Akşener bütün bu geçmişine ilaveten merhum Alparslan Türkeş'in çok sayıda sohbetini dinlemiş.

1980 öncesi Alparslan Türkeş'in Yakacık'ta bir yazlığı varmış ve her sene oraya gidermiş.

Dolayısıyla MHP Kocaeli il başkanı olan ağabey Nihat Gürer coğrafi konumdan ötürü bu dönemlerde Türkeş Bey'in yanından hiç ayrılmamış.

Hem korumasını sağlar, hem de bazı işlerini görürmüş.

Türkeş Bey bu vesileyle evlerine sık sık yemeğe gelirmiş.

Yemek servisi ve kahvelerin yapılması Meral Akşener'in işiymiş.

Keza yemek sonrası yapılan sohbetlerde Meral Hanım en önemli dinleyici.

Buradan bakınca Akşener'in fikir hamurunda Türkeş Bey'in direkt mayası var denilebilir.

Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı

Ağabey Nihat Gürer Petkim'de sendikacı.

Koca bir kurumda milliyetçi-ülkücü bir dalga yaratmış.

Militan ve eylemci duruştan ziyade fikir adamı ve mütefekkir bir görüntüde.

Sadece ülkücü camiada değil, pek çok çevreden dost kazanmış.

Yörede yoğun olan İslamcı cemaatlerle ilişki kurarak MHP'ye oy vermelerini sağlamış.

Merhum Türkeş Bey'in gözünde de büyük bir itibarı varmış.

Meral Akşener üniversite öğretim üyeliği döneminde Türkçü-Ülkücü etkinliklerin merkezinde olmuş.

Turan Yazgan Hoca'nın Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı en önemli durağı.

Bu vakfın pek çok etkinliğine katılmış.

Akşener'den Kazan'da Turan şiiri

Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı'nın 1990'lı yılların başlarında Rusya'daki Türk şehri Kazan'a yaptığı geziye katılanlardan biri olan Trabzon Yurdu'ndan arkadaşım Ali Kemal Aksoy o günleri şöyle aktardı:

"O seyahatte Meral Hanım'a ilaveten hatırladığım Turan Yazgan Hoca, Şaban Karataş Hoca, Mim Kemal Öke, Mustafa Kafalı Hoca ile eşleri Sevgi Abla, Sabahattin Çakmakoglu, Mehmet Budak, Mustafa Balcılar, Ali Sırtlı, Şuayip Dilmen, Erdoğan Aslıyüce, Aslan Bulut, Ahmet Kibritçi gibi isimler var... Soğuk Savaş bitmiş, Türk dünyası uyanışa geçmişti. Hepimiz heyecanlıydık ama heyecanını en çok belli eden Meral Akşener Hanım'dı. Otobüste marşlara öncülük etti. Aynı şekilde İdil Nehri'ni geçerken hiç unutmam Ziya Gökalp'in "Vatan ne Türkiye'dir Türklere ne Türkistan / Vatan müebbet bir ülkedir, Turan..." mısralarını okudu ve "Turan iller merhaba" diye bağırdı ki o an hepimiz adeta Turan sarhoşu olduk..."

Bütün bunlara ilaveten Akşener Aydınlar Ocağı'yla bağına hiç kesmedi.

Sürekli olarak konferans verip, pek çok etkinliğinde öncülük yaptı.

Dolayısıyla Meral Akşener Doğru Yol Partisi öncesi tamamen milliyetçi-ülkücü bir çizgide seyretmiş.

Akşener nasıl evlendi?

Burada bir parantez:

İlginçtir, fikir çizgisi böylesine net olan Meral Akşener sol görüşlü bir gençle evlenmiş ki bunun okuması, gönlün ferman dinlememesidir.

Bu evliliğin hikâyesini Meral Akşener'in ağzından sunalım:

"Tuncerlerin evle bizimki aynı bahçenin içinde iki evdi. Sene 1974'tü. Evi yerleştirmiştik. Çok yağmur yağıyordu. Ben pencereden dışarı bakıyorum. Bahçeyi su basmış, bir genç paçalarını sıvamış, çıplak ayakla suyu süpürüyor. Ben bakarken, eşim kafasını kaldırdı, ilk defa öyle gördük birbirimizi. O da ODTÜ'deydi. Hazırlık biri bitirmiş gelmişti."

Akşener devam ediyor:

"Birbirimize ilan aşk etmiştik. O bana çok güzel mektuplar, şiirler yazdı. Hâlâ saklarım. Çiçek gönderirdi. Ben ise ona solcuların ne kadar kızdığı eser varsa *Safahat*'ı, Necip Fazıl'ı gönderirdim. Tuncer, sıkı Maocuydu. Eylemlere katılırdı, Doğu Perinçek'in gazetelerini dağıtırdı. Hızlı solcuydu yani. Arkadaşlığımız siyasi tartışmalarla başladı. Evlenmeden onu sağcı yaptım."

"Aşkımız galip geldi"

Meral Hanım nişan ve evlilik süreçlerini şöyle aktarıyor:

"Biz okurken nişanlanmayı istedik, iki aile de karşı çıktı. Karşılıklı grevler yaptık. Tuncer evden kaçtı. İzini kaybettirdi.

Ben de sofraya küsmüştüm. 15 gün yemek yemedim. Sonuçta benim okul bitmeden nişanlanmama izin vermediler... Bilahare aşkımız galip geldi ve evlilik sürecine adım atarak evlendik."

Akşener eşiyle alakalı bir bilgi daha paylaşıyor:

"Tuncer, ODTÜ Gaziantep kampüsündeydi. Solcular etnikçilik yapınca Tuncer bir grup arkadaşıyla onlardan koptu ve akabinde devrimci arkadaşlarından çok ciddi dayak yedi. Kafasını kırdılar. Tuncer, bu olaylar nedeniyle iki yıl kaybetti. Sonrasında ise Boğaziçi Makine'ye girdi."

Meral Hanım devam ediyor:

- "Tuncer kendi arzusuyla geri planda kaldı, hiçbir zaman öne çıkmak istemedi. Bazıları gibi iş takibi yapmadı. Elinde çantayla kredi takip etmedi. Mütevazı yaşadı ve hâlâ öyle."

Oğlu, Nihal Atsız ülkücüsü

Peki ya oğlu Fatih?

Akşener onu şöyle anlatıyor:

"Çok akıllı bir çocuk. Bize hiç sorun çıkarmadı. Haber olacak hiçbir çirkinlik yapmadı. Liseyi Galatasaray'da okudu. Üniversite tahsilini Fransa'da yaptı."

Neden Fransa?

"Liseyi Galatasaray'da okuduğu için Fransızcası mükemmeldi. Ben siyasetin merkezindeydim ve gençliğin etkisiyle medyanın gözü önünde olsun istemedik. İmkânlarımızı zorlayarak Fransa'da okuttuk. İyi de oldu, hiç sorun getirmedi ve iyi bir aile kurdu. Dünyalar tatlısı bir torunum var."

Peki Fatih Akşener ülkücü mü?

"O kendini Nihal Atsızcı ülkücü olarak tanımlıyor. Oğlum iyi bir vatanseverdir. Ahlaklıdır. Kişilik sahibidir. İnandıklarını daha da iyi söyler."

Gezi ve kayınbirader

Gezi protestolarına da katıldı değil mi?

Akşener:

“Evet beraber katıldık... Oğlum o itirazı benimsedi. Benimle beraber sahaya çıktı.”

Bu arada belirtelim, Meral Hanım'ın eşi Tuncer Akşener Rize kökenli.

Bu itibarla Meral Hanım ben dahil pek çok Rizeliye “Ben gelininizim,” der.

Önsözde belirttik bu kitap bir Meral Akşener güzellemesi değil.

Akşener'in siyasete giriş sonrasındaki savrulmalarını da tarafsız bir biçimde yansıtacağız.

Amacımız bir döneme projeksiyon tutup layıkıyla aydınlatmaktır.

İşte bu Meral Akşener 1994'te DYP'nin Kocaeli belediye başkan adayı olur ve kaybeder.

Hayır, Akşener bu yenilgiyle siyasete paydos demez.

Adaylık sürecinde ilişki kurduğu Çiller ailesiyle bağıını perçinler ki bunda ağabeyi Nihat'ın kankası Orhan Özcanlı gibi Özer Çiller'in yakın arkadaşlarının da katkısı olur.

Nasıl milletvekili oldu?

Akşener seçim sonrasında önce Çiller ailesinin kontrolündeki Zübeyde Hanım Şehit Anaları Vakfı'nın kurucu başkanı olur.

Akabinde DYP Kadın Kolları Genel Başkanlığı'na getirilir.

Ve 1995 seçimlerinde DYP'den milletvekili adayı yapılarak TBMM'ye girer.

Kısa zaman dilimine sığan bu yükselişte Çiller ailesinden alınan desteğin yanı sıra Akşener'in mücadeleci ve pozitif kişiliğinin payı var.

1995 seçimleri sonrasında önce DYP-ANAP hükümeti kurulur. Ancak bu koalisyon Çiller-Yılmaz rekabeti ve çekişmesi nedeniyle kısa bir zaman diliminde sonlanır.

Sonrasında 1995 seçimlerinde yüzde 23'le birinci çıkan Refah Partili formül devreye girer ve Prof. Necmettin Erbakan ısrarla ANAP'la koalisyon istediğini duyurur.

Genelkurmay, Mesut Yılmaz'a dönemin Jandarma Genel Komutanı Teoman Koman Paşa'yı göndererek tehdit eder.

Teoman Paşa'dan darbe tehdidi

Böyle bir koalisyon kurulursa alaşağı edileceği bildirilir.

Mesut Yılmaz'ın Teoman Koman'la ilişkisi 1980'li yılların ikinci yarısına dayanmaktadır.

Koman o dönem MİT Müsteşarı, Mesut Yılmaz ise önce kültür-turizm sonra dışişleri bakanıydı.

Dolayısıyla iki isim konumları gereği sık sık beraber olmuş ve aralarında iyi bir dostluk kurulmuştu.

Yılmaz bu dostluğa binaen Teoman Koman'a sorar:

"Erbakan Hoca'yla koalisyonu kurarsam, ne yani, ihtilal mi yapacaksınız?"

Koman: "Kurmayın... TSK kesin kararlı. Erbakan'ı iktidar yapmak istemiyoruz."

Yılmaz: "Soruma cevap alamadım?"

Koman: "Böyle bir hükümeti yıkma adına her şey yapılır."

"Başınız derde girer"

Yılmaz: "ABD ile İsrail bunun neresinde?"

Koman: "Merkezinde... Erbakan istenmiyor. NATO onu güvenlik sorunu gibi görüyor."

Yılmaz: "Bakın Erbakan'la hükümeti kurar, Tansu'yu Yüce Divan'a gönderir sonra da koalisyondan çekilirim. Bu şekilde merkez sağın önü açılır ve Türkiye kurtulur."

Koman: “Erbakan’la kurmayın, başınız derde girer.”

Yılmaz: “Peki bu söylediklerinizi değerlendireceğim...”

Teoman Koman’ın o dönem sansasyonel haber olan bu buluşması sonrasında spekülasyonlar artar ve “dönüşümlü başbakanlık” formülüyle RP-ANAP koalisyonunun kurulacağı haberleri öne çıkar.

Çiller panikte!

Buna göre başbakanlıkta ilk sıra Mesut Yılmaz’a verilecektir.

Dahası, bu koalisyon ortaklığının ilk koşulu Tansu Çiller’i Yüce Divan’a göndermek olacaktır.

Çiller bu haber ve spekülasyonlar sonrası paniğe kapılır.

Yalım Erez gibi kurmaylarını Erbakan’a gönderir ve “DYP sizinle koalisyona hazır” dedirtir.

İlaveten Mesut Yılmaz’ın aksine dönüşümlü başbakanlıkta ilk sıranın RP’ye verileceğini taahhüt eder.

Erbakan bu teklife suskun kalır ve “Size geri döneceğiz” cevabı verilir. Zira ANAP’tan henüz kesin bir yanıt alınmamıştır.

Erbakan ortak olarak Çiller’li DYP’den çok Yılmaz’lı ANAP’ı istemektedir, zira İstanbul sermayesi ve basınının Çiller’den nefret ettiğini bilmektedir.

Tam bu süreçte Genelkurmay Başkanı sadece bu gündemle Çankaya Köşkü’nden randevu ister.

Karadayı: “Müdahale ederiz”

Cumhurbaşkanı Demirel askeri dinler ve tek tek not alır:

Orgeneral İsmail Hakkı Karadayı, Erbakan iktidar, hele başbakan olursa müdahale edeceğinin sinyalini verir.

Bu buluşma duyulunca Mesut Yılmaz frene basar ve Refah Partisi’yle koalisyondan vazgeçer.

Bunun üzerine Erbakan eline geçen tarihi başbakanlık fırsatını tepmemek adına Tansu Çiller’le hükümete onay verir ve Refah-Yol hükümeti bu şekilde kurulur.

Kurulur kurulmaz, merkez medya Refah-Yol’a karşı taarruza geçer.

O günlerden bir anekdot:

Kalyoncu’nun bürosunda gizli toplantı

Refah-Yol hükümeti kurulurken ANAP içindeki Cemil Çiçek, Abdülkadir Aksu ve Ali Coşkun gibi muhafazakâr kanada mensup milletvekillerinin yeni hükümet cenahına geçişi için Ankara’da işadamı Hasan Kalyoncu’nun bürosunda gizli bir toplantı yapılır ki bu toplantının organizatörü İhlas’ın patronu Enver Ören’dir.

Ören, Refah-Yol iktidarı kurulsun diye *Türkiye* gazetesi başyazarı Yalçın Özer’i görevlendirmiş ve bütün gizli ilişkileri onun üzerinden yürütmüştü.

Hasan Kalyoncu malum, bugün *Sabah* gazetesinin sahibi olan Kalyon Grubu’nun kurucusu.

Dönem dönem siyasi adres ve amblem değiştiren Kalyoncular bir ara Hasan Celal Güzel’in yeni parti oluşumunu finanse etti.

1995’te Mesut Yılmaz’la el sıkışarak onun adamı oldu.

Sonrasında ise Refah-Yol’a omuz verdi.

Şimdi aile olarak AKP’yle kol kolalar...

Müesseses nizama başkaldırı

RP-DYP koalisyonunun kurulması müesseses nizama başkaldırıydı.

Tansu Çiller, 1995 seçim kampanyasında meydanlarda “ero-in kaçakçısı-din bezirgânı” diyerek hedef aldığı Erbakan’la aslında kendini Yüce Divan’dan kurtarma adına ortaklık kuruyordu.

Bu dönemde Tansu Hanım’dan çok, perde gerisinde Özer Çiller vardır.

Özer Bey müesses nizama karşı kendince önlemler aldı.

Mesela daha önce MİT’e aldırıldığı Mehmet Eymür kanalıyla bu kurumda etkinlik kurmak istedi.

Keza arkasına güçlü sivil unsurlar aradı.

İşte Özer Çiller’in bazı önder ülkücü isimlerle ilişkisi bu arayışların tezahürüydü.

Özer Bey buna kendini mecbur gördü zira bir tarafta TSK ve Cumhurbaşkanı Demirel, diğer tarafta medya ve muhalefetle boğuşuyordu.

Özer Çiller ve ülkücüler

Böyle bir kuşatılmaya karşı korkmayıp direnecek bir grup aradı ki onlar eski ülkücülerdi.

Mesela DYP İstanbul teşkilatının başına ülkücü kökenli Celal Adan’ın getirilmesi bunun içindi.

Orhan Keçeli gibi her bakımdan güçlü bir isim, ancak onlarla aşılabilirdi.

Aynı şekilde ülkücü tabanla sıkı ilişkisi ve tanışıklığı olan Meral Akşener’in sivrilmesi bundan dolayıydı.

Dahası var:

Özer Çiller, Emniyet Genel Müdürlüğü’ndeki ülkücü potansiyeli yanına çekmek adına adımlar attı ve Meral Akşener orada da rol oynadı.

Akşener milletvekiliyken, bilinen ülkücü kimliğiyle Özel Harekât biriminde kısa zamanda “Meral Ablâ” haline geldi.

Akşener'e "Asena" dediler

Bakan olunca da ona "Asena" dediler.

Meral Hanım'ı "Asena" diye ilk selamlayanlar Özel Harekâtçılardı.

Kamuoyunda bilinenin aksine Özel Harekâtçı polislerin bakan olarak en çok sevdiği isim Mehmet Ağar değil Meral Akşener'di.

Meral Hanım onlar için çok şey yaptı.

Maaşlarının artılmasından lojman tahsisine kadar pek çok sorunlarını çözdü, istedikleri düzenlemeleri Meclis'e getirdi.

Ancak şu hususun altını çizelim:

Meral Akşener'in adı hiçbir zaman Özel Harekât'a mensup bazılarının sebep olduğu kirlilikler bağlamında gündeme gelmedi.

Mesela Susurluk'la özdeşleştirilen malum polislerle birlikte hiç anılmadı.

Abdullah Çatlı'yla örtüştürülmesi hadisesine gelince:

Mahmut Övür böyle vuruldu

Bu aralar *Sabah* gazetesinde AKP adına silahşorluk yapan eski solcu gazeteci Mahmut Övür'ün vurulması ve sakat kalması olayı bu konunun sonucudur.

O yıllarda Özel Harekâtçı müdürlerden birinin oğlunun sünnet düğünü vardır.

O düğüne pek çok isim gibi o camiada çok sevilen milletvekili Meral Akşener de davetlidir.

Aynı düğünün bir diğer konuğu ise sahte isimle Emniyet istihbarat elemanlığı yapan Abdullah Çatlı'dır.

İki isim tesadüf yan yana masalarda oturmaktadır.

O yıllarda ATV'de çalışan Mahmut Övür de o düğündedir.

Onu oraya davet eden isim Drej Ali lakaplı ünlü "Ülkücü Baba" Ali Yasak'tır.

Mahmut Övür, o düğünde kameramanına çektiirdiğı görüntüleri manipüle ederek, “Meral Akşener ülkücü mafyayla yan yana” diyerek ATV’de haber olarak yayınlatır.

Drej Ali: “Ben bunun hesabını sorarım”

O haberin ATV’de yayınlanmasının ardından Meral Akşener ile Abdullah Çatlı’nın sevgili oldukları gibi asla ve kata gerçek olmayan çok çirkin haber ve yakıştırmalar da yapılır.

O dönem ATV Haber Koordinatörü olan Ayşenur Aslan’ın *Birgün* gazetesindeki köşesinde yazdığına göre Drej Ali bu haber sonrasında ATV’ye giderek; kendisi, Ali Kırca ve Ferhat Boratav’ın huzurunda Mahmut Övür’e şunu söyler:

“Düğüne sen benim özel davetlim olarak gelmedin mi? Öyleyken yaptığın ihanet değil mi? Meral Akşener Hanım başka bir masada oturuyor... Onu kendi masasında olmayanlarla ilişkilendirmek namussuzluk değil mi? Seni düğüne davet eden biri olarak beni hangi konuma düşürdüğünü görmüyor musun? Eğer ben Drej Ali isem bunun hesabı senden sorulur...”

Evinin önünde iki kurşun

Ali Yasak’ın dediğı oldu.

Mahmut Övür, çok geçmedi evinin önünde iki kurşun yedi. Sonrası ilginç.

Aynı Mahmut Övür, üstelik Ayşenur Aslan, Ali Kırca, ve Ferhat Boratav gibi tanıklara rağmen bu hakikatı tersyüz etmeye kalkıştı ve bu hadisenin üzerinden kendine kahraman gazeteci menkıbesi çıkarmaya çalıştı.

Yetmedi, 20 yıl sonra üstelik iki kurşun yediğı o olay üzerinden Meral Akşener’e saldırarak AKP ve Tayyip Erdoğan’a yaranmaya çalışıyor.

Ülkücü kanadın bir kesiminin Özer Çiller'e payanda olmasına bir başka örnek:

Mesut Yılmaz'a yumruk

Dönemin muhalefet lideri Mesut Yılmaz eşiyile Almanya'dadır.

Yanında AKP milletvekili olan yakın arkadaşı Cavit Kavak ile hanımı vardır.

Dönüşte Budapeşte'ye uğrarlar.

Akşam yemek sonrası kaldıkları Hilton Oteli'nin kumarhanesine giderler.

Dolaşırlarken orada kumar oynayan bir isim Mesut Yılmaz'ı tanır ve cep telefonuyla Türkiye'den bir arkadaşını arar.

"Ağabey, Mesut Yılmaz burada, Budapeşte'de... Kumarhanede tur atıyor."

"Öyle mi!" diyen isim "tamam" diyerek telefonu kapatır.

Aradan 40 dakika geçer, aranan isim, Mesut Yılmaz'ı kumarhanede görene döner:

"Emir büyük yerden"

"Alo Mesut Yılmaz hâlâ orada mı?"

"Evet, burada ağabey!"

"Hemen iki yumruk patlat ona... Aman dikkatli at, boşa gitmesin, yüzünü yamult."

"Ne diyorsun ağabey?"

"Sana patlat diyorum... Hemen yap bunu. Altında kalmayız. Emir büyük yerden."

"Madem öyle tamam ağabey."

Ve Mesut Yılmaz'a malum saldırı yapıldı, yani yumrukla nıp hastanelik edildi.

Yumruklama olayını Budapeşte'den basına duyuran ise İHA, yani İhlas Haber Ajansı oldu.

Bu olaydan bir ay sonra Mesut Yılmaz beni arayıp şunu söyledi:

“Bu saldırının içinde Enver Ören de var.”

“Nasıl olur?” dedim.

Kim dövdürdü?

Mesut Yılmaz şu karşılığı verdi:

“Saldırı beni itibarsızlaştırma adına yaptırıldı. Haberin duyurulma görevini de İHA, yani Enver Ören üstlendi.”

Hemen Enver Ören’i arayıp Mesut Yılmaz’ın anlattıklarını ilettim.

Ören, büyük yeminler ederek kendisinin haberinin olmadığını söyledi.

Sonunda anlaşıldı, İHA Budapeşte muhabiri, eski ülkücü ve yumruk atanın yakın arkadaşydı.

Haberin sızması o şekilde olmuştu.

Yumruklama için emir verenin kim olduğu noktasında pek çok isim ortaya atıldı.

Abdullah Çatlı diyen oldu!

Özer Çiller’in ismini veren oldu.

Mehmet Eymür bile dillendirildi.

Yumrukçu ülkücü

Ama hiçbirini kanıtlanamadı.

Yumruğu atan kendine emir vereni açıkladı, lakin diğeri her şeyi inkâr etti.

Burada altı çizilmesi gereken husus şudur:

Yumruğu atan da, ona “Vur yumruğu, emir büyük yerden,” diyen de ülkücü kökenli.

Bunun anlattığı şudur:

Ülkücüler bu olayda da maşa ya da taşerondur.

Hatırlayın, aynı şeyi Kenan Evren yaptı.

Abdullah Çatlı ve Alaattin Çakıcı gibileri, Ermeni teröristlerini halletme adına sahaya sürüp sonra ortada bıraktı.

Denilebilir ki ülkücüler hep niye kullanılıyor?

Bu soru teorik olarak doğru lakin, bir tarafta “vatan”la ambalajlanmış görevlendirmeler, diğer yanda iktidarın sunduğu imkânlar!.. Muhtemeldir ki bunlara kanıyorlar.

Zeybek: “Ülkücünün eskisi olmaz”

Meral Akşener’in ülkücü kimliği bağlamında bir anekdot:

Tansu Çiller bir gün partisinin Genel İdare Kurulu ile başkanlarını toplar.

Gündem maddesi, 1995’te yapılacak olan genel seçimde MHP’yle ittifak konusudur.

Pek çok isim bu ittifaka karşı çıkar.

Namık Kemal Zeybek ısrarla savunur.

Savunan bir diğer isim Meral Akşener’dir.

Çiller, Zeybek’e döner:

“Siz eski ülkücüsünüz değil mi Sayın Zeybek?”

Zeybek: “Ülkücünün eskisi olmaz Sayın Başbakan, ben hep ülkücüyüm.”

Akşener: “Tansu Hanım ben de ülkücüyüm”

Çiller: “Ama şimdi bizimlesiniz?”

Zeybek: “Ben DYP’de ülkücü kimliğimle siyaset yapıyorum. Hadise budur.”

Çiller: “Sayın Zeybek’i anladım da Meralciğim senin var mı bunlarla alakan?”

Akşener: “Efendim ben de Kemal Ağabey gibi kendimi hâlâ ülkücü diye tanımlarım.”

Çiller: “Kendini ülkücü diye tanımlayan başka biri var mı?”

Cihan Paçacı: “Ben de ülkücüyüm efendim.”

Çiller: “Bizim parti ülkücüymüş de haberimiz yokmuş!..”

Bu anekdotu bana aktaran Namık Kemal Zeybek ile Hasan Ekinci'dir.

Mümtazer-Şükrü-Hüseyin

Gelelim üç atlı ya da cengâvere:

Bunların adları: Mümtazer Türköne, Hüseyin Kocabıyık ve Şükrü Karaca'dır.

Danışman ambalajlı gerçek fedailerdir.

Aynı şekilde onlar da bu süreçte dolgu malzemesi yapıldı.

Tıpkı Meral Akşener gibi Çiller'in milliyetçi kanadını tutular.

Tansu Hanım'a, "Bu ülke için adam öldüren de şereflidir," mealinde şeyleri de söylediler.

Peki sonra ne mi oldu?

Üç isim de ortada bırakıldı ve savruldu.

Mümtazer Türköne FETÖ'cü oldu, şimdi hapiste!

Şükrü Karaca, Kemal Kılıçdaroğlu'na danışmanlık yaparken kalp krizi geçirerek bu dünyadan göçtü!

En uyanıkları Hüseyin Kocabıyık'tı, şimdi İzmir'den AKP milletvekili.

"Kurbağa bacağı haram mı?"

1995 sonrası özellikle Şükrü Karaca ve Mümtazer'le tartışmalarım olurdu.

Çiller'i bana bile Atatürk'ten sonra gelmiş en büyük önder diye gazdarlardı.

Oysa Tansu Hanım'ı onlardan çok önce Boğaziçi Üniversitesi günlerinden tanıyordum.

1980'li yıllarda odasında kendisiyle röportajlar yapmıştım.

Dahası, 1993'te Çiller başbakan olunca çok sayıda yurtdışı seyahatine uçağına binerek katılmış ve oradaki sohbetlerle çapına tanık olmuşum.

En temel coğrafya ve tarih bilgisinden bile yoksundu.
Türk toplumunun kıymet hükümlerinden bihaberdi.
Kurbağa bacağı yemenin İslam'a göre haram olduğunu
bile bilmiyordu.

Vefasız Çiller

Siyaset onun için sadece işti.

Çok geçmedi haklılığımız kanıtlandı ve Şükrü Karaca ölmeden önce bana hak verdi ama neye yarar!

Çiller, hapisteki danışmanı Mümtazer Türköne'yi şimdi değil ziyaret etmek, adını bile ağzına almıyor.

Şükrü'nün cenazesine bile katılmadı.

Hüseyin'le ilişkisini bilmiyorum.

Dediğimiz gibi, ülkücü danışmanlarla ilgili olarak hadisenin maddi ve manevi boyutları vardı.

Maddi boyutu şuydu:

Tam dokuz yıl önce *Yeniçağ* gazetesinde yazmıştım.

Ödenen büyük paralar

BBP Genel Başkan Yardımcısı Prof. Orhan Kavuncu şunu anlatmıştı.

“Bir gün Mümtazer Türköne geldi ve benden bir proje istedi. Bitirdiğimde 5 bin dolar ödedi ki benim için çok iyi paraydı. Sonra öğrendim, Mümtazer o projeyi Çiller hükümetine 500 bin dolara satmış...”

Yalanlanmayan ve Mümtazer tarafından o dönem tekzip dahi edilmeyen bu anekdotun anlattığı şey parasal çıkar hadisesinin ispatıdır.

Kuşkusuz bu parasal çıkara zaman zaman vatan-bayrak-millet sosu ilave edilmiştir.

Elbette DYP içindeki bütün ülkücü kökenlileri bu çerçevede görmek yanlıştır.

Anlatmak istediğim Çiller ailesinin ülkücüleri hep böyle görüp kullanmak istemesidir ki zaten Meral Akşener dahil pek çok ülkücü sonradan bu ailenin gerçek yüzünü görüp onları terk etmiştir.

Susurluk ve Çatlı

Kronolojiye geri dönersek...

Refah-Yol kuruldu derken çok geçmedi Susurluk olayı patladı.

Emniyet Müdürü Hüseyin Kocadağ, DYP Milletvekili Sedat Bucak ve Mehmet Özbey kimlikli Abdullah Çatlı aynı aracın içindeyken kaza geçirdiler.

Kocadağ ve Çatlı öldü, Bucak ağır yaralandı.

En önemlisi bu kaza olur olmaz Mehmet Özbey'in Abdullah Çatlı olduğu hemen o gece basına fısıldandı.

Refah-Yol iktidarına muhalefet için argüman arayan medya anında taarruza geçti.

Öyle ki Susurluk, tıpkı Ergenekon ve Balyoz'da olduğu gibi bütün pisliklerin torbası yapılarak yalan-doğru sansasyonel yakıştırmalar yapıldı.

Abdullah Çatlı'ya verilen sahte kimliğin Mehmet Ağar tarafından imzalandığının ortaya çıkmasıyla Ağar içişleri bakanlığı görevinden ayrılmak zorunda kaldı.

Akşener'i kim bakan yaptırdı?

Onun yerine Meral Akşener atandı.

Meral Akşener bu şekilde Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk kadın içişleri bakanı oluyordu.

Peki bu makama gelmesinde birileri devreye girmiş miydi?

Bu konuda rivayetler muhtelif.

Birinci iddia, Özer Çiller'in bizzat ağırlık koyduğuydu.

Özer Bey, Emniyet İstihbarat'ı kontrol etmek adına, bakanlığa güveneceği biri gelsin istiyordu.

Bu isim ise dostu Orhan Özcanlı'nın refere ettiği ve o ana kadar sadakat açısından güven veren Meral Akşener'di.

Hâlâ Youtube'da var, Meral Akşener, Özer Çiller'e olan saygısını kamuoyundan saklamaz, açık alanlarda ve kamera önünde bile elini öperdi.

İkinci iddia Alparslan Türkeş'in bizzat Tansu Hanım'ı araması ve ısrarlı olmasıydı. Dinlediğime göre Akşener'in içişleri bakanı olmasına dönemin Cumhurbaşkanı Demirel'i de ikna eden Türkeş'miş.

Türkeş'in etkisi

Bazılarınız "Demirel ne alaka?" diyebilir ama öyle değil.

Mesela 1999 seçimleri sonrasında Bülent Ecevit, kurduğu yeni kabineye Şükrü Sina Gürel'i dışişleri bakanı diye yazar ve listeyi onaya sunar.

Demirel, Şükrü Sina'yı, "Yetersiz" diyerek geri çevirir.

Ecevit direktir, lakin sonuç alamaz.

Şükrü Sina Gürel mecburen listeden çıkarılır ve Demirel'in istediği İsmail Cem Dışişleri Bakanı yapılarak Çankaya'dan onay alınır ki bunu bana aktaran hem Ecevit hem de İsmail Cem'di.

Buradan hareketle, hele Susurluk gibi bir olayın akabinde ve Refah-Yol iktidarına yapılan malum hücumlar sürecinde Demirel'e rağmen içişleri bakanı atamak kolay değildir. Dolayısıyla Türkeş'in devreye girip hem Tansu Çiller'i hem de Demirel'i ikna ettiği hususu göz ardı edilmemelidir.

Fethullah diyenler...

Peki ya FETÖ'cülerin iddiası mı?

Evet onlara göre Akşener'i güya Fethullah, içişleri bakanı yaptırmış.

Nurettin Veren şunu söylüyor:

“Fethullah Gülen, Mehmet Ağar istifa edince beni çağırdı. ‘Tansu Hanım’a git, Akşener’i bakan yapsın ricamı ilet,’ dedi. Kadın başbakanıdan sonra kadın içişleri bakanının iyi olacağını söyledi. Ben de gidip söyledim ve öyle bakan oldu.”

Nurettin Veren’in bunu, Gülen Cemaati’nden koptuğu 2002 yılı sonrasındaki 10 yıl içinde hiç dillendirmezken, bugün, yani Meral Akşener AKP ve Tayyip Erdoğan’a rakip görüldüğü ve de kendisinin AKP’ye sığındığı bir zaman diliminde birden gündeme getirmesi kafa karıştırıyor.

Bir başka boyut... Fethullah Gülen tam da o günlerde Refah-Yol iktidarını hedef alan sert sözlerle açıklamalar yapıyor ve bunlar basına yansıyor.

Akşener’den irtica ultimatomu

Hürriyet ve *Milliyet*’in arşivleri ve atılan manşetler ortada.

Fethullah, bir tarafta hükümete istifa çağrısı yaparken, öbür yanda aynı hükümete güya bakan tavsiye ediyor ki bunun tutarlılığı yok!

Bu çelişkiler bir yana, Meral Akşener’in bakan olmasıyla beraber attığı çok çok önemli imzalar var ki onlar irticayla mücadele planıydı.

Akşener’in cemaatler ve dincilerle alakalı olarak hazırladığı pakette şunlar vardı:

- a) Atatürk ilke ve inkılaplarına aykırı hareket eden,
- b) Devletin, ülkenin ve milletin bölünmez bütünlüğünü bozma doğrultusunda faaliyet gösteren,
- c) Bölgecilik, ırkçılık propagandası yapan ve dini veya dini hissiyatı veya dince mukaddes tanınan şeyleri alet ederek faaliyette bulunan kurumlar hakkında tabi oldukları mevzuat hükümlerine göre kapatılma işlemlerine mahallin en büyük mülki amirince derhal işleme başlanması yasal hükümdür.

TARİKAT OKUL VE YURLARI

- Ancak yasal durumun böyle olmasına karşılık tarikatlarla bağlantılı bazı özel yurt ve okulların olduğu da gözlenmektedir.

- Söz konusu yurtlarda dinin veya dini hissiyatın veya dince mukaddes sayılan şeylerin alet edilerek faaliyette bulunulup bulunulmadığının mülki amirlerce yakından izlenmesi ve bu şekilde faaliyette bulunanların tespit edilmesi halinde kapatılması gerekmektedir.

- Güvenlik güçlerimiz, özellikle öğrencilerimizin bu tip yıkıcı, bölücü ve irticai yayınlardan korunması açısından bu yurtların yöneticilerini bu konuda uyarmak ve bu yayınların ülke içinde olduğu gibi yurtların dahilinde de okunmasını engellemek görevini tam bir titizlikle yürütmelidirler.

CEMAAT, DERNEK, VAKIF UYARISI

- Bu cemaat, dernek veya vakıflarca dini duyguları istismar edici, bölücü ve yıkıcı faaliyetler yürütülebileceği ayrıca ehliyetsiz kişilerin menfaat temini amacıyla bu tür işlere girebileceği hususları da göz önünde bulundurulmalıdır.

- Yukarıda açıklanan nedenlerle Diyanet İşleri Başkanlığı ve dolayısıyla il müftülüklerinin yönetim ve denetimi dışında açılmış olan Kuran kurslarının bulunup bulunmadığı konusunda bir durum tespiti yapılarak, böyle açılmış Kuran kurslarının bulunması halinde derhal kapatılarak ilgilileri hakkında yasal takibata girişilmesi gerekmektedir.

- Vali ve kaymakamlarımız ile belediye başkanlarımızca yapılacak ilk defa memuriyete giriş atamalarında, irticai nitelikte ve bölücü kişilerin kamu kurum ve kuruluşlarına sızmalarını önlemek için gereken titizlik gösterilecektir.

“YURTLARI KAPATIN”

- Bunun dışında bazı belediye başkanlarımızın, irticai faaliyetleri nedeniyle Türk Silahlı Kuvvetleri’nden Askeri Şûra kararıyla ilişkileri kesilen personel konusunu istismar ederek, bu personeli belediyede, belediyeye bağlı işletme veya kuruluşlarda ya da belediyelerin kurduğu veya katıldığı şirketlerde sistemli olarak işe aldıkları rahatsızlık yaratmaktadır.

- Özel yurt ve vakıf okullarının denetim altına alınması, kanuna uygun olmayanların kapatılması ve sorumlular hakkında işlem yapılması.

- Güvenlik güçlerince durum izlenerek Cumhuriyet Başsavcılıklarına intikal ettirilecektir.

- Kamu kurum ve kuruluşları ile belediyelere, aşırı dinci kesimden veya yasadışı örgütlerden muhtemel sızmaların önlenmesi için, personel alımı ve çalıştırılmasının devamlı takip edilmesi, sızan bu tip personelin işine son verilmesi.

MİLLET-ÜMMET-ATATÜRK

- Ülkemizi çağdışı bir rejimden ve din istismarının sebep olabileceği muhtemel bir çatışmadan koruyabilmek amacıyla komşu ülkelerin yıkıcı ve bölücü faaliyetlerini önleyici tedbirler paketi oluşturulması.

- Ülke sorunlarının çözümünü “millet” kavramı yerine “ümmet” kavramı bazında ele alarak sonuçlandırmayı amaçlayan ve bölücü terör örgütüne de aynı bazda yaklaşarak onları cesaretlendirici girişimler önlenmelidir.

- Büyük kurtarıcı Atatürk’e saygısızlığın önlenmesi, 5816 Sayılı Kanu’nun kesin olarak uygulanması...

Fethullah Gülen’e en önemli uyarı

Evet, Meral Akşener içişleri bakanı olarak bu genelgeyi Cumhurbaşkanlığı’na, Başbakanlığa, bakanlığının tüm

birimleri ile 80 ilin valiliğine gönderip Fethullah Gülen cemaati dahil tüm İslami gruplar konusunda uyarıda bulunuyor ve yasal işlem yapılmasını istiyor ki bu resmi belgenin bir anlamı olsa gerektir.

Sadece bu paket değil.

Hükümet-TSK işbirliğini esas alan EMASYA protokolünde yine Meral Akşener'in imzası vardır ki hatırlayın EMASYA'yı AKP iktidarı ile FETÖ bir süre önce beraber kaldırmışlardı.

Buradan çıkan sonuç şudur:

Meral Akşener'in Türk Silahlı Kuvvetleri'ne ideolojik bir karşıtlığı yok.

Aynı şekilde siyasi İslam'a hasım ki yukarıda sunduk, bu açıkladığı ve imzaladığı belgeyle sabit.

Peki Akşener 28 Şubat'ta askerle çatışmadı mı?

Çatıştı! Onu birazdan aktaracağız, ancak itirazı kuruma yani TSK'nın kendisine değil, takınılan üslup ve izlenen yöntemidir.

Kazığa oturtma ve homoseksüel Voyvoda

Başka bir ifadeyle Akşener meşru hükümete takınılan militarist tavra direnmiştir.

Burada altı çizilmesi gereken husus Akşener'in karakter analizi bağlamında risk alabilen ve meydan okuyabilen biri olmasıdır.

Tam bu noktada o dönemde yaşanan Akşener-asker çatışmalarından bir sahne:

Meral Akşener'in duruş ve demeçlerinden rahatsız olan Genelkurmay, bizzat İstihbarat Başkanı Çetin Saner üzerinden İçişleri Müsteşarı Teoman Ünüsan'ı aracı kılarak şu mesajı gönderiyor:

"Akşener haddini aşmasın. Onu İçişleri Bakanlığı önünde kazığa oturturuz."

Meral Hanım bu mesaja şu karşılığı veriyor:

“Teoman Bey hemen Çetin Saner’i ara ve ‘Meral Akşener ben tarihçiyim, iyi bilirim, Kazıklı Voyvoda homoseksüeldi,’ diyor de!”

Bu olay ve benzer şeyler 28 Şubat süreci bağlamında açılan davada gündeme geldi.

Kapıyı kıran Akşener

Orada ifade veren Akşener şunları söyledi:

“Ne Çetin Saner ne de bir başkasından şikâyetçiyim. Benim hassasiyetim Peygamber Ocağı bildiğim TSK’nın imajının yara almamasıydı. Edilen o sözü Meral Akşener’e yönelik tehdit olarak algılamadım. O söz Türkiye Cumhuriyeti’nin içişleri bakanı olduğum için söylendi. Sayın Cumhurbaşkanı’na gereğinin yapılması için ilettim. Çok üzüldüğüm, rencide olduğum bir konuydu. Ben Türk ordusunu Metehan’ın kurduğuna ve 2200 yıllık tarihi olduğuna inanırım. Bağrından Mustafa Kemal Atatürk’ü çıkarmış bir ordunun, Balkanlar’da acılar çektirmiş Kont Vlad’ı örnek alması benim için manidar olmuştur...”

Bir diğer olay:

Meral Akşener, Alaattin Yüksel’i emniyet genel müdürlüğünden almasına rağmen Yüksel günlerce makamının kapısını kilitleyerek görevini teslim etmedi. Bunun üzerine Meral Hanım kilitli kapıyı kırdırarak atadığı Kemal Çevik’i makamına oturttu.

Çiller sorumluluğu Akşener’e attı

İlginç husus, bu Alaattin Yüksel AKP iktidarı döneminde önemli illerde yıllarca valilik yapmış ve baştacı edilmiştir ki bu fotoğraf sürekli 28 Şubat istismarı yapan AKP’lilerin ikiyüzlülüğünü gösteriyordu.

Akşener yine o dönem, yani 28 Şubat sürecinde Genelkurmay ve MİT tarafından TSK'ya ajan soktuğu iddialarıyla gündeme gelmiş ve o konuyla alakalı olarak Kadir Sarmusak isimli asker ile Emniyet İstihbarat Başkanı Bülent Orakoğlu tutuklanmıştır.

Yine Batı Çalışma Grubu olayında Akşener başroldedir.

Meral Hanım bu örgütlenmenin yasadışı olduğunu söyler.

Bu olay büyük devlet krizine dönüşür.

Çiller, "Benim bu konuda bilgim yok, belgeleri Akşener getirdi," diyerek işin içinden sıyrılır.

Dönemin Deniz Kuvvetleri Komutanı Güven Erkaya ise bu konuda alınan Milli Güvenlik Kurulu kararını açıklar ve Akşener'i boşa çıkarır.

Fedailik ve türban

Görüldüğü gibi Meral Akşener, Refah-Yol hükümetinin fedaisi gibidir.

Akşener'in o dönem takındığı tavırlar kimilerine göre saflık, kimilerine göre işgüzarlık, kimilerine göre Alperenlik ve kimilerine göre de şövalyelikti.

Gerçekte hadise Çiller ailesinin onun ülkücü imaj ve enerjisinden yararlanmak istemesiydi ki Meral Akşener'de o enerjiden fazla miktarda mevcuttu.

Akşener'le alakalı olarak tartışılan bir başka konu 28 Şubat sürecinde türbanlı öğrencileri üniversitelere almayan rektörleri kastederek türbanlılara şu çağrılar yapmasıdır:

"Kazıyın saçlarınızı... Bir çuvala koyun... Rektörlerin yanına gidin. Sen kıl-tüy istiyormuşsun diyerek çuvalı orada bırakın. Sırf bu yüzden saçlarımı ben de kazıyabilirim."

"Kırarım o elleri!"

Akşener tam o günlerde şu sözleri de etmiştir:

- "Başörtüsüne uzanan elleri kırarım."

Aynı şekilde meydanlarda şunu da haykırmıştır.

-“Bir kadın mitinginde ‘Kahrolsun Şeriat’ diye bağırıyorlar. Karşı çıktım çünkü şeriat bana göre İslam’dı. ‘Hükümete bağırın çağırın ama bunu demeyin,’ dedim. Ben bu direnci gösterir ve meydan okurken, muhafazakâr mahalleden tek bir kişi bile beni arayıp haklısın, seninle beraberiz demedi...”

Meral Hanım’ın o çıkışları dinci-İslamcı olduğunun yansıması değil, başörtülü çocukların okuma özgürlüğüne inanası ve buna ilave olarak biraz da dönemsel bir popülizmdi.

Siyasal İslamcılar gibi türbanı İslam’ın ve imanın şartı gibi görseydi kendisi de türban takardı.

Çiller Özel Örgütü

Hadisenin esası aslında şuydu:

Sadece Türkiye’de değil bütün dünyada siyasetçiler zaman ve koşullara, yani konjonktüre göre politika yapıp ona göre tutum alıyor. Dolayısıyla Merak Akşener’in de kimi söz ve tavırlarını bu ekseninde okumak gerekiyor.

Çiller iktidarları ve Meral Akşener’i incelerken o dönem gündeme gelen Çiller Özel Örgütü iddialarını görmezden gelemeyiz.

Bu arada İşçi Partisi ve Doğu Perinçek’in ortaya attığı bu iddialar Kutlu Savaş’ın devlet raporuna da girmiştir. İşte *Milliyet*’ten Önder Yılmaz’ın o örgütle ilgili olarak yayınladığı şema:

600 klasör Demirel’de!

Doğu Perinçek’in dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel’e iletildiği 600 klasörlük dosyada devletin içindeki aparat oluşumlar söz konusu.

Örtülü Ödenek’ten çekilen büyük paralar ve sır cinayetler bu dosyalarda geniş şekilde yer alıyor.

Peki hadise gerçekte ne miydi?

Elbette Erbakan’ın dediği gibi fasa fiso değildi.

Ancak bu yapılanmalar eşittir derin devlet de asla değildi. Görüldüğü gibi bu şemada Akşener yoktu.

Derin devlet bağlamında Meral Akşener kısa bir süre önce şöyle bir değerlendirme yaptı:

“Türkiye’de çeteleşmeler zaman zaman görülmüştür ancak hiçbirisi eşittir derin yani gerçek devlet değildir.”

Akşener devam ediyor:

“Türkiye’de aslında ABD’de, Rusya’da, Çin’de, İngiltere’de olduğu gibi üst akıl anlamında derin bir devlet maalesef hiç olmamıştır ki keşke olsaydı. Çünkü böyle bir yapı büyük devlet olmanın gereğidir.”

Derin devlet ve kontrgerilla

Meral Hanım değerlendirmesini şöyle sürdürüyor:

“Türkiye’de olan, devlet gücünü şahsi çıkara göre kullanmak ya da devlet görevlilerinin yanlış-kanunsuzluğa düşüp bunu devlet görevi diye ambalajlamalarıdır.”

Ve Akşener’in Susurluk yorumu:

“Susurluk’ta yanlışlar vardır ancak iddia edildiği gibi bütün pisliklerin toplamı değildir... Maalesef o hadise bile siyasete malzeme yapılmıştır. Ben o dönem İçişleri Bakanı olarak bu konuyla ilgili 27 ayrı soruşturma açtırdım ve yargıyı devreye soktum. Ama yargı istenilen sonucu alamadı ve kamuoyu tatmin olmadı.”

Derin devlet konusunda Merak Akşener haklıdır zira Türkiye NATO'ya girdikten sonra milli derin devletini tasfiye etmiştir. Ama kontgerilla vardı falan demeyin!

Türkiye'deki derin devlet

O Amerikan derin devleti ya da NATO Gladyosu veya biriydi. Sadece onların çıkarını korurdu.

Demirel'in söylediği "Türkiye'de derin devlet Genelkurmay'dır" ifadesinin açılımı ise şudur.

Üzülerek söylesek de NATO'ya girdikten sonra Türk ordusu Pentagon'un kontrolündeydi.

Öyle ki Türk Silahlı Kuvvetleri'nde muvazzaf bir subay ya da generalin ABD'yi açıktan eleştirmesi terfisine engeldi.

Ötesi var.

Maalesef bu ülkede uzun dönem tümgeneral üstü rütbelere NATO Karargâhı'nda belirlenmiştir.

Buradan hareketle Türkiye'de üst devlet aklı eşittir ABD ve NATO aklısıdır.

Demirel'in kastettiği de oydu.

Bizim sözde derin devletimiz yani kontrgerilla emperyalizmin çıkarını savunuyordu.

Genelkurmay bildiğimiz gibi değil

Başbakanken Mesut Yılmaz'dan şunu dinlemiştim:

"Genelkurmay'ın kurumsal ve özel bir duruşu yoktur. Atatürk sadece sloganvari bir örtüdür. TSK Atatürkçülüğü metotlaştırmayı düşünmemiş, Atatürkçülükten kesin kırmızı çizgiler çıkarmamıştır. Kurumun hassasiyetleri maalesef komutanın kişiliğine göre değişiyor..."

Bu tespitlerin doğru olduğuna defalarca tanıklık ettim.

Mesela milli davamız olan Kıbrıs için Orgeneral Semih Sancar savaş emrini verirken, ondan çok sonra Genelkurmay

başkanı olan Hilmi Özkök Kıbrıs'ı Türkiye'ye yük olarak tanımlamış ve sırtımızdan atılması gerektiğini Gazi Orduevi'ndeki sohbetimizde bizzat bana ifade etmiştir.

Söyleyin Kıbrıs gibi milli bir davada bile kurumsal bakışı olmayan ve komutana göre tavır değiştiren bir yapıya milli derin devlet kurumu denilebilir mi?

Derin devlet olsa, bunlar olmazdı

Eğer Türkiye'de ABD, Rusya, Çin ve İngiltere'de olduğu gibi gerçek derin bir devlet olsaydı, ne FETÖ devlete sızabilir ne de Türk'üm diyemeyenler hükümet olabilirdi.

Tansu Çiller'in İslamcı cemaatlerle ilişki seyrinde Meral Akşener'in konumuna gelince.

Çiller'in Işıkçılar Cemaati önderi olan Enver Ören'le ilk tanışmasında *Türkiye* gazetesi ve TGRT Ankara Temsilcisi sıfatıyla ben de vardım.

Hıncal Uluç'un kardeşi olan Serpil Gogen, Turgut Özal'ın ölüp Demirel'in onun yerine Çankaya Köşkü'ne çıkması ve DYP Genel Başkanlık yarışının başlamasıyla Tansu Çiller'e basın danışmanı oldu. Çiller adına Enver Ören'den randevu isteyen Serpil Hanım'dı.

Enver Ören'in Sarıyer'deki yalısında yapılan görüşme tanışma amaçlıydı ama Tansu Hanım genel başkan adaylığına destek talep etmeyi ihmal etmedi.

"Kadından imam olmaz"

Çiller'i uğurladıktan sonra Enver Ören bana şunu sordu:

"Kadından imam olmaz kardeşim... Biz Köksal Toptan'ı destekleyeceğiz. Ne dersin?"

Ben: "Köksal Bey benim arkadaşım ama şansı yok çünkü hem adaylığını açıklamada çok geç kaldı hem de İlksan olayında Demirel'i ortada bıraktı ve güvenini yitirdi... Demirel

onu desteklemez. Muhtemelen üçüncü bir aday daha çıkacak ama merkez medya desteğini alan ve yola çabuk çıkan Tansu Hanım ipi göğüsleyecek.”

Ören: “Allah korusun...”

Sonuç malum. Çiller, Köksal Toptan ve İsmet Sezgin’e rağmen çok rahat kazandı.

Görüldüğü gibi Tansu Hanım’ın ekonomi bakanıyken İslamcı çevrelerle hiçbir ilişkisi yoktu. İslamcı grup ve cemaatlerle olan teması başbakan olunca başladı.

Çiller ve cemaatler

Necmettin Cevheri gibi namazlı-aptesli DYP büyükleri Tansu Hanım’ı, cemaatlerin partilerine oy sağlama noktasında ne kadar önemli olduğunu uzun uzadıya anlatıp ikna etti.

Çiller o ilişkileri o kadar sıkı tuttu ki yukarıda aktardığım gibi “Kadından imam olmaz,” diyen Enver Ören’i bile sık sık arayarak zaman içinde kendine bağladı.

Aynı şekilde Nurcu gruplarla temasa geçti.

Fethullah Gülen Cemaati ise Tansu Hanım’ın en çok önem verdiği gruptu.

Ne dedilerse yaptı, ne istedilerse verdi.

Tansu Hanım’ın cemaatlerle ilişkileri yürütme sürecinde Meral Akşener faal rol oynadı.

İslamcı tabanı ve hassasiyetlerini bilen Akşener’i Fethullah Gülen Cemaati’yle ilişkilerde koordinatör yaptı.

Ayvaz Gökdemir’e Fethullah fırçası

Bu işi önce o yıllarda milletvekili ve bakanlık yapan Ayvaz Gökdemir üstlenmişti.

Ayvaz Bey bir defasında, yanında Abdullah Kederoğlu da varken Fethullah Gülen’i ziyaret eder ve dönüşte Tansu Hanım’a şu raporu verir:

“Sayın Çiller, bu Fethullah tehlikeli adam. Gözleri fıldır fıldır. Bunlar devleti ele geçirmenin hesabında. Elime talep listesi tutuşturdular. Atama ve avanta işler... Gelirken inceledim, istedikleri makamlar stratejik yerler. Bunlar dini imanı kullanıp devlete ege-men olmak istiyorlar. Samimi değiller. Sizi de beni de kullanıyor-lar... Bunlara inanıp güvenmeyelim. İstediklerini yapmayalım.”

Tansu Hanım Ayvaz Bey’in sözünü keser:

“Sayın Ayvaz, ben sizi onları şikâyet et diye görevlendir-medim. Onlar ne istiyorsa taleplerini al ve yerine getir diye görevlendirdim. Sizi bu görevden alıyorum.”

Akşener’e Fethullah görevi

Çiller, Ayvaz Gökdemir çıktıktan sonra sekreterine şu tali-matı verir:

“Meral’i (Akşener) bulun, hemen buraya gelsin.”

Tansu Hanım’ın Meral Akşener’e ilk sözü şu olur:

“Sen Müslümanlığı iyi biliyorsun... Bu Fethullah Hoca be-nim için çok önemli. Ayvaz Hoca’yı görevlendirmiştım ama o beceremedi. Bundan sonra bunlarla teması sen sağlayacaksın. Tanıyor musun Fethullah Hoca’yı?”

Akşener: “Hoca’yı tanımıyorum ama Kocaeli’ndeki birkaç adamını biliyorum. Onlar kanalıyla ulaşırım.”

Çiller: “Ben de haber gönderirim. Bundan sonra Ayvaz Bey yerine Meral sizinle muhatap olacak diye... Aman görevimi seni, bunlarla iyi ilişki kur.”

Akşener: “Emredersiniz.”

Kaç kere görüştü?

Meral Akşener’in Fethullah Cemaati’yle ilişki serüveni böyle başlar.

Peşi sıra Akşener birkaç kere Fethullah Hoca’yı ziyaret eder ki yanında bir keresinde Celal Adan, diğerinde Nevzat Ercan vardır.

Bunlara ilaveten Akşener, Tansu Hanım'ın Fethullah Gülen'le yaptığı sekiz görüşmenin birisinde bulunmuştur.

ABD vatandaşı olduğu ortaya çıkan Tansu Çiller'in Fethullah Gülen'e gösterdiği bu aşırı hassasiyette ABD'li dostlarının payı ve katkısı oldu mu, bu hâlâ meçhuldür ve tartışılmaktadır.

Tekrar Refah-Yol hükümeti ile Akşener ve 28 Şubat sürecinde olanlara dönelim.

Erbakan Hoca, aralarında İran'ın da olduğu İslam ülkelerinin birliğini içeren D-8 diye bir oluşum inşa edince ABD ile İsrail'i çıldırttı.

Ancak ilginçlik şu: D-8 diye İslami birlik inşa eden Erbakan Hoca diğer yanda İsrail'le tarihin en büyük askeri anlaşmasına da imza atar.

Sincan'da tanklar yürüdü

Erbakan, D-8 ülkeleri turunda Kaddafi tarafından çadırında aşağılandı.

12 yıllık eğitime geçişe bu dönem adım atıldı.

TSK Sincan'da tankları bu dönem yürüttü.

Mevcut hükümetin karşısına devlet çıkarıldı.

Yargı ve bürokrasi toplu olarak Genelkurmay'a çağrılarak tembihlendi.

Medya, ilk gününden yıkılışına kadar Refah-Yol hükümetine şiddetle muhalefet etti.

O güne kadar Çiller'le kader birliği içinde olan Dinç Bilgin'e ait *Sabah* gazetesi, bu dönem muhalif oldu.

O günlerden kişisel bir anekdot:

Türkiye gazetesinin Ankara temsilcisiyim.

Patron Enver Ören aradı ve aramızda şöyle bir diyalog gelişti:

“Tansu seçilmiş biri”

“Sabahattin, Tansu Çiller benim çok kıymetlimdir biliyosun.”

“Sevdiğinizi biliyorum”

“Ben o seçimi kazansın diye Peygamber Efendimizin kızının ve kendisinin türbesine gidip dua etim ki bunu senin arkadaşın Köksal Toptan’a da anlattım.”

“Evet Köksal Bey’le Sarıyer’de balık yemişsiniz. Bu konuyu anlattı bana.”

“Sabahattin, Tansu Hanım’ı sıradan bir siyasetçi olarak görme, o seçilmiş biridir!”

“Yapma Enver Ağabey, neyin seçilmiş... Kadın benim yanımda kurbağa yedi. İslam’dan bihaber. Size bir şey nakledeyim, şahidim Esat Kıratlıoğlu’dur. Çiller geçen gün Samsun’da mitingde konuşurken birden susmuş ve ‘Ezan bitsin, öyle devam ederiz,’ demiş... Esat Bey, ‘Okunan ezan değil, sala,’ diye Tansu Hanım’ı uyarmış... Çiller bunun üzerine ‘Sala ne demek Esat Bey?’ demiş. Mikrofon açılmış ve bunu herkes işitmiş. Ayrıca Bedrettin Dalan anlattı, ‘Tansu’ya amentüyü danışmanımken ben öğretmeye çalıştım,’ diye. Böyle biri seçilmiş olabilir mi? Ayrıca hatırlayın, Tansu Hanım Sarıyer’deki villanıza geldiğinde kadından imam olmaz demediniz mi?”

“Ya gönder, ya gönder!”

“Sabahattin hep itiraz ederek beni çok üzüyorsun. O kadın salih ve çok mübarek diyor sana.”

“Ne diyeyim, siz öyle inanıyorsunuz!”

“Sabahattin, biz kendiliğimizden bir şey söylemeyiz. Bizim kalbimize doğan, Allah’ın bize gönderdikleridir...”

“Tamam Enver Ağabey sustum... Hayrola, Çiller’le ilgili bir şey mi oldu?”

“Evet oldu.”

"Bu sefer hangi yazımı şikâyet etti?"

"Sabahattin bu sefer iş yazıyı aştı."

"Anlamadım!"

"Tansu Hanım, Sabahattin'i ya gönder ya gönder diyor."

"Siz ne dediniz?"

"Ne diyebilirim ki..."

"Anladım... Hemen şimdi istifa dilekçemi gönderiyorum."

Demirel hiddetlenir

Telefonu kapattım... Bir dakika geçmedi sekreterim şunu söyledi:

"Çankaya Köşkü'nden Sayın Cumhurbaşkanı arıyorlar."

"Alo Sabahattin nasılsın canım."

"Hürmetler ederim efendim."

"Sabah beni aramışsın... Görüşmelerim vardı, ancak dönebildim. Söyle canım dinliyorum."

"Efendim ben sizi televizyon programıma davet için aramıştım ama artık gerek kalmadı, istifa ettim."

"İstifamı ettin?.. Hayırdır, ne oldu anlatsana!"

"Telefonda mı?"

"Hemen Köşk'e gel bekliyorum..."

Atladım arabaya. Çankaya Köşkü'ndeyim.

"O kadının inadına kalacaksın!"

Enver Ören'in telefonda söylediklerini ve anında verdiğim kararı açıkladım.

Demirel: "Hiçbir yere gitmeyeceksin... İnadına orada kalacaksın!"

"Efendim artık işin tadı kaçtı."

Demirel: "Hayır, anlattığına göre bu Enver'in kararı kendiliğinden değil, o kadının etkisinden. Onun için inadına orada kalacaksın."

Cumhurbaşkanı telefonu kaldırıp özel kalemine şu talimatı verdi:

“Bana hemen Enver Ören’i bağlayın,”

Kısa süre içinde telefon bağlanır.

Demirel: “Alo Enver Bey nasılsınız?..”

Kısa bir dinleme faslı ve Demirel tekrar konuşur:

“Enverciğim, Tansu Çiller istedi diye Sabahattin’e git demişsin... Sen edilen her telefona yönetici-yazarını feda edersen orayı hemen kapat... Şimdi beni iyi dinle, Sabahattin’i kovmak beni kovmaktır anladın mı, iyi... Hadi güle güle.”

Müslüm-Fadime-Ali Kalkancı

Demirel bana döndü:

“Git masanda otur. Bir telefona kurban olmak yok. Birkaç dakika sonra Enver arar seni.”

Gerçekten öyle oldu.

Daha Çankaya Köşkü’nün kapısından çıkmadan Enver Ören telefonda:

“Sabahattin beni yanlış anladın. Tansu Hanım gönder dedi ama ben seni feda eder miyim hiç...”

Sustum ama içimden “Allah adamı böyle mi olur?” dedim!

Tekrar 28 Şubat süreci hikâyesine dönelim:

Müslüm Gündüz-Fadime Şahin kasetleri bu dönem patladı ki onları servis eden polisler Fethullah’ın şakirtleriydi.

Sahte Şeyh Ali Kalkancılar bu dönem sahne aldı ve onu ziyaret edenlerin içinde bugünün zirve politikacıları vardı.

Türkeş’in vefatı

Erbakan, tarikat şeyhlerini bu dönem Başbakanlık’ta ağırladı.

İçki, bu dönemde başbakanlığın mönüsünden çıkarıldı.

DYP bu dönemde Çillerciler-Demirelciler diye ortadan ayrıldı.

Ve Alparslan Türkeş bu dönemde, yani 28 Şubat tartışmalarının tam ortasında Nisan ayı başında vefa etti.

Burada mini bir parantez:

Türkeş sonrası yapılan MHP kurultayı sürecinde İçişleri Bakanı Meral Akşener'in Tuğrul Türkeş'i desteklediği iddia edildi ama kanıtlanamadı.

Devam edelim:

Toplum, yaşananlarla alakalı olarak sürekli gerildi ve tam bir kaos iklimi tezahür etti.

Çiller hemen Erbakan'a gitti:

"Sayın Erbakan görüyorsunuz durum iyi değil. Asker ayakta, basın ayakta, millet ayakta. Koalisyonu ancak başkanlığı bana devrederseniz kurtarabiliriz."

Erbakan-Çiller kapışması

Erbakan: "Sayın Çiller koalisyon protokolü ortada. Siz iki yıl bitiminde başbakan olacaksınız."

Çiller: "Sayın Erbakan manzarayı görmüyor musunuz? Asker tetikte."

Erbakan: "Hiç endişelenmeyin, asker gayet iyi. Onlara en çok maaş artışı yapan iktidar biziz."

Çiller: "Ama Sayın Erbakan..."

Erbakan: "Sayın Çiller, siz bırakın o gibi şeyleri de, biraz dış politikayla ekonomi konuşalım."

Bu görüşmeden sonuç alamayan Tansu Hanım çevresi aracılığıyla Erbakan'ın üstünde baskı kurar.

Ülkücü danışmanlar Mümtazer, Şükrü ve Hüseyin Refah Partisi'nin genel merkez binasına gidip, "Erbakan istifa etmez ve Tansu Çiller başbakan olmazsa darbe kapıda," demeye başlarlar.

Şevket Kazan aynı şeyleri her gün tekrar eden bu üç isim için "Partiye sokmayın," emrini verir.

“Üç kulhüvallah, bir Fatiha oku, yat Meral”

Araya bakanlar ve bazı işadamları sokulur ama Erbakan bir türlü istifa edip başbakanlığı Çiller’e devretmeye yanaşmaz.

O günlerde Meral Akşener Kocaeli’nden çok eskiden tanıdığı Şevket Kazan’ı telaşla arar:

“Şevket Ağabey, yeni bir haber aldık.”

Kazan: “Hayırdır Meral, ne haberi?”

Akşener: “Asker ihtilal yapmaya karar vermiş, harekete geçiyormuş!”

Kazan: “Öyle mi?”

Akşener: “Evet Şevket Ağabey... Söylesene ne yapmak lazım?”

Kazan: “Kızım sen üç kulhüvallah ve bir fatiha oku, yat. Hiç meraklanma.”

Akşener: “Peki sen ne yapacaksın ağabey”

Kazan: “Ben de aynısını yapacağım.”

Muhsin Yazıcıoğlu devrede

Erbakan’ın çevresine baskıyı resmeden bu girimler çok sürmez sonuç verir ve Erbakan başbakanlığı Tansu Çiller’e devretme adına istifasını Çankaya Köşkü’ne götürür.

Tansu Çiller Prof. Erbakan’a, siz çekilin, asker bana razı di-yordu ama hakikat asla öyle değildi.

TSK artık, bir dönem açıktan destek olduğu Tansu Hanım’dan nefret ediyor ve Erbakan’la koalisyon kurarak Atatürk’ü sırtından bıçakladığını düşünüyordu.

İstifa sonrası inisiyatif Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel’e geçti.

Tam bu süreçte DYP’den istifalar oldu ve DYP-RP toplamı güvenoyuna yetmez hale geldi.

Hemen bazı vaatlerle Muhsin Yazıcıoğlu devreye sokuldu.

O dönem Yazıcıoğlu TBMM'deydi ve birkaç milletvekiline sahipti.

1995 seçimlerinde ANAP'la ittifak yapan BBP'liler daha sonra o partiden kopmuştu ve bağımsız milletvekili olarak Meclis'teydiler.

Demirel ve 28 Şubat

Yazıcıoğlu basın toplantısı düzenleyerek DYP-RP hükümetine güvenoyu vereceklerini ilan etti ki bu açıklamayla kurulacak Çiller hükümetinin güvenoyu sorunu kalmıyordu.

Ancak Cumhurbaşkanı Demirel görevi Tansu Çiller'e vermedi.

Gerekçesi şuydu:

"Deneneni ve sonu kaos olanı bir daha denemek, ülkeyi buhrana sokmak olur."

Doğruya doğru, Demirel 28 Şubat'ta büyük bir sınav verdi ve yüzünün akıyla çıktı.

O cumhurbaşkanı koltuğunda oturuyor olmasaydı, fiili müdahale kesindi.

O günleri gün gün, saat saat yaşayan biri olarak benim kesin hükmüm budur.

Demirel kışladan çıkmak üzere olan askeri durdurmuş ve rejimi kurtarmıştır.

O dönem bir darbe yapılsaydı, sırf Refah Partisi'nden ötürü inançlı çok insan zarar görecekti ve ülke topyekûn cepheleşecekti.

Çevik Bir, Koç ve Doğan

Yukarıda belirttiğimiz gibi Tansu Çiller bu hükümete sadece kendini Yüce Divan'dan kurtarmak adına girmiştir. Çiller'in Türkiye ve Türk milleti adına bir heyecanı ve hassasiyetinin olmadığı geçen 20 yılda kanıtlanmıştır, zira görüyorsunuz 16

yıl iktidarda olan AKP'yi bir kere olsun eleştirmemiş, tersine Ankara Beştepe'deki Saray davetine katılarak reverans yapmıştır...

28 Şubat'ın TSK'nın irtica hassasiyetinin yanı sıra bir de öbür tarafı var.

Öbür taraftaki aktörler ile gerekçeleri şunlardı:

Normal terfi teamülüne göre Genelkurmay başkanı olması mümkün olmayan ama o makama sevdalı olup oraya erişmek isteyen Orgeneral Çevik Bir ve ekibi.

Tansu Çiller'le kanlı bıçaklı olan Koç Grubu ile TÜSİAD'ın diğer büyük baronları.

Çiller'le kan davalı olan Aydın Doğan medyası.

İran ve İslam ülkeleriyle birlik oluşturmaya kalkması sebebiyle Başbakan Erbakan'a kızan ABD ile İsrail.

Mason locaları.

Erbakan: “Çiller’e kurban edildik”

Evet, 28 Şubat postmodern darbesinin içindeki bu etkiler de önemlidir.

Nitekim Çevik Bir iddiası bağlamında bir tatbikat esnasında Hüseyin Kıvrıkoğlu'nun yanındaki albayın kaza kurşunuyla ölmesi hep tartışılmıştır.

Öyle ki irtica ve Erbakan konusunun bu postmodern müdahaleye bahane yapıldığına kadar ileri iddialar bile söz konusudur.

Hayır, askerin o dönemlerde irtica hassasiyeti çoktu ve bilinirdi, lakin hadisenin ilave diğer boyutları söz konusuydu.

Ancak TSK'nın değil ama İstanbul sermayesinin hedefi kesinlikle Prof. Necmettin Erbakan değil Tansu Çiller'di ki merhum Erbakan Hoca bunu çok sonradan bana bir sohbetinde anlatmış ve Tansu Hanım'a kurban edildiklerini söylemişti.

15 firmadan birer milletvekili

Refah-Yol sonrası hükümet arayışına dönersek:

Cumhurbaşkanı Demirel temaslar sonrasında hükümeti kurma görevini Mesut Yılmaz'a verdi.

Yılmaz, DSP'yle azınlık hükümeti kurdu.

Baykal'ın CHP'si bu hükümete dışarıdan destek oldu.

Güvenoyu için eksik olan sayıyı DYP'den istifa edenler tamamladı.

DYP'den istifa edenlerin bir bölümü "Şemsiye Partisi" diye anılan, Hüsamettin Cindoruk ve İsmet Sezgin'in önder olduğu oluşuma katıldı. Diğerleri ANAP'a geçti.

DYP'deki bu istifalar bağlamında türlü şayiye yayıldı.

Söylenenlerin en ilgi çekici olanı şuydu:

ANAP-DSP hükümeti kurulur kurulmaz yapılmasına karar verilen Karadeniz Sahil Yolu'nu kısım kısım yapacak 15 büyük firmaya birer milletvekili transfer etme şartı getirilmiş, o firma ya da müteahhitler de güya bunu yapmış.

En çok izlenen program

Hiçbir zaman ispatlanmayan bu tevatür o dönem benim program yaptığım TGRT dahil pek çok kanala malzeme oldu.

Hiç unutmam, dönemin başbakanı Mesut Yılmaz TGRT'deki "Alternatif" adlı programımda Hasan Ekinci, Yaşar Topçu ve Adnan Keskin'le karşı karşıya gelmiş ve o gece reyting rekoru kırıp birinci olmuşum.

Kurulan yeni hükümet aslında restorasyon amaçlıydı ve normalleşme adına kurulmuştu.

Azınlık hükümeti olması handikabıydı, zira ciddi hiçbir icraat yapamıyordu.

Deniz Baykal ısrarlara rağmen koalisyona dahil olmamış, "RP ile DYP gibi ANAP ile DSP de yıpranır ve oyları ben toplarım," diye düşünmüştü.

Kurulan ANAP-DSP azınlık hükümetine ilk günden Ana-Sol demeye başladılar.

Mesut Yılmaz bu dönem "Onbaşı" diye hedefe oturtuldu.

Tansu Çiller ise fevkalade sert muhalefet yapıp demokrasi kahramanlığına soyundu.

RP'nin kapatılma davası ve Erdoğan

Eşi Özer Çiller de BTV kanalı ve *Öncü* gazetelerine destek vererek bu satırların yazarı dahil Çiller'e muhalif gazetecilere hakaretler ettirmeye başladı.

Refah Partisi için kapatılma davası bu süreçte, yani 21 Mayıs 1997'de Yargıtay Başsavcısı Vural Savaş'ın iddianamesiyle başladı.

Keza Tayyip Erdoğan şiir okudu diye asker üyelerin olduğu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nden ceza aldı.

Erdoğan'ın davası Diyarbakır'da devam ettiği günlerde Tayyip Bey TGRT'de program konuğum oldu.

Ona aynen şunu söyledim:

"Kalemini kırdılar, ceza verecekler zira şiir okudu diye dava olmaz... Ancak şiirden ceza alman seni büyütür."

Şiire davanın perde arkası

Kimi çevreler, Tayyip Erdoğan'ın aldığı bu cezayı onu mağdur etme adına yazılan emperyal senaryonun gereği şeklinde yorumladı.

Güya bu organizasyonu NATO'cu generaller yapmışmış!

Erdoğan Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi'nden aldığı 10 aylık ceza sonrası belediye başkanlığını kaybetti ve makamına Ali Müfit Gürtuna oturdu.

Yargılamalar sonucu Refah Partisi Anayasa Mahkemesi tarafından laiklik gerekçe gösterilerek kapatıldı; Necmettin Erbakan, Şevket Kazan, Hasan Hüseyin Ceylan, Ahmet Tekdal

ve İbrahim Halil Çelik'e beşer yıl siyaset yapma yasağı cezası getirildi.

Erbakan mahkeme kararı açıklanır açıklanmaz partisinin genel merkezinde düzenlediği basın toplantısında aynen şunu söyledi:

Erbakan farkı ve devlet adamlığı

"Hepinizin bildiği gibi Anayasa Mahkemesi, Refah Partimiz hakkında bir karar almış ve bu kararı biraz önce açıklamıştır. Bundan dolayı, huzuru sükûneti muhafazaya her zamandan fazla riayet etmeliyiz."

İşte Prof. Necmettin Erbakan'ın milliliği ve devlet adamlığının belgesi.

Partisinin kapatıldığı an bile tabanını sükûnete çağırıyor ve ajitasyonlar yapıp sokağı tetiklemiyor.

Fethullah'ın o günlerdeki seyri ise fevkalade dalgalıydı.

Mesela Refah-Yol hükümeti için *Milliyet*'e konuşan Gülen şunları söylüyordu:

"Beceremediniz bırakın, gidin... Asker mantıki davranıyor."

Ana-Sol hükümeti ile Fethullah'ın kasetleri elden ele dolaşmaya başlar ki bir tanesini Ali Kırca ATV'de haber bülteninde yayınlar.

Fethullah'ın dehşet kaseti

Fethullah o kasette müritlerine şunu söylemektedir:

"Zamanı geldiğinde maratona geçeriz. Dikkatli olmalıyız... Erken harekete geçerse tepemize binerler. Temkinli yürümekte fayda var. Mülkiye'de, Adliye'de, Askeriye'de, Emniyet'te ve her yerde çoğalıp oraları ele geçireceğiz. Zamanı geldiğinde ise harekete geçeceğiz."

Kaseti Ali Kırca'ya teslim edenin şimdi *Sabah*'ta yazan Mahmut Övür olduğu iddia edildi.

Dahası, Övür'ün bu kaset sebebiyle Pensilvanya'ya gidip –ki gitti– Fethullah'ın elini öptüğü yazıldı.

Övür ise suçu o dönem hapiste olan Ergun Poyraz'a attı ve kaseti Ali Kırca'ya onun verdiğini söyledi. Ancak Poyraz bunu hiçbir zaman teyit etmedi.

İşte bu kaset o dönem Türkiye'yi ayağa kaldırdı zira adam açıktan misyonunu ve görevini, yani hainliğini itiraf ediyordu ve bu çok somut olarak gözler önündeydi.

“Cennete Ecevit'siz girmem!”

Yargı hemen harekete geçti.

Ama heyhat Bülent Ecevit derhal Fethullah'ı korumaya aldı ve sağlığı bahane edilerek onun ABD'ye kaçmasını sağladı.

Fethullah bu iyilik sonrasında pek çok gazeteye manşet olan şu sözü söyledi:

“Cennete Ecevit'siz girmem.”

Dönemin Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral FETÖ Cemaati'yle alakalı olarak bilinen raporunu hazırladıktan sonra gereğini yapmayanlar Mesut Yılmaz ile Bülent Ecevit'ti. Ancak doğruya doğru, Mesut Yılmaz Fethullah Gülen'le altı kez görüşmesine rağmen onu sevmezdi. Ecevit ise Fethullah'a abartısız meftundu.

1990'larda Fikret Bila'yla beraber Ecevit'e çok yakın iki gazeteciden biriydim. Sık sık evine gider, sohbetler yapardık. Bir gün sohbet esnasında sordum:

“Efendim bu Fethullah'a olan muhabbetiniz neden?”

Ecevit'e sorular

Ecevit: “Sayın Önkibar biliyorsunuz ben inançlara saygılıyım.”

“Efendim biliyorum ancak adam meczup ve tehlikeli işler yapıyor. Mesela devlette kadrolaşıyor.”

Ecevit: "Sayın Önkibar sizin de inançlı olduğunuzu biliyorum. İnançlı insan devlette olmamalı mı?"

"Efendim bu bakış yanlış... İnançlı olmak başka, onu siyallaştırmak başka. Ben bunları yıllardır izliyorum. Kara kutu gibiler. Ajandaları meçhul. Bir bakıyorsunuz Papa'nın kolundalar, bir bakıyorsunuz dinde diyalog deyip olmadık çevrelerle iç içeler. Bunlar bağımsız değil. Gündümlü ve bana emperyal entrüman gibi geliyor. Bunlar için devlet bilgileri nedir?"

Ecevit: "Bizim devleti bilirsiniz, klasik laikçilik söylemleri egemendir."

"Efendim en iyi siz bilirsiniz ki laiklik sadece devletimiz için değil, dinimiz için de yegâne sigorta. Laiklik olmazsa İslam adıyla onlarca din olur, devlet de yaşamaz. Fethullah Gülen grubu bu bağlamda kafa karıştırıyor."

"Topluma Fethullah üzerinden mesaj"

Ecevit: "Ama Sayın Önkibar ılımlı İslam ve diyalog demeleri güzel değil mi?"

"Efendim o zarf, yani ambalaj. İçerik farklı. Televizyonlarda gördünüz, Fethullah Gülen açıktan Askeriye'de, Mülkiye'de ve Adlîye'de çoğalın, oraları ele geçirin, zamanı gelince harekete geçeceğiz diyor. Bir dini cemaat şeyhi bunu niçin söyler?"

Ecevit: "O ifadesi beni de çok düşündürdü."

"Sayın Başbakanım o dil sürçmesi ilahi bir itiraf. Adamın karanlık bir hedefi var. Soruyorum, işi gücü din ve diyanet olan biri askeriye niçin ele geçirmek ister?"

Ecevit: "Geçen gün Sayın Gülen'in bir temsilcisi geldi ve bu konuyu ona sordum."

"Ne cevap verdi?"

Ecevit: "Kanunlara uyan namuslu insanlar buralarda olmalı demek istemiş."

"Siz buna inandınız mı?"

Ecevit: "Sayın Önkibar ben Sayın Gülen'le iyi ilişkilerim sayesinde topluma dine saygılı olduğum mesajını veriyorum. Ayrıca Sayın Gülen sağ olsunlar partimize sürekli maddi katkılar yapıp seçim kampanyalarımıza destek olurlar."

Bu solcuları anlayamıyorum

"Böyle bir cemaat ve önderinden seçim için yardım almak doğru mu?"

Ecevit: "Ben Sayın Gülen'in bugüne kadar kanun dışı bir işini ne gördüm ne de duydum."

"Efendim bunlar yığınak safhasındalar. Günü gelince isyan edecekler."

Ecevit: "Çok ileri bir yorum."

Ben: "Dilerim yanılırim."

Anlayamadığım husus şudur:

Tamam, sağda politika yapanlar oy kaygısıyla cemaatleri hedef almıyor.

Demirel, 60'lı yıllardan beri Nurculara sıcağı, Fethullah'ı idare etti.

Turgut Özal bütün cemaatlerin önünü açıp ekonomik imkânlar sundu.

Ancak Ecevit'ten Fikri Sağlar ve Kemal Kılıçdaroğlu'na sol isimleri hiç anlayamıyorum.

Çiller'ler Alaattin Çakıcı'nın hedefinde

Kemal Kılıçdaroğlu ile Fikri Sağlar'ın dış dinamiklerin etkisiyle Fethullah'la ilişkili oldukları söylenebilir, lakin milli olan Bülent Ecevit'in tavrını hep yadırgadım.

Doğrudur, Fethullah'la yakın ilişkisi üzerinden dine inanca saygılı mesajını verip seçmene ben buyum diyordu ama söz konusu ülke bekası olduğunda bile onu sahiplenmesi Ecevit kalibresindeki biri için izah edilebilir bir duruş değildir.

Tansu Çiller ile Mesut Yılmaz'ın Fethullah'la ilişkileri ise çıkara dayalıydı.

Çiller muhalefete düştükten sonra da Fethullah'ın devletteki kadrolarından yararlandı.

Ana-Sol hükümetinin kurulması ile Yılmaz-Çiller rekabeti tırmandı.

Alaattin Çakıcı bir akşam Flash TV'ye çıkıp Tansu ve Özer Çiller için çok çok ağır sözler söyledi.

Ertesi gün DYP'i bir grup bu televizyon kanalının Şişhane'deki binasını basıp gösteri yaptı.

Karşı kaset hamlesi

Meral Akşener o süreçte şöyle bir söz etti:

"Çiller fanatiği gençleri zor tutuyoruz."

Çok geçmedi karşı hamleyi Çillerciler yaptı.

Tansu Çiller bir sabah Genel Başkan Yardımcısı Meral Akşener'i çağırıp şu talimatı verdi:

"Basına önceden, bugün çok önemli bir kaset açıklanacak diye duyur."

Akşener: "Ne kaseti efendim?"

Çiller: "Dün akşam geldi bana... Gel bir kere daha seninle dinleyelim şu kaseti."

Ses bandına konuşmaları kaydedilen iki isimden biri *Hürriyet* gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Ertuğrul Özkök, diğeri Ana-Sol hükümetinin Ekonomi Bakanı Güneş Taner'di.

İşte o kasetin dökümü:

Özkök ile Güneş Taner

Özkök: "Ya şimdi Güneş, biz biliyorsun bir tane karton fabrikası kuruyoruz Kocaeli'nde, ondan sonra ee... Size bir teşvik başvurmuz var."

Taner: "Tamam."

Özkök: "50 milyon dolara kadar teşvik veriyorsunuz, şey pardon 50 milyon dolar en az olacak. Bizimki 130 milyon dolarlık falan bir teşvik..."

Taner: "Eee, veririz."

Özkök: "Senin masanda duruyormuş bu."

Taner: "Yoo, daha bana gelmedi."

Özkök: "Gelmiş sana, öyle dediler bana."

Taner: "Dur bakayım, bana gelmedi ama şimdi sordururuz. İsim ver."

Özkök: "M..."

Taner: "Meyta mı?"

Özkök: "Bir sor bakalım, bir öğren yahu..."

Taner: "Bu nedir tık tık sesleri, benim söylediklerimi teybe mi kaydediyorsun?"

"Bunu alacağın yer başbakan"

Özkök: "Bu benim şey ya şey telefonla konuşuyorum, ben hayatımda hiç kimseyi banda almadım, kimseye yapmadım, sana mı yapacağım..."

Taner: "Bunu alacağın yer Başbakan... Senin Başbakan'ı yakalayıp bastırıp ordan alman lazım. Sen gelsene Ankara'ya."

Özkök: "Bugün mü?"

Taner: "Tabii ya..."

Özkök: "Dün ordaydım."

Taner: "Niye haber vermedin. Dün akşam Zafer'i oraya götürdüm."

Özkök: "Ah ama ben de dün akşam ordaydım."

Taner: "Niye haber vermiyorsun, geliyorsun da... Ben sana demiyor muyum 'Beni çok boşluyorsun' diye."

Özkök: "Benim başka işim vardı."

"Telefonlarıma çıkmıyor"

Taner: "Tabii ben bilmem senin ne işin vardı."

Özkök: "Tahmin edeceğin iş vardı."

Taner: "Hııı..."

Özkök: "Başbakan bu yönde sana bir şey söyledi mi?"

Taner: "Söyledi bir şeyler."

Özkök: "Benim telefonlarıma da çıkmıyor adam ya!"

Taner: "Kim?"

Özkök: "Mesut..."

Taner: "İşte böyle zamanlarda arayıp şey yap."

Özkök: "Eee ne yapayım kardeşim. Çıkmıyor ki adam benim telefonlarıma."

Taner: "Eee sen de telefonla uzaktan idare etmeye çalışıyorsun."

Özkök: "Daha dün onun ağzından çıkan şeyi manşet yaptık."

Taner: "Burada Sedat'ın yapacağı şeyler değil bunlar."

Özkök: "Paris'e gidiyorum."

Taner: "Ne?"

Özkök: "Paris'e gidiyorum."

"Ana avrat küfredeceksin"

Taner: "Vay adi vay..."

Özkök: "Yok ağabey, ufak tefek senin başbakanın!..."

Taner: "Benim başbakanım oldu şimdi değil mi? (kahkahalar) Ha ha haaa!"

Özkök: "Eee öyle oldu tabii (ha ha haaa..) Ulan yine de ben koruyorum adamı. Halen ben koruyorum. Başbakana gideceksin, ana avrat küfredeceksin, sonra tekrar iyi adam olacaksın."

Taner: "Valla bana kalsa sen buraya gelsen, sana akşam sağlam iyi bir haber çıkarırız."

Özkök: "İşte bakacağız."

(...)

Taner: "Aranızdaki ilişkiye karışmam. Şarapları sana verirken, bana mı verdi getirdi? Gel buraya dedim sana, dinlemedin. Atla uçağa gel."

Özök: Gelemem ağabey ya... Yarın Paris'e gidiyorum."

Taner: "Gitme..."

Akşener: "Kasetin kaynağı Çiller"

Meral Akşener bu kaseti İstanbul Harbiye'deki Ceylan Otel'de basına dinletir ve birer kopyasını dağıtır.

Haber büyük yankı yapar.

Doğan Medya kasetin kaynağının üzerine gider.

Çiller kendinin ima edilmesi karşısında şunu söyler:

"Ben böyle ahlaksız şeylere karşıyım."

Dahası Aydın Doğan'a birkaç aracıyla haber göndererek kendisinin bu işle zerre alakasının olmadığını yeminlerle aktarır.

Çok sonra Meral Akşener yukarıda sunduğumuz anekdotu gündeme getirir, "Dinleme kayıtlarını bana veren Tansu Hanım'dır," açıklamasını yapar.

Doğan Grubu kaset olayıyla hemen dava taarruzuna geçer ve Meral Akşener hakkında açtığı tazminat davalarının tamamını kazanır.

Tazminat cezalarını ödeyecek gücü, yani parası olmayan Meral Akşener'in oturduğu evine haciz gelir.

Hacze banka kredisi

Akşener bankalardan kredi alıp tazminatları kapatır.

Bu süreçte Tansu Çiller hiç oralı olmaz.

"Bu görevi sana ben verdim. Sen genel başkan yardımcısı sıfatınla o kaseti benim emrimle açıkladın. Yasal ve ahlaki olarak bunun sorumlusu benim ve parayı ben ya da parti ödeyecek..." demez.

Meral Hanım o dönemin parasıyla, banka faizleriyle beraber toplamda 156 milyarı bulan miktarı borçlanarak kapattı.

İstese yasal olarak bu parayı DYP'den tahsil edebilirdi zira partinin genel başkan yardımcısıydı ama Akşener bunu yapmak yerine Tansu Hanım'ın böyle bir adım atmasını bekledi fakat o adım Çiller tarafından hiçbir zaman atılmadı.

Bu vefasızlık ve kullanılıp atılma olayı Meral Akşener'in işini kanattı ve fedailiğini üstlendiği Çiller'e derinden kırıldı...

Alaattin Çakıcı sahnede

Peşi sıra Eyüp Âşık ile Alaattin Çakıcı'nın telefon konuşmasının kaydı Fikri Sağlar tarafından kamuoyuna açıklandı.

Korkmaz Yiğit'in Ticaret Bankası'nı yasadışı teşebbüslerle satın almasını içeren bu kasetle hükümet sarsılmaya başladı.

Fikri Sağlar o kaseti kimden aldığını hiç açıklamadı ama FETÖ'cülerden aldığı hep yazılıp söylendi.

Kaset savaşları bitmiyordu.

Yeni bir kaset daha piyasaya çıktı.

Bu kasete göre Alaattin Çakıcı, Meral Akşener için şu iddiada bulundu:

"Akşener eniştesi aracılığıyla, kaçmam için haber gönderdi."

Meral Akşener bu suçlamaya düzenlediği basın toplantısında şöyle cevap verdi:

"Şahsımla alakalı olarak yayınlanan konuşma montajdır. Madem Alaattin Çakıcı'ya böyle bir iyilik yaptım, Çakıcı bunu niye deşifre etsin? Bu tertiptir..."

Hükümet ve Apo

Kaset savaşları ülkeyi gererken DSP-ANAP azınlık hükümetine dışarıdan destek olan Deniz Baykal'ın CHP'si desteğini çektiğini ilan eder ve çok geçmez hükümet nihayetlenir.

Ardından Demirel tarafından görevlendirilen Yalım Erez'in hükümet arayışları vb. derken hadise Ecevit'in partisi DSP'nin kurduğu azınlık seçim hükümetine evrilir.

Evet, Türkiye yeniden seçime yelken açar.

Derken ABD, Abdullah Öcalan'ı paketleyip Türkiye'ye teslim eder.

Apo olayı ülkede müthiş bir iklim yaratır ve DSP birinci, MHP ikinci parti olur... Kapatılan Refah Partisi'nin yerine kurulan Recai Kutan önderliğindeki Fazilet Partisi üçüncüdür. ANAP dördüncü, DYP ise barajı ancak aşabilip beşinci parti olmuştur.

"Rahat olun, iktidarsınız"

Yine o dönemden gülümsetecek bir anekdot:

Seçim sandıkları yeni açılmıştır.

Enver Ören Sarıyer'deki yalısından Çiller'in Yeniköy'deki yalısına geçer ve şunu söyler:

"Sizin için yine Mısır, Ürdün, Irak ve Türkiye'deki bütün evliya kabirlerini ziyaret edip onları aracı kılarak dua ettim. Defalarca istihareye yattım. Rahat olun, tek başına iktidarsınız. Sizi peşinen kutlamaya geldim..."

Zaman geçer, kötü sonuçlar netleşir ve bir ara DYP'nin baraj sorunu ortaya çıkar:

Tansu Çiller o an kızgınlıkla bağırır:

"Enver Bey hani birinci parti çıkacaktık, ne oldu rüyalarınıza?"

Enver Ören boynunu eğip yalıdan çıkar ve arabasına binip gider.

İlginçtir Tansu Çiller, Enver Ören öldüğünde cenazesinde yoktur, katılmamıştır.

Akşener, Çiller muhalifi oluyor

18 Nisan 1999 seçimleri sonrasında Devlet Bahçeli, "Kutan ile Çiller dinlensin," diyerek peşinen DSP ve ANAP'la koalisyonu kabul eder.

DYP'de ise tam bir kaos ve ayrışma başlar.

Parti neredeyse ortadan bölünür.

Ve Meral Akşener yeni muhalif olarak karşıt cephede yer alır.

Akşener o tavrıyla alakalı olarak o dönem kendisiyle yapılan röportajda sorulan sorulara şu karşılıkları verir:

Soru: "Bir dönem Çiller'in sağ koluydunuz, ne oldu da terk ettiniz?"

Akşener: "Sayın Genel Başkan'ın sağ kolu demiyorum ama yakın çalışma arkadaşı oldum. 18 Nisan seçimlerine kadar da öyle devam etti. İsmail Karakuyu, Cihan Paçacı ve Nurhan Tekinel'le beraber görüşlerimizi, yanlış yapıldığını Sayın Genel Başkan'a, yakın çevresine bildirmeye çalıştık. Seçimlerde çok kötü bir sonuç aldık. Bu sonucun çok ciddi tartışılması, nedenlerinin çok iyi irdelenmesi gerekiyordu. Toplantılarda zarfın irdelendiğini, fakat mazrufla fazla ilgilenilmediğini gördüm. Hem genel başkanın, hem başkanlık divanı üyelerinin seçim sonuçlarına ilişkin bakış açısının çok daha kolaycı bir bakış açısı olduğunu gördüm. Tansu Hanım'ın yerine oynadığım iddialarını da ortaya attılar. Ben de paylaşmadığım kanatların öne geçtiği bir kurulda görev yapmayı ahlaklı bulmadım. Onun için istifa ettim."

Tehdit olayı

Soru: "Tansu Hanım onun yerine oynadığınız konusundaki iddiaları ciddiye aldı mı?"

Akşener: "Basın yazdı, bir danışmanın beni tehdit ettiği şeklinde iddialar oldu. Beni hiç kimse tehdit edememiştir

bugüne kadar. Çünkü eğer tehdit eder bir davranış biçimi olmuşsa hemen gereğini yaparım.”

Soru: “Yani böyle bir tehdit olmadı mı?”

Akşener: “Hayır, asla böyle bir şeyi kimseden görmedim. Yalnız danışmanlarından birini, Sayın Karakuyu’yla ikimiz hakkında çıkarılan dedikoduların doğru olup olmadığını araştırmak üzere bizimle görüştü. Fikirlerimizin değişip değişmediğini, muhalefet cephesine katılıp katılmadığımızı kontrol etti. Yani bu sayın danışmanın Tansu Hanım adına görevlendirilmesi, yani kontrol yapması, güven testinden geçirmesi bardağı taşırmıştır.”

“Çınar ağacı yanıyor

Soru: “Ben haklıysam DYP tasfiye olur,’ mu diyorsunuz?”

Akşener: “DYP, 1995 seçimlerinden başlayarak, genel başkandan il başkanına kadar bir silsile içerisinde çok ciddi bir özeleştirici yapmak mecburiyetindedir. Bunu yapmadığı takdirde herkesin ajandasından silinir. Bu iddia doğru değilse, o zaman benim siyasi öngörülerim yanlış olur ve benim tasfiye olmam gerekir. Ama ben haklıysam o zaman da DYP tasfiye olur. Ayvaz Gökdemir’in güzel bir sözü vardı: ‘Tansu Çiller bizim gülümüz onu yoldurmayız, soldurmayız.’ Evet, özellikle 97-99 döneminde Sayın Genel Başkan’ı yoldurmadık, soldurmadık ama 18 Nisan seçimlerinin sonrasında gördük ki çınar ağacı yanıyor. Ve bu çınarın da tekrar sürgün vermesi, tekrar güçlendirilmesi çok ciddi tartışma ve özeleştirici konusu.”

Tetikçi miydi?

Soru: “Size parti içinde tetikçi dendi...”

Akşener: “DYP’de Sayın Genel Başkan’la birlikte basınla mücadele, güç odaklarıyla mücadele dönemi geçirdim. Bu mücadelede ben aktif görev aldım. Çünkü neydi DYP ve

genel başkanının söylediği? Yitirmişsin, horlanmışsin hakkını aramaktı, kolay zengin olmanın önüne geçmekti! Sömürünün önüne geçmekti; birey hakları ve tam demokrasi mücadelesini vermektir. Bu fikirlerle yola çıktığınız zaman bunun bir bedeli olması gerektiğini bilen bir insandım; ama bu bedel ödenme noktasına gelindiğinde pek fazla arkadaşımızı ön saflarda bulamadık. Sonraları üzerinde düşündüğümde vardığım nokta şudur: Genel başkanın ve DYP'nin bir konuda atacağı adımları belirleyen bir test aygıtı konumunda olduğumu düşünüyorum. Mesela bakın Sayın Kutan bir grup toplantısı yaptı; Genelkurmay bir cevap verdi; Sayın Kutan tekrar bir cevap verdi. Şimdi bizde nasıl oluyordu bu? Hangi kurum olursa olsun basın toplantısını veya atılacak adımı Meral Akşener yapıyordu; gelen repliklere göre yürüyordu ya da ben yanlış yapmış oluyordum."

Akşener: "Çiller beni kullandı"

Soru: "Bu size 'tetikçi' diyenlerin haklı olduğunu göstermiyor mu?"

Akşener: "Onların haklı olduğunu göstermez. Parti içindeki arkadaşlarımızın da 'tetikçi' dediğini biliyorum. Ben kendi başına hareket eden bir insan değildim. Parti hiyerarşisi içinde hareket edendim. Basın toplantısı yapılacaktır, eğer kritik konuya genellikle Akşener'in üstüne kalmıştır."

Soru: "Çiller'in sizi kullandığını hiç düşündünüz mü?"

Akşener: "Benimle ilgili böyle bir davranış biçimi olabilir. Hep özel bir konumdaydım. Kamuoyunun vereceği refleksi test eden bir konumdaydım. Bir basın toplantısında ben yem olarak, kullanılmak amacıyla olmuş olabilir ama attığım adımlara inandım. Ha pişmanlıklarım var mı? Evet var. Kendimi daha iyi korumalıydım. Yapayalnız kaldığım zamanlar olmuştur. Fakat ben geriye adım atmadığım için sonuçta her

olay benim kişisel meselem haline dönüştü. Halbuki başlangıç adımları her zaman partisel olmuştur.”

“Bizde şövalyelik ruhu var”

Soru: “Niçin test etmek için hep sizi kullandılar?”

Akşener: “Sayın Genel Başkan’ın da o zaman çalıştığım arkadaşlarımın da benimle ilgili hiç düşünmediklerini görüyorum bugün. Yani, ‘Bu hanım ne yapmak istedi, bunları niçin yaptı?’ O zaman çalıştığım genel başkan yardımcısı arkadaşlarım ‘Sen bizim için ibret vesikasısın’ diyorlar bugün. Belki yeni seçilenler için de bir ibret vesikası olabilirim. Ama niçin sorusunun cevabını bulmaktır Meral Akşener’i anlamak.”

Soru: “Ama tavırlarınızla Çiller’i savunan siyasi avukatı gibi göründünüz.”

Akşener: “Bizde şövalyelik ruhu var. Sayın Genel Başkan’ı çok yalnız buluyordum. Büyük bir mücadele veriyor, güç odaklarına ve oligarşiye karşı mücadele veriyor. Türkiye’yi yeniden değiştirecek, taşları yerinden oynatacak bir mücadeleydi bu. Ama bu mücadelenin içinde insan Nasreddin Hoca’nın fili gibi yapayalnız kalıyor. Tansu Hanım’a karşı da bir koruma içgüdüğü geliştirdiğim bir gerçektir.”

“Çiller burjuva, ben köylü kızı”

Soru: “Sonra Tansu Hanım’ı eleştirmeye başladınız.”

Akşener: “Türkiye’de sosyolojik temellerin, yani mensup olduğumuz sınıf sosyolojisinin insan kişiliği üzerinde etkili olduğuna inanıyorum. Tansu Hanım Cumhuriyet bürokrasisinin, bir valinin kızıydı. Bir burjuva kızıydı. Ben ise köy kökenli bir ailenin kızıyım. Ama içimde bir eziklik yok. Kendi sınıfımın düzgün bir temsilcisi olduğuma inanıyorum. Bizim gibilerin önünde çok büyük bariyerler olmuştur. Her alanda olmuştur.”

Soru: "Temsil ettiğiniz kitleyi, DYP Genel Başkanı temsil ediyor mu?"

Akşener: "Onu söyledim başından, Tansu Hanım, 1950'lerden itibaren şekillenen ama 1980'den sonra netleşen büyük burjuva diyebileceğimiz ortamın kızı. Ama başlangıç noktası Cumhuriyet bürokrasisi. Türkiye Cumhuriyeti bürokrasisini oluştururken de bir nevi aristokrasi oluşturmuş. Yani anlayış itibarıyla."

"Yara bere aldım"

Soru: "Çelişki var mı?"

Akşener: "Çelişki var tabii."

Soru: "Bu çelişki siyaset yapmanızı engelledi mi parti içinde?"

Akşener: "Hayır engellemedi. Belki de benim başkalarının gözünde bu kadar hızlı yükselmemi sağlayan şey olmuştur. Temsil ettiğim kitlenin içinden çıkan insanların yarın yol bulabilmesi için kendimi bir model olarak gördüm. Ama ilginç olan şu; ben akademisyenim, sosyal bilimciyim, hem de tarihçiyim. Yıllarca sağ entelektüel çevrelerle çok sıkı ilişkileri olan bir insanım. Ama Tansu Hanım'la stratejiden hiç konuşmadım. O da hiç sormadı. O anlamda belki bir engel oluşturmuştur."

Soru: "Çiller'in o dönemdeki mücadelesine inandınız mı?"

Akşener: "Tansu Hanım'ın 1994-97 dönemindeki mücadelesinde inandığım şeydi; Tansu Hanım kendi sınıfına ihanet etti ve bizi tercih etti! Ne yapmamız lazım? Onu dik tutmamız, bu kararından pişmanlık duymamasını sağlamamız lazım. Hareket tarzımın arkasındaki anlayış buydu. Size veya başkasına göre bu yanlış, hatta çok aptalca olabilir. Ama benim için doğrudu. Ha, bu bana ne getirdi? Yara bere aldım, yüzüm-gözüm çizildi. Benim kaybedecek bir şeyim yoktu. Sadece yürüdüğüm bu yolda partimi toplamak, mensup olduğum sınıfı

iyi temsil etmek ve onlar adına bir şeyler yapılabilmesini sağlamak için mücadele ettim. Gerekirse bir manivela, gerekirse bir malzeme, gerekirse bir kullanılan aygıt olmak benim için aşağılayıcı olmadı...”

DYP’den istifa ve Mesut Yılmaz’la buluşma

Akşener, Tansu Çilller’i hedef almaya devam eder...

O dönemin *Milliyet* gazetesinde Çiller’e atfen şöyle der:

“Çiller yalancı. Güvenilmez. Teşkilatımız onu savunmak için gayret etmekten, çaba göstermekten yoruldu.”

Çok sürmez Meral Akşener DYP’den istifa etmek zorunda kalır.

Ardından ANAP Kocaeli milletvekili Sefer Ekşi’nin ısrarıyla Mesut Yılmaz’la görüşür ama ANAP’a geçişe ikna olmaz.

Bu süreçte Refah Partisi yerine kurulan Fazilet Partisi ortadan iyiye bölünür.

Kamuoyu Erbakan’ın vekili Recai Kutan’dan yana olanlara “gelenekçi”, Tayyip Erdoğan’dan yana olanlara “yenilikçi” yakıştırmasını yapar.

Fazilet Partisi kurultayında ayrışma derinleşir ve 50 civarı yenilikçi ya da Tayyipçi milletvekili Fazilet’ten kopar.

Akşener-Tayyip görüşmesi

Tayyip Erdoğan’ın ekibinde Abdullah Gül, Abdüllatif Şener ve Bülent Arınç isimleri ön plandadır.

Tam o günlerde Cem Uzan’ın Star grubunda Ankara Temsilcisi ve yazardım.

Yenilikçi kanat hemen bizim karşımızda bina kiraladı ve bu fiziki yakınlaşmayla beraber oradaki gelişmeleri çok daha yakından izler olduk.

Yenilikçi kanat Meral Akşener’e kanca atar.

Onu kuracakları yeni partiye almak için ikna seansları başlar.

Abdullah Gül, Akşener'i Tayyip Erdoğan'la buluşturur:

Erdoğan: "Meral Abla hoş geldin. Nasılsın?"

Akşener: "Hoş bulduk Tayyip Bey, siz nasılsınız?"

Erdoğan: "Hamdolsun hep beraber olursak daha iyi olacağız."

Akşener: "Hayırlısı ne ise o olsun."

Erdoğan: "Gel artık. Hem sen bizim gelinimizsin ya. Eşin Rizeli."

Akşener: "Doğru, Tuncer Rizeli.."

"Tereddütlerim var"

Erdoğan: "Senin 28 Şubat'taki dik duruşun tarihe geçecek."

Akşener: "Eksik olmayın..."

Erdoğan: "Katılma merasimini ne zaman yapalım?"

Akşener: "Bazı tereddütlerim var."

Erdoğan: "Ne gibi?"

Akşener: "Refah ya da Fazilet Partisi'nin bir başka versiyonunu kuracaksınız, ben olamam."

Erdoğan: "Hayır çok farklı bir parti kuracağız."

Akşener: "Ben inanç üzerinden siyaset yapılmasına karşıyım. Böyle bir şey dinimize de zarar veriyor."

Erdoğan: "Hayır öyle bir parti kurmuyoruz."

Akşener: "Kurulacak parti Türkiye'nin tamamını kucaklamalı. Başörtüsünü savunurken, başörtüsü takmayanların haklarını da savunmalı."

Erdoğan: "Haklısın."

Akşener: "Benim PKK konusunda hassasiyetim büyük. Kürt vatandaşlarımı çok seviyorum ama PKK'yı onlardan ayırmamız gerekiyor."

Erdoğan: "Onları hiç merak etme sen."

İslami Parti ve laiklik

Akşener: "Ben ümmet yerine millet diyorum."

Erdoğan: "Açıklama yaptım, okumadın mı? Milli Görüş gömleğimizi çıkardık... Demokrasi merkezli kucaklayıcı yeni bir oluşum kuruyoruz."

Akşener: "Yani İslami bir parti değil diyorsunuz."

Erdoğan: "Kesinlikle."

Akşener: "Laikliğe saygılı."

Erdoğan: "Elbette."

Akşener: "Hedeflediğiniz oy?"

Erdoğan: "İnşallah iktidar olmak."

Akşener: "Bu arada ben gelirim özellikle Kocaeli'de beraber siyaset yaptığım bazı isimleri yanıma almak ve il teşkilatını onları da katarak kurmak isterim."

Erdoğan: "Arkadaşlara da söyledim. Sizi genel başkan yardımcımız yapacağız. İktidar olursak bakanlığınız zaten tartışılmaz. Kocaeli'yle alakalı olarak ne isterseniz olacak."

Akşener: "Son bir şey, kurulacak parti Türk milliyetçiliğini samimi bir şekilde kucaklayacak mı?"

Erdoğan: "Zerre kuşkun olmasın."

Akşener: "O zaman bismillah diyelim."

Erdoğan: "Haydi hayırlı uğurlu olsun..."

Yeni oluşuma katılım

Bu buluşma sonrasında Meral Akşener Politik Araştırmalar Merkezi'nde Abdullah Gül'le beraber bir basın açıklaması yapar ki bu açıklama yapılırken basınla beraber 30 civarı milletvekili hazır bulunur.

Akşener burada kurulacak yeni partiye dahil olacağını ilan eder.

Basından gelen "Katıldığınız yeni oluşuma mensup milletvekilleri dini ve manevi değerleri ön planda tutan bir yapıda.

Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?" sorusuna şu karşılığı verir: "Milli ve manevi değerler, dini değerler milletin değerleridir. Dolayısıyla her parti bu değerleri savunmalıdır. Sadece tek bir parti milliyetçilik, bir partiye dindarlık, bir partiye liberallik bırakılmayacak kadar Türk milletinin omurgasını oluşturan kavramlardır. Dolayısıyla bu kavramların, insanlarımızı oluşturan bu değerlerin elbetteki bu siyasi organizasyonda yeri olacaktır. Ama istismarı söz konusu olmayacaktır. Bundan sonra Türkiye'nin geldiği nokta istismarların ortadan kaldırılaçağı bir dönem olacaktır."

"Meral Abla kavmiyetçi"

Akşener hemen kollarını sıvar ve parti çalışmalarına katılır. Ancak tanık olduklarından hoşlanmaz.

Kendisine ısrarla Türkiye'nin tamamına hitap edecek bir parti kuracağız denilirken, partinin çekirdek kadrosunun siyasi İşlamcılardan oluşturulduğunu görür.

Öyle ki kendi ili Kocaeli'de, üstelik söz verilmesine rağmen teşkilat böyle isimlerle şekillendirilir.

Örgütlenmeye ilaveten, tarz ve metotta itaat eksenli bir anlayışa tanıklık eder.

Akşener birkaç kere itiraz eder ama oralı olunmaz.

Kısa süre içinde kendisi dahil bütün topluma takiyye yapıldığından ve rol kesildiğinden emin olur.

Parti ve örgüt sohbetlerinde ümmetin öne çıkarılıp Türk ve Türk milleti adının anılmamasına tepki koyar.

Bir defasında "Muhteremler Türk demekten ısrarla niye imtina ediyorsunuz. Nedir bu Türk'e olan tavrınız?" deyince şu karşılığı alır:

"Meral Abla hâlâ kavmiyetçi geçmişinin tesirinde."

Akşener şokta

Aynı şekilde yapılan sohbetlerde PKK'nın Kürtlerin yasal temsilcisi gibi sunulmasına karşı çıkar.

Yine çekirdek kadronun ABD ile AB'yi "şanlı müttefik" gibi görmesine itirazını seslendirince şu karşılığı alır:

"Onlar bizim laikçi Kemalist orduya karşı yegâne güvencemiz."

Akşener işte tam o an "Ben nereye geldim ve neredeyim?" sorusunu kendine sormaya başlar.

Hadise, doku uyuşmazlığının kısa süre içinde ortaya çıkmasıdır.

Akşener abartısız şoktadır.

Öyle ki AKP'yi teşkilatlandırmaya hazırlayan bu ekibin, Erbakan'la yakın çevresinden çok daha keskin ve katı olduğuna tanık olmaktadır.

Mesela Erbakan'ın Türklük ve Türk milletiyle hiçbir zaman sorunu olmamış ve bunu sergilememiştir.

Keza Erbakan devleti hasım görmez!

İçine sinmedi

Oysa Akşener'e göre AKP'yi kuracak ekip demokrasiyle ambalajlanmış sinsî dinci bir harekettir.

Batı güdümlü olmalarını da kuşkuyla karşılamıştır.

Parti kuruluş günlerinde ABD'ye gidip kapı kapı gezilmesini ve icazet istenmesini içine sindiremez.

Hele hele küresel Yahudi örgütleriyle ilişki kurma adına olmadık isimlerin vasıta yapılmaya çalışıldığına şahit olduğunda şaşkınlık geçirir.

Gördüğü şuydu:

Bu hareket ya da oluşum için her şey mübahtı.

Yalan ve takiiye gaye için ihtiyaç görülüyor ve yapılıp söyleniyordu.

Siyaha, rahatlıkla beyaz diyebiliyorlardı.

Dertleri ülke değil, kendileri ve bilinçaltlarındaki ideolojiydi.

Rejimden intikam adına geliyorlardı.

Sonuç alma adına her şeyi inkâra ve herkesle ittifaka hazırlardı.

İşte bütün bu sorgulamalardan sonra Meral Akşener kararını verir.

Bu nişan bile değil söz yüzüğünü, hemen atacaktır.

“Bunlar ecmain”

Bu günlerde Akşener’in dudaklarından şu sözcükler dökülmektedir:

“Yahu bunlar bildiğimiz ecmain... Erbakan Hoca bunların yanında zezem suyuyla yıkanmış. O açık ve netti. Bunlar ikiyüzlü, sabah ayrı, akşam ayrı... Ben duramam burada.”

Nitekim çok sürmez parti daha kuruluş aşamasındayken bu oluşumla yolunu ayırır.

AKP, Meral Akşener’siz kurulur.

Sonrası süreçte şunlar yaşanır:

Cem Uzan, şirketinin kutlamaları için art arda tertiplediği dönerli-İbrahim Tatlıses konserli toplantıları halktan ilgi görünce yakın arkadaş grubunun gazına gelip Genç Parti ismiyle parti kurar.

İşte o günlerde Cem Uzan, Mehmet Gül ile Meral Akşener’e “Partime gelin ikinci-üçüncü adam,” olun der.

Her ikisi de bu teklifi geri çevirir.

Kemal Derviş sahnede

Derken Dünya Bankası’ndan kurtarıcı bakan olarak ithal edilen Kemal Derviş siyasi kimliği olmamasına rağmen bir sabah sürpriz bir şekilde şunu söyler:

"Erken seçim tek çıkış yoludur."

Derviş'in o açıklaması Ecevit hükümetinin sonlanması ve AKP'nin önünün açılmasıydı ki bu ABD'nin bilinen arzusuydu.

Aslında bu sürpriz değildi.

Başbakan Ecevit'in kısa aralıklarla yaptığı ABD gezilerinin ikisine de katılan bir gazeteci olarak böyle bir şeyi Washington'da gözlemlemiştim.

ABD, Ecevit hemen gitsin istiyordu.

Clinton'dan sonra başkan seçilen oğul Bush, kendini ziyarette gelen Başbakan Ecevit'ten şunu istedi:

"Biz Irak'a müdahale edeceğiz... Bu savaşta Türk askerlerinin bizimle beraber savaşmasını istiyoruz."

Ecevit "The end"

Ecevit şu karşılığı vermişti:

"Irak bizim komşumuz ve vatandaşlarıyla aynı inancı paylaşıyoruz. Biz onlarla savaşamayız. Bu itibarla böyle bir savaş sizinle beraber katılmamız mümkün değil."

Bush: "Bu son sözünüz mü?"

Ecevit: "Evet."

Bush: "Görüşmemiz burada bitmiştir."

O buluşmanın akabinde yazı yazdığım *Star* gazetesindeki köşemde şu başlığı attım:

- "Ecevit hükümeti The End."

Nitekim öyle oldu ve ABD'nin hükümet içindeki elemanı Kemal Derviş üstüne vazife değilken birden erken seçim dedi.

Türkiye yapılan bu açıklamayla altüst oldu.

Bahçeli sahnede

Zira yapılacak bir erken seçim, koalisyon hükümetindeki partileri barajın atında bırakacak ve o günlerde rüzgâr alan AKP uçacaktı.

Anketlerde bu durum zaten görülüyordu.

Zorda olan sadece DSP ve ANAP değildi, MHP de baraj sınırındaydı.

İsmail Cem'in kurduğu yeni parti ise hiç kanatlanamamıştı.

Devlet Bahçeli tam bu süreçte yine büyük bir sürpriz yaptı.

Partili bütün milletvekillerini Bursa Kestel'deki Kocayayla Türkmen Kurultayı'na çağırdı.

Hiçbir parti yetkilisiyle istişare etmeden şu açıklamayı yaptı:

"3 Kasım 2002 erken seçim günüdür."

Bahçeli'nin bu çağrısı erken seçim demekti zira muhalefet partileri artı MHP'nin oyu böyle bir karara yetiyordu.

MHP milletvekilleri ile örgütleri ayağa kalktı çünkü parti baraja gömülebilirdi.

Türkeş-Bahçeli farkı

2001'de yaşanan ekonomik kriz sonrası alınan tedbirler daha yeni yeni sonuç verirken yapılacak bir erken seçim intihar demek olacaktı... Oysa normalde genel seçime daha bir buçuk sene vardı.

Bahçeli'ye anketler sunulup, kendisine MHP'nin baraj sorunu hatırlatıldı.

İlaveten, bir ABD projesi olan AKP'nin iktidar olabileceği söylendi.

Erken seçimin Irak'a müdahale etmek isteyen ABD'nin arzusu olduğu, Kemal Derviş'in yaptığı erken seçim açıklamasıyla bunun ortaya konduğu ifade edildi.

Devlet Bahçeli bunların hiçbirini umursamadı.

Rahmetli Alparslan Türkeş birinci eşi Muzaffer Türkeş'in vefatı sonrasında bekârlığına son vermek ve yeni bir evlilik yapmak için partili kurmay heyetini toplayıp istişare etme gereği duyarken, Devlet Bahçeli en temel ülke meselesini bile partili hiçbir arkadaşıyla konuşma gereğini duymadı.

Evet, Türkes özel hayatıyla ilgili bir kararda bile partili arkadaşlarına danışırken, Bahçeli vatanın mukadderatını ilgilendiren bir konuda tek başına hareket ediyordu.

Ve AKP şampiyon

3 Kasım 2002 seçimleri öncesinde Devlet Bahçeli, Meral Akşener'i ısrarla partisine davet eder ve İstanbul'dan aday yapar.

Seçim sonucu ortaya çıkar.

AKP yüzde 34'le tek başına iktidar, yani şampiyondur.

CHP dışında, MHP dahil koalisyon partilerinin tamamı barajı aşamayıp küme düşer.

Bu şekilde Türkiye'de yeni bir döneme yelken açılır.

Ülkenin üçte birinin oyunu alan AKP, seçim sisteminin avantajı ile ülkenin mukadderatına tek başına hâkim olur.

Buradan bakınca, Devlet Bahçeli'nin tarihsel sorumluluğu büyük.

Aynı şekilde Tayyip Erdoğan'ı TBMM'ye sokmak için Anayasa ve diğer yasaları çiğneyen Deniz Baykal da vebal altında.

Kuşkusuz Baykal'ın oradaki hesabı Tayyip Erdoğan rüzgârını dindirmek ve halkın gözünde bitirmektir.

Baykal'ın hesabı

Partisi iktidardayken kendisinin yasaklı olması Erdoğan'ı daha da büyütür diye endişelendi.

Bu sebeple YSK'nın "Siirt tiyatrosu"nu oynamasına olur verdi.

Deniz Baykal'ın bir dönem bakanlarından olan komşum İrfan Gürpınar'ın konuya dair söyledikleri şudur:

"Deniz Bey, Abdullah Gül'ü Tayyip Erdoğan'dan daha becerikli zannediyordu. Erdoğan'ın önünü açarsak gelir, her şeyi berbat eder ve temelli giderler diye düşündü. Amacı Erdoğan'ı

bir an önce yıpratıp, umut adam olmaktan çıkarmaktı ama olmadı. Ters tepti... Eğer Deniz Bey Tayyip Erdoğan'ın önünü açmasa, AKP içinde Başbakan Abdullah Gülcüler ve Genel Başkan Tayyipçiler diye bir bölünme olacaktı. İki isim arasındaki ayrışma ve rekabet Avrupa Birliği bağlamında yapılan görüşmelerde bile görülmüştü. Deniz Baykal farkında olmadan verdiği kararlarla AKP'yi bölünmekten kurtarıp bütünleştirdi..."

Rejimle hesaplaşma

AKP'nin iktidar olmasıyla dalgalanmalar başladı.

Rejimle hesaplaşma adına bazı adımlar atıldı.

Ancak cumhurbaşkanlığı koltuğunda AKP'li biri değil de Ahmet Necdet Sezer'in olması onları frenliyordu.

Sezer'in oradaki varlığı TSK'nın kendini güvencede hissetmesi demekti.

O gün yürürlükte olan yasalara göre cumhurbaşkanının onay vermeyeceği bir asker emekli edilmesi mümkün değildi.

AKP bu süreçte Türkiye'deki asker korumalı laik Cumhuriyet'i ve onun koruyucusu TSK'yı etkisiz kılma adına dış dinamiklerden yardım talep etti.

2003'ün başlarında Irak'a müdahale olayındaki tezkere reddini hükümet yerine TSK'ya ciro eden ABD bu konuda AKP'ye destek oldu.

TSK'yı etkisizleştirme

Aynı şeyi Avrupa Birliği yaptı.

AKP bu şekilde mevzi kazandı.

Avrupa Birliği bu dönem AKP için her kapıyı açan altın anahtardı.

Onlarca yıl boyunca sövdükleri AB'ye giriş müzakerelerine başlanması cennete gidiş bileti misali sunuldu ve güpegündüz havai fişekler patlatıldı.

Hem toplumu sahte vaatlerle uyutmak hem de milli kurumları AB'yi bahane ederek etkisizleştirmek istiyorlardı.

Bugün itibariyle artık kanıtlıdır.

AKP'nin o süreçte Avrupa Birliği diye yırtınıp çırpınması, iktidarına en büyük engel gördüğü TSK'yı etkisiz kılmak adınaydı.

Tam o günlerde TSK'nın üst katlarındaki bazı komutanların ailevi ve parasal konularda ciddi açıkları olduğu ve bunların hükümetin eline geçtiği bilgisi, Ankara'da dillere düştü.

Cumhurbaşkanlığı seçimi

Ardından gündem yaklaşan cumhurbaşkanlığı seçimi oldu.

AKP Abdullah Gül'ü aday gösterdi.

Muhalefet ve hukukçular Gül'ün seçilmesi için TBMM'de 367 milletvekilinin hazır bulunması gereğini gündeme getirdi.

Bu tartışmalarla yapılan seçim sonrası Abdullah Gül Meclis'ten 353 oy aldı.

Konu CHP tarafından Anayasa Mahkemesi'ne taşındı.

Anayasa Mahkemesi Abdullah Gül için yapılan oylamayı iptal ederek, 367 milletvekili oylamada hazır bulunmalı tezini onayladı.

Tam bu süreçte çok tuhaf bir gelişme oldu.

Genelkurmay gece yarısı muhtıra verdi. Yaşar Büyükanıt'ın sonradan "Bizzat ben kaleme aldım," dediği muhtıra metni şöyleydi:

Türkiye Cumhuriyeti devletinin, başta laiklik olmak üzere, temel değerlerini aşındırmak için bitmez tükenmez bir çaba içinde olan bir kısım çevrelerin, bu gayretlerini son dönemde artırdıkları müşahede edilmektedir. Uygun ortamlarda ilgili makamların, sürekli dikkatine sunulmakta

olan bu faaliyetler; temel değerlerin sorgulanarak yeniden tanımlanması isteklerinden, devletimizin bağımsızlığı ile ulusumuzun birlik ve beraberliğinin simgesi olan milli bayramlarımıza alternatif kutlamalar tertip etmeye kadar değişen geniş bir yelpazeyi kapsamaktadır.

Bu faaliyetlere girişenler, halkımızın kutsal dini duygularını istismar etmekten çekinmemekte, devlete açık bir meydan okumaya dönüşen bu çabaları din kisvesi arkasına saklayarak, asıl amaçlarını gizlemeye çalışmaktadırlar. Özellikle kadınların ve küçük çocukların bu tür faaliyetlerde ön plana çıkarılması, ülkemizin birlik ve bütünlüğüne karşı yürütülen yıkıcı ve bölücü eylemlerle şaşırtıcı bir benzerlik taşımaktadır.

Bu bağlamda;

Ankara'da 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı kutlamaları ile aynı günde Kuran okuma yarışması tertiplenmiş, ancak duyarlı medya ve kamuoyu baskıları sonucu bu faaliyet iptal edilmiştir. 22 Nisan 2007 tarihinde Şanlıurfa'da; Mardin, Gaziantep ve Diyarbakır illerinden gelen bazı grupların da katılımıyla o saatte yataklarında olması gereken ve yaşlarıyla uygun olmayan çağdışı kıyafetler giydirilmiş küçük kız çocuklarından oluşan bir koroya ilahiler okutulmuş, bu sırada Atatürk resimleri ve Türk bayraklarının indirilmesine teşebbüs edilerek geceyi tertipleyenlerin gerçek amaç ve niyetleri açıkça ortaya konulmuştur.

Ayrıca, Ankara'nın Altındağ ilçesinde "Kutlu Doğum Şöleni" için ilçede bulunan tüm okul müdürlerine katılım emri verildiği, Denizli'de İl Müftülüğü ile bir siyasi partinin ortaklaşa düzenlediği etkinlikte ilköğretim okulu öğrencilerinin başları kapalı olarak ilahiler söylediği, Denizli'nin Tavas ilçesine bağlı Nikfer beldesinde dört

camii bulunmasına rağmen, Atatürk İlköğretim Okulu'nda kadınlara yönelik vaaz ve dini söyleşi yapıldığı yolunda haberler de kaygıyla izlenmiştir.

Okullarda kutlanacak etkinlikler, Milli Eğitim Bakanlığı'nın ilgili yönergelerinde belirtilmiştir. Ancak, bu tür kutlamaların yönerge dışı talimatlarla yerine getirildiği tespit edilmiş ve Genelkurmay Başkanlığı'nca yetkili kurumlar bilgilendirilmesine rağmen herhangi bir önleyici tedbir alınmadığı gözlenmiştir. Anılan faaliyetlerin önemli bir kısmının bu tür olaylara müdahale etmesi ve engel olması gereken mülki makamların müsaadesiyle ve bilgisi dahilinde yapılmış olması meseleyi daha da vahim hale getirmektedir. Bu örnekleri çoğaltmak mümkündür.

Cumhuriyet karşıtı olan ve devletimizin temel niteliklerini aşındırmaktan başka amaç taşımayan bu irticai anlayış, son günlerdeki bazı gelişmeler ve söylemlerden de cesaret almakta ve faaliyetlerinin kapsamını genişletmektedir.

Bölgemizdeki gelişmeler, din ile oynamanın ve inancın siyasi bir söyleme ve amaca alet edilmesinin yol açabileceği felaketlerin ibret alınması gereken örnekleriyle doludur. Kutsal bir inancın üzerine yüklenmeye çalışılan siyasi bir söylem veya ideolojinin inancı ortadan kaldırarak, başka bir şeye dönüştüğü, ülkemizde ve ülke dışında görülebilmektedir. Malatya'da ortaya çıkan olayın bunun çarpıcı bir örneği olduğu ifade edilebilir. Türkiye Cumhuriyeti devletinin çağdaş bir demokrasi olarak, huzur ve istikrar içinde yaşamasının tek şartının, devletin Anayasamızda belirlenmiş olan temel niteliklerine sahip çıkmaktan geçtiği şüphesizdir.

Bu tür davranış ve uygulamaların, Sn. Genelkurmay Başkanı'nın 12 Nisan 2007 tarihinde yaptığı basın toplantısında ifade ettiği "Cumhuriyet rejimine sözde değil özde bağlı olmak ve bunu davranışlarına yansıtmak" ilkesiyle

tamamen çeliştiği ve Anayasa'nın temel nitelikleri ile hü-kümlerini ihlal ettiği açık bir gerçektir.

Son günlerde, cumhurbaşkanlığı seçimi sürecinde öne çıkan sorun, laikliğin tartışılması konusuna odaklanmış durumdadır. Bu durum, Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından endişeyle izlenmektedir. Unutulmamalıdır ki, Türk Silahlı Kuvvetleri bu tartışmalarda taraftır ve laikliğin kesin savunucusudur. Ayrıca, Türk Silahlı Kuvvetleri yapılmakta olan tartışmaların ve olumsuz yöndeki yorumların kesin olarak karşısındadır, gerektiğinde tavrını ve davranışlarını açık ve net bir şekilde ortaya koyacaktır. Bundan kimsenin şüphesinin olmaması gerekir.

Özetle, Cumhuriyetimizin kurucusu Ulu Önder Atatürk'ün, "Ne mutlu Türk'üm diyene!" anlayışına karşı çıkan herkes Türkiye Cumhuriyeti'nin düşmanıdır ve öyle kalacaktır.

Türk Silahlı Kuvvetleri, bu niteliklerin korunması için kendisine kanunlarla verilmiş olan açık görevleri eksiksiz yerine getirme konusundaki sarsılmaz kararlılığını muhafaza etmektedir ve bu kararlılığa olan bağlılığı ile inancı kesindir. Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

Muhtıranın istismarı

Muhtıra amiyane tabirle bomba tesiri yaptı.

AKP Cemil Çiçek aracılığıyla bu muhtıraya cevap vererek posta koydu ve ardından erken genel seçim kararı aldı.

Verilen muhtırayı AKP şöyle istismar etti:

"Çankaya Köşkü'ne eşinin başı örtülü olan biri çıksın istemiyorlar..."

Yapılan propaganda fazlasıyla etkisini gösterdi ki bizzat Bülent Arınç'ın ifadesiyle o istismar ve imaj AKP'ye ilave olarak 15 puana yakın oy getirdi.

Evet, AKP bu mağduriyet fotoğrafının katkısıyla neredeyse iki kişiden birinin oyunu almıştır.

Tuhaf olan şudur.

2007'den bugüne 10 yıl geçmiştir.

Yaşar Büyükanıt bu muhtıranın bizzat kendisi tarafından kaleme alındığını Mehmet Ali Birand'ın programında itiraf etmiştir.

Büyükanıt'a neden dokunulmuyor?

Öyleyken ona asla dokunulmamıştır... Neden?

Düşünün Ergenekon ve Balyoz gibi davalarda, yapılmayan yani olmayan darbe iddiaları yüzünden yüzlerce general ve subay, sadece üstünün verdiği emirle askeri seminere katıldı diye darbe ithamı yapılarak tutuklanıp yargılanırken, Yaşar Büyükanıt üstelik kendisi "Muhtıra metnini ben kaleme aldım ve Genelkurmay sitesine koydurdum," demesine rağmen bırakın tutuklanmayı, hakkında dava dahi açılmamıştır.

En ilginç Tayyip Erdoğan Yaşar Büyükanıt'ın muhtırası için "Hayır o muhtıra değildi," diyebilmiştir.

Bunlar normal şeyler değildi.

Lamı cimi yok, bu işin perde gerisinde çok şey vardı.

Nitekim Yaşar Büyükanıt ile Tayyip Erdoğan'ın o süreçte Dolmabahçe Sarayı'nda yaptığı ikili görüşme hâlâ sırdır.

İlginçlik Tayyip Erdoğan'ın o buluşmayla ilgili şu sözleri etmesidir:

"Sayın Büyükanıt o görüşmeyle ilgili konuşursa ben de bildiklerimi anlatırım."

Bu açıktan sus ikazı yapmak değil midir?

Bütün Türkiye ve dünyanın "muhtıra" diye tanımladığı bir teşebbüse Tayyip Erdoğan niçin "Hayır, o muhtıra değil," demiştir?

Yaşar Paşa rehin mi alındı?

Neden zerre suçu günahı olmadığı yargı kararıyla ortaya çıkan yüzlerce general hapsedilirken, hükümeti tehdit eden, yani muhtıra çakan Yaşar Büyükanıt dışardadır?

Bu bağlamda başkentte Yaşar Büyükanıt'ın eşi, kızı ve parasal konular bağlamında rehin alındığı iddiaları ortaya atıldı.

Söylenen Büyükanıt'ın bunlarla susturulduğuydu.

İddialar Yaşar Büyükanıt'ın o muhtırayı Genelkurmay kadrosu ve kuvvet komutanlarının hiçbirisiyle istişare etmeden, tamamen AKP'yi mağdur konuma sokma ve seçimde çok oy kazandırma amacıyla bilinçli ve danışıklı olarak TSK sitesine koyduğu şeklindeydi.

Genelkurmay Başkanı seçilmiş bir iktidara muhtıra veriyor ama bundan TSK komuta heyetinin haberi yok! Bunu normal bir tasarruf olarak görebilir misiniz?

Yukarıda ifade ettik, bu muhtıranın seçimde AKP'ye getirişi 15 puan civarı ki, o oy alınmasa AKP tek başına iktidar olamıyordu.

Seçim için büyük manipülasyon

İşte Türkiye'deki asıl kırılma bu tarihte, yani 2007 seçimleriyle başlıyor zira 1945 seçimleri sonrası Türkiye'de bir seçim bu çapta ilk defa büyük bir organizasyonla manipüle edildi.

İlaveten, TSK'nın Cumhuriyet kurulalı beri devlette var olan kurumsal hükümranlığı, bizzat TSK'nın tepesinde olan bir ismin bilinçli olarak inşa ettiği sanal bir mağduriyetle yok olma sürecine girdi.

2007 tablosunun diğer iki sorumlusu Mehmet Ağar ile Erkan Mumcu'dur.

Hatırlayalım, o seçim öncesi gerçekleştirilen DYP-ANAP seçim ittifakı büyük bir sinerji yaratmıştı.

Eğer o ittifak bozulmadan seçime gidilseydi, AKP, Yaşar Büyükanıt'ın mağduriyet ikramına rağmen yine tek başına

iktidar olamıyordu, zira DP-ANAP birlikteliği yüzde 15-20 arasında seyrediyordu.

Derken malum şeyler oldu.

Mehmet Ağar Susurluk olayı bağlamında yargı tehdidiyle korkutulup sindirildi.

Erkan Mumcu'ya Bodrum Güvercinlik'te turizm bakanıyken tahsis ettiği devlet arazileri hatırlatıldı.

Dahası, Mumcu'nun Beysukent civarındaki evi ablukaya alındı.

Ağar ile Mumcu

Melih Gökçek her akşam ayrı ayrı teklifle Mumcu'nun yanındaydı ki bunları bana aktaran o sahnelere çıplak gözle tanıklık eden eski milletvekili ve Yozgat Belediye Başkanı Mehmet Erdemir'di.

İşte o baskılar sonuç verdi.

Kurulan ittifak bir anda sonlandı ve AKP derin bir nefes aldı.

Ağar ile Mumcu siyaseten tarihe havale olurken AKP ipi tek başına göğüsledi.

Gerçi Mehmet Ağar Muğla ve ilçelerinde araç muayene istasyonlarına sahip oldu, keza Erkan Mumcu ardı ardına büyük inşaatlar yaptı, yani servet olarak büyüdüler, lakin Türkiye'nin AKP'ye peşkeş çekilmesi günahına ortak oldular.

2007 seçimleri her bakımdan milattır ve Türkiye'nin nelere savrulduğunu resmetmektedir.

Artık adil seçimler ortadan kalkıyordu.

İlginçtir siyasete yapılan bu fiili müdahale, ne siyasiler ne de medya tarafından gündeme getirildi.

Siyasi mühendislikler

Bir tarafta manipölasyon ve algı oluşturmalar, diğerk yanda tehdit ve menfaatle rakiplerin diskalifiye edilmesi siyasi metod olmuştu.

TÜSİAD ve merkez medya gibi egemen güçler o gün bunları görmezden geldi.

Görüp bağırarak azınlığın sesi ise bastırıldı ve toplum tarafından işitilmedi.

AKP aşağıdan, yani tabandan geliyorum mugalatasını yaparken aslında siyasi mühendisliklerle her şeyi tavanda dizayn ediyordu.

FETÖ bu süreçte AKP'yle yoldaştı.

Cemaat, yapılan iktidar oyunlarına omuz verirken, karşılığını devlet makamlarındaki stratejik koltuklara oturarak alıyordu.

Ancak bütün bunlara ve AKP adına kazanılan seçim zafetine rağmen AKP hâlâ cumhurbaşkanı seçmek için gereken 367'yi bulamamıştı.

Bahçeli yine sahnede

Bunun üzerine Tayyip Erdoğan Abdullah Gül'den vazgeçip Vecdi Gönöl'ü aday göstermeyi düşündü.

Öyle ki seçimin hemen ertesinde Abdullah Gül'ün adaylığı sorularını bile geri çevirdi.

İşte tam o süreçte yine tuhaf bir şey oldu.

2002'de Kemal Derviş'le beraber erken seçim deyip partisi MHP'yi baraja, AKP'yi iktidara taşıyan Devlet Bahçeli hep yaptığı gibi daha seçim sonuçları resmen açıklanmadan ve partili arkadaşlarının hiçbirisiyle konuşmadan şu açıklamayı yaptı:

“Biz cumhurbaşkanlığı seçimi oylamasında parlamentoda olacağız.”

Bunun anlamı Abdullah Gül'ün cumhurbaşkanlığının ilanıydı, zira MHP grubu oylamaya katılırsa AKP'yle beraber 367'nin çok üstüne çıkmış olunuyordu.

Bahçeli'nin bu açıklamasıyla Tayyip Erdoğan da zora girdi.

MHP liderinin bu beyanının hemen akabinde Abdullah Gül ve Bülent Arınç, Tayyip Erdoğan'a giderek şunu söylediler:

"Devlet Bey bu açıklamayı yaptıktan sonra eğer siz Abdullah Gül ismine hayır derseniz bunun anlamı, sizi partide istemiyorum demektir ki biz de o zaman gereğini yaparız."

Devleti siyasal İslam'a teslim etti

Evet iki isim açıktan tehdit edip meydan okudu...

Tayyip Erdoğan seçim başarısı ortadayken partisini bölmek gibi bir riske girmede ve Abdullah Gül'e evet dedi.

İsrarla belirtiyorum, Erdoğan'ı Gül'e mecbur eden Devlet Bahçeli'nin partisine danışmadan aldığı bu karardı. Dolayısıyla geçmişinde Türklüğe karşı cihat açıp PKK'lılara "iyi şeyler" olacak müjdesini veren Abdullah Gül'ü cumhurbaşkanı yapan MHP lideridir.

Peki bundan sonra ne olmuştur?

Devlet siyasal İslamcı zihniyete topyekûn teslim edilmiştir ki buna vesile olan, kendine Türk milliyetçisi diyen Devlet Bahçeli'dir.

Cumhurbaşkanlığının AKP ve Gül'ün eline geçmesiyle TSK artık her türlü operasyona açık hale geldi.

Siyasi iktidar istediği dakika istediği isimleri anında emekliye ayırabilirdi.

Bu şekilde tehdit altına giren TSK'ya çok geçmedi art arda operasyonlar yapıldı.

Ergenekon ve Balyoz tezgâhları bunun sonucudur.

Eğer Gül olmasaydı?

Eğer Abdullah Gül Cumhurbaşkanlığı Köşkü'ne taşınmasaydı FETÖ'cüler TSK'da bu kıyımı yapamayacaklar, keza yargıyı ve devleti ele geçiremeyeceklerdi.

Buradan bakınca bu aralar güya FETÖ karşıtlığı yapan Bahçeli'nin aslında bu tablonun bizzat mimarı olduğu görülmektedir.

2007'yle başlayan muğlaklık ve dağılma, devletin içinde paralel devletçiklerin oluşumuna zemin hazırlamıştır.

FETÖ ile PKK'nın devlet içinde devlet olmaları o sürecin bakiyesidir.

Bir düğme yanlış iliklenirse diğerleri onu takip ediyor.

AKP kadroları bu dönem maalesef devleti fethetme adına devlet düşmanlarıyla iş tutmuştur.

Kendi kadrosu olmayan Tayyip Erdoğan, Fethullah kadrolarıyla Kemalistleri tasfiyeye soyunmuştur ama sonuç ortadadır.

"PKK'ya operasyon yapmayın"

FETÖ olayı Türk tarihinin devlete karşı en büyük ihanet hareketlerinden biridir ve maalesef AKP bu ihanet hareketine –kendi ifadesiyle– ne istediye vermiştir.

Öyleyken on binleri FETÖ'ye yardım ve yataklıktan doğru bir kararla zindana atarken, kendisinin yargılanmasına izin vermemiştir.

Aynı şekilde AKP, PKK bağlamında Yüce Divanlık suçlar işlemiştir.

Düşünün PKK bütün Güneydoğu'da silah ve bomba yığınağı yaparken buna engel olmak isteyen TSK'ya, hem de yazılı olarak "Operasyon yapmayın!" emrini vermiştir.

Dahası, bunu yaptığını ekranlarda açıklayabilmiştir.

Öyleyken bir savcı çıkıp tek bir dava bile açamıyor.

Hoş, dava açacak o savcının başına gelecekler belliydi ama vatansever kamouyu yine de kahraman bir savcı bekledi.

Bunları yapan AKP değil mi?

Devam edelim:

Abdullah Öcalan gibi bir katili müzakareci yapıp masaya oturtan AKP iktidarı değil midir?

Ona aracı heyetler gönderip mütareke şartlarını görüşmedi mi?

Öcalan'ın bildiri metnini Nevruz'da büyük şovlarla Diyarbakır Meydanı'nda onlar okutmadı mı?

Peki ya Habur'da kurulan çadır mahkemeleri?

Peki ya Oslo buluşmaları?

Peki ya Dolmabahçe'de PKK'yla varılan mutabakat?

Devletin bakanları, terör örgütü temsilcileriyle protokol imzalamıştır.

O günlerde bu yapılanlara karşı çıkan bizleri ise "barış düşmanı" ilan etmişlerdir.

Ulusal Kanal'daki yorumumda bir defasında "HDP'li Şırnak Belediyesi'nin kurduğu yemek fabrikasından dağa, PKK'ya her gün sıcak yemek gidiyor" dediğim için şahsıma dava açıldı ve yargılandım...

Kılıçdaroğlu-FETÖ-PKK

Sonrası malum.

PKK ya da onun kravatlısı olan HDP'nin önderi Selahattin Demirtaş "Tayyip Erdoğan'ı cumhurbaşkanı yaptırmayacağız," deyince PKK bir günde hain ilan edilip yeniden hedef yapıldı.

Tamam bu çok iyi olmuştur da peki ya onların Güneydoğu coğrafyasına gömdüğü bomba ve silahlar?

Söyleyin onların temizlenmesi esnasında toprağa düşen yüzlerce polis ve Mehmetçiğin şehadetinde bu zikzakı yapan AKP iktidarının sorumluluğu yok mudur?

Maalesef bütün bunlar Türk halkı ve kamuoyuna asla anlatılamamıştır.

Ana muhalefet lideri Kemal Kılıçdaroğlu o dönem hem FETÖ hem PKK olayında iktidar gibi düşünüp o iki emperyal örgütten yana tavır almıştır.

Tersi olsa, yani Kılıçdaroğlu ilk günden PKK ile FETÖ'ye meydan okusaydı CHP'nin oyu bugün yüzde 50'lerdeydi.

Muhalefetin dizaynı

Yıllar yılı yazdığım yazılar ve televizyon programlarımda ısrarla bir hususun altını çizdim.

Dedim ki Kemal Kılıçdaroğlu'ndan ana muhalefet önderi ve alternatif lider olamaz, zira kendisi bizzat proje görevlisi.

Keza Bahçeli'nin MHP'yi büyütmek ve iktidara ortak etmek diye bir gayesi yok.

CHP ile MHP bunlardan kurtulmadan bu partilerdeki blokaj kalkmaz ve Türkiye alternatif liderine kavuşamaz.

Kavuşamayınca da Tayyip Erdoğan ve AKP hep iktidar olmaya devam eder.

Bunları yazıp söyleyince, derdi devlet ve millet değil de sırtını nemalandığı bu isme dayayanlar bana saldırdı.

Oysa ben kendim için bir şey istemiyordum.

Hiçbir partiye mensubiyetim yok.

Söylediğim, Türkiye'de iktidarla beraber muhalefetin de dizayn edilmesidir.

Hem Tayyip Erdoğan hem AKP bu iki isimden çok hoşnut, zira sayelerinde hep birinci oluyorlar.

O ülkücüler artık yok

Şimdi özellikle MHP'nin üçte ikisi Bahçeli bağlamında benden özür diliyor ve haklısın diyor, lakin Basra harap olduktan sonra ne fayda?

Bu arada şunu da söyleyeyim:

MHP ve ülkücüler artık 12 Eylül öncesinin idealist erleri değiller.

Sevgili Ozan Arif'in bir sohbetimizde söylediği gibi: "Onlar beyaz atlarına binip gittiler."

Maalesef o camiada çok şaklaban türedi.

Hareket artık ruhunu kaybetme noktasında.

Ahlak ve erdem orada artık çok şey ifade etmiyor.

Ne heyecan ne de fikirde metotlaşma, hiçbir şey yok.

Mefkûreymiş, Kızıl Elma'ymış, iktidarmış, Türklükmüş, kitapmış, kültürmüş, artık yok öyle şeyler.

Koskoca MHP'nin *Ortadoğu* isimli ancak 2000 adet elden dağıtılan bir gazetesi var sadece.

MHP'nin üst katları, klasik sloganlara sahip futbol kulübü görünümünde.

Gönüldeşleri yok, hesabı olan taraftarları var.

Ülküsüz ülkücülük

Açık bir çürüme söz konusu.

Ülkücülük artık örtü, zira ülküsüzlük egemen.

Emin olun bu hal mankurtlaşma bile değil, zira mankurt çıkara değil, efendisine hizmet eder.

MHP ve ülkücü camiada efendi olgusu sadece çıkar hesabıdır.

Kimi MHP veya ülkücü harekette siyasi ikbal peşinde, kimi MHP'lilikten kişilik ve statü elde ediyor, kimi toplumda yer buluyor, kimi para kazanıyor vs.

Diyeceksiniz ki idealist tek bir damar da mı kalmadı?

Haksızlık etmeyelim o damar her şeye rağmen hâlâ var.

Öyle olmasa gencecik delikanlı Fırat Çakıroğlu PKK kurşunlarıyla can vermezdi.

Keza hareketin ak saçlıları içinde gerçekten vatansever bir kitle var, lakin onlar yıllar yılı MHP'ye yanaştırılmadı.

Onlar yanaştırılısaydı zaten Devlet Bahçeli, Yıldırım Çiçek gibi orta mektep kaçkını ergen bir küfürcüyü başdanışman yapmaz ve harekette bir kalite olurdu.

Ülkücülükten geçinenler

Ülkücü hareketin sorunlarından biri de ülkücülükten geçinenlerdir.

Çıkıyor bir kopil, gençliği ülkücü arkadaşlarını gömmekle geçen ülkü devlerine sövüyor.

Dramatik olan, MHP yönetimi böylelerine paye veriyor.

Maalesef MHP bugün böylelerinin egemenliğinde.

Ülkücü harekette on kuruşluk mücadeleleri yok, önlerine gelene pala sallıyorlar.

Esen rüzgâra göre de anında taraf değiştiriyorlar.

Mesela bunlardan biri Özcan Yeniçeri isimli televizyonkolluk...

Sabah Bahçeli'yi över, öğle sonrası Akşener der.

Bir gün Bahçeli'ye burada aktaramayacağım ifadeler yöneltir, ertesi gün genel merkezden sıcak bir sinyal aldı mı bu kez ona "İkinci Mete Han" der.

Trajikomik olan, dün Bahçeli'nin itibar ettiği bu Özcan'a şimdi Meral Akşener'in de benzer alakayı göstermesidir.

Yahu bu adamın ne bir duruşu, ne toplumda bir karşılığı ne de beş kuruşluk ülkücü mücadelesi var ama bir şekilde araya girip yer edinebiliyor.

Kılıçdaroğlu'nun daveti

Ana muhalefet CHP'deki durum daha dramatik.

Kemal Kılıçdaroğlu'yla beraber Atatürk'ün CHP'si artık geleneksel kimliğini yitirmiştir.

Operasyonla CHP'ye monte edilen Kemal Kılıçdaroğlu'nun yeni CHP'sine dair ilk gözlemlerim 2010 yılındadır.

Kendisiyle yakın tanışıklığım olan Kemal Kılıçdaroğlu bir gün aradı:

“Sabahattin Bey İstanbul Dolmabahçe’deki Swis Otel’de beyin fırtınası yapacağımız önemli bir toplantı var. Mutlaka gelmenizi istiyorum. Yerinizi biz ayırtıyoruz.”

Peki deyip katıldım.

Gördüğüm şeydu:

FETÖ, CHP’yi böyle dizayn etti

CHP’ye Atatürk ilkeleri dışında yeni bir çizgi aranıyordu.

Dahası, projenin arka planında dış dinamikler ve FETÖ’cüler vardı.

Sonrası gelişmeler bu tespiti doğruladı.

Mesela Kılıçdaroğlu hatırlayın, 2010 referandum sürecinde Tunceli meydanında akıl almaz bir biçimde PKK için genel af teklifinde bulundu.

İlaveten o günlerde sürdürülen Ergenekon ve Balyoz operasyonlarına, aralarında CHP’li iki milletvekili de olmasına karşın hep mesafeli durdu.

Sonrası süreçte ve bugün benzer tavırlar...

Söyleyin Kemal Kılıçdaroğlu’nun bir kere olsun PKK’ya alçak ve katil dediğini duyan oldu mu?

Söyleyin, Kemal Kılıçdaroğlu yine Fethullah için bir kere olsun CIA uşağı, din bezirgânı, casus şebeke şeyhi dedi mi?

FETÖ’cü danışman

Tersine Kemal Bey Fethullah Gülen’e adeta CHP’nin şeyhi muamelesi yaptı.

ABD’ye yaptığı gezinin bütün programını onun cemaatine teslim etti.

Tam o günlerde eski Adalet Bakanı Seyfi Oktay –ki kendisi bana aktardı– Kılıçdaroğlu’nu şöyle uyarır:

“Sayın Kılıçdaroğlu, bu Fethullahçılar CIA taşeronu. Ne olur onları CHP’den ve kendinizden uzak tutun. Size ve partiye çok zarar verirler.”

Seyfi Bey haklı çıktı.

Bakın Kılıçdaroğlu’nun en yakınındaki isimlerden biri olan Başdanışmanı Doç. Fatih Gürsul FETÖ üyesi olmaktan tutuklandı.

Aynı şekilde Enis Berberoğlu FETÖ tuzağına düşürülerek hapse girdi.

Aklım almıyor, CHP gibi bir parti nasıl olur da Fethullah’la birlikte anılır...

Bunun sorumlusu elbette “Ben Dersimli Kemal’im” diyen Kılıçdaroğlu’dur.

Soros’çu TESEV’in kurucularından biri olan Kılıçdaroğlu’nun hiç ABD’yi ve politikalarını açıktan hedef alıp lanet okuduğunu gören duyan oldu mu?

Kemal Bey maalesef Türk milletinin oylarıyla değil, ABD’nin oyunları ile iktidar olma peşinde.

Demirtaş’ı selamlama

Kılıçdaroğlu hep Avrupa Birliği’nin Türkiye şubesi gibi çalıştı ve hâlâ öyle.

Lütfen CHP’ye oy verenler, parti ve amblem taassubunu sorgulayıp cevap versinler.

Bu Kemal Kılıçdaroğlu kısa bir süre önce Çanakkale’de yaptığı adalet kurultayında FETÖ’cü alçakları devletteki makamlara geri getireceğiz sözünü vermedi mi?

Kurultay açılışını Ahmet Altan-Mehmet Altan kardeşlere selam göndererek yapmadı mı?

PKK’nın TBMM Şube Başkanı Selahattin Demirtaş’ı şehitler diyarı Çanakkale’den bir kahraman misali selamlamadı mı?

Tuncay Özkan'ı Selahattin Demirtaş'ın ayağına göndermedi mi?

Peki bunu yaparken Mesut Barzani'nin sözde Kürdistan devleti için yapacağı referanduma niye tek bir cümleyle olsun eleştiri getirmedi?

Siz Kılıçdaroğlu'nun hiç Kerkük-Musul dediğini işittiniz mi?

Risale-i Nurcular

İşitmezsiniz çünkü Amerikan kardeşi olan Barzani üzülsün istemez.

Keza aynı Kılıçdaroğlu Ege'de 18 adamızın Yunanlar tarafından işgal edilmesini mahcup mahcup geçirir.

Oysa ana muhalefet lideri olarak ortalığı yıkması gerekmez miydi?

Vatan toprağı deyip neden mitingler yapmadı?

Buna paralel olarak, laikliğin üstünde tepiniliyor, Kılıçdaroğlu orali değil.

Tersine Risale-i Nurcuları Çanakkale'deki adalet toplantısında ağırladı.

Ankara'dan İstanbul'a yürürken bir kolunda PKK, diğerinde Fethullahçılar, Çanakkale'de Nurcular!

Söyleyin CHP gibi ulusal-laik devleti kuran bir partinin önderi böyle mi olmalı?

Ama dedim ya Kılıçdaroğlu bir proje, yani baştan yanlış!

Dersim'de 80 yıl önce yapılan güvenlik operasyonunu gündeme getirip Atatürk'ü dolaylı olarak katil ya da sorumlu ilan edebiliyor.

Ne yapacaktı Atatürk, devlete başkaldırana madalya mı verecekti?

Yeni kurulmuş bir devlet bu şekilde var olabilir miydi?

Dersim'deki üçlü

Atatürk isyan edeni bastırmış ki bu benim memleketim Rize için de geçerli.

Askere gitmem, kanun tanımam dersin devleti bulursun karşında.

Bulamazsan, zaten orada devletin varlığından söz edilemez.

Bugün PKK'yla mücadele nasıl meşru ise o dönem o isyanları bastırmak çok daha meşruydu.

Dersim isyanının bastırılmasında aşırılık olabilir ve bu husus sorgulanabilir, lakin katliam ve soykırım demek, gaflet ötesine savrulup PKK ve siyasal İslamcılarla aynı çizgiye düşmektir.

Kılıçdaroğlu Dersim konusunda Tayyip Erdoğan ve Apo'yla aynı saftadır.

Öyle olmasa "Dersim"i ağzına almaz, "Tunceli" derdi...

Yahu Atatürk'ün o yöre insanıyla bir problemi olsa, kurduğu partinin başında bugün Kemal Kılıçdaroğlu olabilir miydi, parti kamuoyu onu sineye çeker miydi?

Üzülüyorum ama yazmak zorundayım.

Kemal Kılıçdaroğlu pek çok konuda, Atatürk düşmanları olan siyasal İslamcılar, FETÖ'cüler, emperyalılar ve PKK'yla aynı hassasiyetleri paylaşıyor.

Güven vermiyorlar

Bu, ülke adına dehşet verici bir şeydir.

CHP gibi, devleti kuran ve çimento misyonu bulunan ana muhalefet partisinin içerden ele geçirilip bloke edilmesi anlamına geliyor.

Başka bir anlatımla bu Kılıçdaroğlu var oldukça Tayyip Erdoğan hep birincidir ve yine olacak!

Keza Devlet Bahçeli var oldukça Tayyip Erdoğan hep şampiyon olacak.

Erdoğan'ın 15 yıldır bütün seçimleri kazanmasının nedeni, toplumun ondan daha güvenilir bir ismi bulamamasındandır.

Bizim Kılıçdaroğlu ile Bahçeli'ye olan itirazımız bundan ötürü, yani muhalefeti bloke ettikleri içindir.

Yoksa gerçekte bu iki isim hep yazdık ve söyledik, şahsen dürüst ve namusludurlar.

Ancak bugün Türkiye toplumunun aradığı namuslu insandan ziyade , "Ülkeyi yönetebilir ve normalleşmeyi sağlar" güvenini verebilecek isim ve kadrolardır.

Bu tablodan hareketle;

Türkiye hemen ya yeni bir yol bulmalı, ya yeni bir yol açmalıdır.

Bu yapılamazsa korkarım Suriye, Irak ve Yugoslavya misali olacağız, zira siyasi ve ekonomik kaos derinleşiyor, ümitsizlik, ayrışma ve cepheleşme tırmanıyor.

Bahçeli için bunları söyledi

Bakın iktidar cenahı yani Tayyip Erdoğan mevcut statükoya sürdürme adına seferber olmuş durumda.

Siz Tayyip Erdoğan'ı bu aralar Devlet Bahçeli'yi niye sahipleniyor zannediyorsunuz?

Onun üzerinden siyasi hesapları olmasa, önemser miydi?

Arşivlerde sayfalar dolusu var ve pek çoğu biliniyor ama biz yine birkaçını hatırlatalım.

Sahi Tayyip Erdoğan yakın zaman dilimi içinde Bahçeli için bu sözleri etmedi mi?

"Bahçeli'nin ağzından salyalar akıyor."

"Bahçeli'nin hocaefendiye saldırısı ihanet."

"Bahçeli aile bilmez, çoluk çocuk bilmez."

"MHP'yi küçülten bu adam acınacak halde."

"Bahçeli'den çırak bile olamaz."

"Bahçeli'den olsa olsa kafatası milliyetçisi olur..."

“Ülkücüler vampir”

Aynı Tayyip Erdoğan ülkücüler için de;

“Bunlar kandan beslenen vampirler.”

“Bunlar ırkçılık, kabilecilik, kavmiyetçilik yaptılar.”

“Şeytani anlayışa hizmet ettiler.”

“Bunlar Fatiha bile bilmezler.”

Dedi mi, demedi mi?

Peki ne oldu veya oluyor da böylesine ağır şekilde hedef alınan Bahçeli şimdi hem Saray hem de onun medyadaki soytarıları tarafından eller üstünde tutuluyor?

Keza Devlet Bahçeli Tayyip Erdoğan hakkında şu sözleri etmedi mi?

“Erdoğan’da şeref, mertlik işportaya düşmüş, hurdaya çıkmıştır.

“Tayyip Erdoğan ya Kandil yetiştirmesi ya Türk düşmanıdır.”

“Erdoğan klinik bir vakadır.”

“Alçaksın, namertsin...”

Derdi postu kurtarmak

Söyleyin karşılıklı olarak edilen bu sözlerden sonra ortaya çıkan sarmaş dolaş görüntünün bir manası ve perde arkası yok mudur?

Yoktur demek akıl denen olguyu inkâr etmek olmaz mı?

Peki ne midir bu işin perde arkası?

Yapılan ve yapılacak olan siyasi mühendisliklerdeki yoldaşıktır.

Tayyip Erdoğan Bahçeli’yi yanına çekerek milliyetçi cenah ve oyları üzerinden planlamalar yapıyor.

İlaveten Meral Akşener muhalefetini Bahçeli üzerinden vurmayı amaçlıyor.

Bahçeli’nin hesabı daha açık.

O iktidar desteğiyle postu yani MHP genel başkanlığı makamını kurtarmanın peşinde!

Yaşananlar daha yeni, yani çok sıcak.

Son kongre öncesi 700 küsur delege tüzük kurultayı için noter huzurunda imza verdi mi?

Noter önemli, zira kamusal bir özelliği var, yani tespiti resmi evrak muamelesi görür.

Öyleyken ne oldu biliyorsunuz.

Yapılan kurultay ve orada alınan kararlar mahkeme aracılığıyla iptal edildi.

Söyleyin bunun adı yargı yoluyla MHP'nin dizayn edilmesi değil midir?

İşte bamteli

Tüzük kurultayı yapmak için aslında beşte bir imza yeterliyken MHP'deki 1200 delegenin üçte ikisi imzayı verdi.

Buna rağmen yapılan kongre ve alınan kararlar yok sayıldı.

Niçin mi?

İşte "bamteli" burasıdır ey sevgili okur...

Tayyip Erdoğan tesadüfi iş yapmaz.

Hakkını teslim edelim, iyi siyaset mühendisidir.

Toplumu okur ve bilir.

Öyle olmasa 15 yıl içinde 10 büyük seçim ve üç ayrı referandumu kazanamazdı.

Erdoğan bilgiyle analiz yapar.

Tam 15 yıldır sürekli olarak üç, bazen dört ayrı kamuoyu araştırma ekibiyle çalışıyor.

Her ânın ve olayın nabzını tutuyor.

MHP bağlamında aldığı anket sonuçlarından ürktü.

Orada gerçekleşecek bir lider değişiminin siyasi dengeleri sarsacağını araştırma sonuçlarıyla gördü.

Dolayısıyla yukarıda sunduğumuz ifadelerle topa tuttuğu Bahçeli'nin birden koluna girmesi bunun içindir.

Akşama doğru günaydın

Evet Tayyip Erdoğan, Devlet Bahçeli koltuğunda kalsın ve MHP kendini siyaseten tehdit etmesin istiyor.

Yandaş medyanın epeydir Bahçeli'yi omzuna almasının ve Burhan Kuzu'nun bile televizyonlarda,"Bahçeli büyük devlet adamıdır," demesinin hikmeti budur.

Söyleyin, bunlara "Akşama doğru günaydın" demek gerekmiyor mu?

Ne oldu, gökten başınıza taş mı düştü yoksa vahiy mi geldi?

Nasıl keşfettiniz birden Bahçeli'yi?

Onların tek ölçüsü şudur:

Siyaseten Tayyip Erdoğan'a yarayan her şey hayırlıdır.

Asla bireysel bir iradeleri ve fikirleri yoktur ve olamaz.

FETÖ'cü şakirtler misali yukarıya göre vaziyet alırlar.

Tek farkları, FETÖ cennetten tapu verir, Tayyip ödemeyi bu dünyada yani çalıştıkları kurumlarda normal maaş olarak yaptırır.

Büyük gazeteci böyle olunuyor

Bunların yaptığı tek şey Erdoğan'ı izlemek ve ona papağan olmaktır.

Erdoğan çark mı etti, hemen aynısını yaparlar.

Utanıp sıkılmak gibi bir dertleri yok, çünkü onlar gazeteci değil lejyonerdir.

Görüyorsunuz AKP geldiğinden beri medyada kalite ve hatta ahlak diye bir şey kalmadı.

Tek değer var: güçlüye yakın olmak.

Tayyip'e ve hükümete yakın mısınız?

En büyük gazeteci sensin!

Habermiş, erdemmiş, evrensel basın ilkeleriymiş, artık zerre önemi yok.

Alkışla hükümeti, al sana ayda 50 bin dolar maaş.

Bir yerde daha yazmıştım, tekrar edeceğim.

İsteseydik hemşerim olan Tayyip Erdoğan'ın hem de en yakınında olabilirdik.

Onunla geçmişten iyi tanışıyoruz.

TGRT ve Star TV'deki programlarıma defalarca konuk oldu.

Bir-iki okşayıcı yazı attırır ve yeni şartlar diyerek viraj alıp anında yanına park edebilirdik.

Pek çok Rizeliden o yönde telkinler de oldu.

Bunu yapacak imkân ve zekâm da çok şükür var.

Ölçü sadece Tayyip

Ama görüyorsunuz yapmadık bunu!

Bu yaptığımın toplumda artık bir karşılığı kalmadı, onu da biliyorum.

Ama ben eğilmeyi değil, dik durmayı seviyorum.

Birilerine şirin görünmek adına Türk'üm diyememeyi içime sindiremiyorum.

Neyse tekrar yandaş gazeteci modeline dönelim:

Hatırlayın, Erdoğan "açılım ve akil adamlar" derken bunlar Öcalan'ı barış güvercini diye selamlıyordu.

Aynı Öcalan'a şimdi terörist diyorlar zira Tayyip Erdoğan çark etti.

Oysa Apo dün de bugün de katildi ve biz hep onu söyledik.

Fethullah alçağı Tayyip Fethullah'la kol kolayken eli öpülen evliyaullahtı.

Tayyip ona hasım olunca Fethullah da oldu zebani!

Yine Erdoğan Rusya'yı hedef alınca, Rusya alçak ve komünist!

Tayyip arayı bulup Putin'le el sıkışınca, Rusya oldu büyük müttefik!

Erdoğan, Beyaz Saray'da üstelik cumhurbaşkanı ve başbakan sıfatı olmaksızın ağırlanırken, ABD hür dünyanın hamisi. Tersini olup Washington Erdoğan'ı hedef alınca ABD şeytan ve üst akıl. Bu güruhtan bir örnek.

Şu kadına bakın

Adı: Mehtap Yılmaz.

Akit gazetesi yazarı.

Tayyip Erdoğan'ın uçağına davet edilenlerden.

Keza hasta olduğunda bizzat Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar'ın özel alakalarına mazhar olmuş bir hanımefendi.

Bu Mehtap Yılmaz yakın bir geçmişte Devlet Bahçeli için şunları yazmıştı:

“MHP’de truva’lar milliyetçileri kılıçtan geçiriyor.

Bahçeli, asansör fobisi olan korkağın teki.

Bindirmişler asansöre bir üst kata çekiyorlar, bir zemine.

Yüzük hırsızlığından ifade veren Metin Özkan, MHP liderinin başdanışmanı.

Evet MHP artık küresel mihrakların projesi!

FETÖ işbirlikçisi!

İç güvenlik yasasına HDP ile birlikte itiraz ediyor.

Pentagon kumandalı, Aydın Doğan tasmalı!

Tekin Alp rumuzlu Moiz Kohen çizgisine sürüklenmiş bir MHP!

Vah Bahçeli vah, sen nere milliyetçilik nere?..”

MHP’nin içindeki şeytan öyle mi?

Bu satırlardan kısa bir süre sonra MHP’de ortaya çıkan yeni lider arayışı ve bunun estirdiği Meral Akşener rüzgârı Tayyip Erdoğan’ı tehdit edince bu Mehtap Yılmaz *Akit* gazetesindeki köşesinde hiç utanıp sıkılmadan şunu da yazabilmiştir:

“Büyük devlet adamı Devlet Bahçeli bir euzu-besmele çekti ve MHP’nin içindeki şeytanı (Meral Akşener’i) çıkardı.”

Sadece Mehtap Yılmaz değil, AKP medyasının neredeyse tamamında aynı gayret var.

Daha ortada parti yok, Meral Akşener linç ediliyor.

Damat Berat Albayrak’ın yönettiği A Haber’de her akşam sehpalara kuruluyor, Akşener’i sallandırıyorlar.

Neden mi?

Vallahi panikteler.

Meral Akşener’in estirdiği ya da sebep olduğu rüzgârdan ödleri kopuyor.

Ellerinde araştırma sonuçları var ve Akşener’in topuk sesinden haberdarlar... Bunun için de yol kesiyorlar çünkü veli-nimetleri giderse her ay aldıkları büyük büyük maaşları güme gidecek ve her biri asli yerine yani çöplüğe düşecek.

Sembol ve sonuç

Ama bir şeyin farkında değiller.

Meral Akşener bir sembol ve sonuç.

Toplumda oluşan muhalif dalgayı temsil ediyor.

Ve bu deniz emin olun artık asla dalgalanmadan durulmayacak.

Meral Akşener’in portresini yaşadıklarından hareketle objektif olarak sunduk.

İnatçı ve mücadeleci bir karakter.

Bagajı temiz.

Bakanlık, TBMM başkanvekilliği ve uzun dönem milletvekilliği yaptı fakat adı yolsuzlukla hiç anılmadı.

Kocasını şirketler kurup ihalelere katılmadı.

Başkaları üzerinden filmler çevirip komisyonlar almadı ki istese yapabilirdi.

Hollanda, Singapur, Katar, Malezya ve İngiltere gibi ülkelerde ne şirketleri ne de bankalarında parası var.

Keza oğlunun gemicikleri yok.

Bilderberg ve “Özledik hocam!”

Buna ilaveten mesela Fehmi Koru ve Ali Babacan gibi AKP’yle özdeş İslamcı isimlerin bile koşarak gittiği siyonist kuruluş Bilderberg toplantılarına hiç katılmadı.

Lions değil, localardan desteği yok.

Bazıları gibi ABD’ye gidip postu sermedi ve kimseden icazet istemedi.

Yahudi kuruluşlarıyla gizlice buluşup pazarlıklar yapmadı.

Avrupa Birliği ülkelerine gidip yine bazılarının yaptığı gibi ülkesini şikâyet etmedi.

PKK Güneydoğu’ya bomba döşerken, güvenlik güçlerine operasyon yapmayın emrini vermedi.

Apo’yla müzakere masasına oturmadı.

Fethullah için “Çok özledik Hocam, ne olur gel,” diyerek serenatlar yakmadı.

Bunları Akşener yapmadı

2010 referandumunda Fethullah’la beraber olup, ölümlere oy kullandırtmadı.

Alnı secdeye geçiriyor diyerek devletin yargısını FETÖ’cü alçaklara teslim etmedi.

Ege’deki 18 Türk adasını Yunan’a peşkeş çekmedi.

Yanlış Suriye politikasıyla yüz binlerce Müslüman’ın ölümüne sebep olmadı.

Türkiye’deki 4 milyon Suriyeli mültecinin sorumlusu o değil.

Devletin çok özel durumlar için verdiği örtülü ödenekten oraya buraya paralar saçmadı.

2002’de ülkenin dış borcu 129 milyar dolarken 15 yıl içinde bunu 452 milyar dolara çıkarmadı.

Türkiye'nin ekonomik birikimlerini özelleştirme adıyla ona buna satmadı.

Yaptığı tek bir şey var, MHP genel başkanlığına aday oldu.
Vay sen misin bunu yapan?
Aday oldu diye linç ediyorlar...

Kaset çamuru

Sebecp belli... Estirdiği rüzgârın kendilerini savuracağını görüyorlar.

Oysa Meral Hanım'ın aday olmasının bile bilinmeyen bir perde gerisi var.

Latif Erdoğan ile Cemil Barlas A Haber'de bir akşam hiç alakası yokken şunu söylediler:

"Meral Akşener'in kaseti var."

Mesnetsiz yani belgesiz bir biçimde "Öyle duydum, öyle söylüyorlar," diyerek atılan bu rezil iftiranın hemen sonrası, "karaciğer kanseri nedeniyle yaşamını yitiren" ağabey Nihat Gürer kardeşi Meral Hanım'ı çağırarak şunu söyler:

"Kızım sana bu alçak iftira atıldıktan sonra eğer aday olmazsan 'Bak kaset doğru, onun için aday olmadı,' derler... Mecbur ve mahkûmsun. Hem aday olacak hem de meydan okuyacaksın."

Evet, vefatından önce sağlık durumunu konuşmak için aradığım eski tanıdığım Nihat Gürer'den dinlediğim aynen budur.

Düğünde Bahçeli-Tayyip buluşması

O kaset çamuru atılmasa Meral Akşener belki aday bile olmayacaktı.

Daha ötesini söyleyeyim.

Meral Akşener şayet 2007'de başladığı TBMM başkanvekilliği görevinde başarılı olmasa ve Devlet Bahçeli tarafından raking görülmeyip 2015 seçiminde MHP'den tekrar aday yapıлып

seçilse yani MHP milletvekili olsaydı, MHP'ye değil genel başkana aday olmak, muhtemelen Devlet Bahçeliyi destekler olacaktı.

Böyle bir durumda Bahçeli, Akşener'e FETÖ'cü imasında bulunmayacaktı.

Devlet Bahçeli ve Ülkücüler Hakkında Her Şey isimli kitabımda yazdım.

Meral Akşener oğlunun düğününe çağırdığı Tayyip Erdoğan ile Devlet Bahçeli'yi nikâh töreni öncesi aynı mekânda bir odada buluşturup görüştürmüştür ki bunu bana aktaran Adana eski Belediye Başkanı Aytaç Durak'tır.

Binyılın komedyası

Soruyorum:

Meral Akşener o zaman Bahçeli ve Erdoğan için güvenilir-di de bugün niye hasım?

Bunun tek cevabı, "rakip olduğu için"dir.

Evet, Akşener MHP genel başkanlığına aday olmasa iktidar yandaşı kanallarda değil her akşam program öznesi olmak, adı bile anılmazdı.

Yahu bu Meral Akşener'e 2015 seçimlerinin arifesinde AKP tarafından bakanlık teklifi yapılmadı mı?

Tuğrul Türkeş AKP'nin yaptığı o teklifi kabul edip bakan olurken Meral Akşener "Hayır ben bakanlık için partimi satmam," demedi mi?

Bizzat AKP cenahı böyle bir teklifin yapıldığını kabul etmedi mi?

Öyleyse cevap versinler, Akşener'e bakanlık teklif edilirken FETÖ'cü şu bu değil! Ama parti kuracağım deyince Fetullahçı öyle mi?

Prof. Ümit Özdağ Hoca çok haklıdır.

Böyle bir yakıştırma binyılın en büyük komedyasıdır.

Türkiye’deki arayışın ifadesi

Yukarıda işaret ettik:

Meral Akşener olayı bugün Türkiye’de var olan siyasi arayışın ve alternatifin ifadesidir.

Akşener sonuçtur.

Akşener elbette Süpermen falan değil.

Toplum bunu biliyor...

Bu arada Meral Hanım’ın geçmişte yaptığı kimi yanlışları eleştirdik ve aynı şeyi yaparsa yine eleştireceğiz, bunlar ayrı şeyler.

Mesela Akşener’in “öğrencim” diyerek Ali Serim gibi herkesle zıplayan isimlere itibar etmesini ve Hillary Clinton’la Türkiye’de de olsa buluşmasını onaylamadım.

Mesela MHP genel başkanlık kampanyaları esnasında *Aydınlık*’taki yazılarım ve Ulusal Kanal’daki yorumlarımda belirttiğim gibi yanına sızan ülkücü kılıklı birkaç FETÖ’cüye itibar etmesini yanlış buldum, zira göreceksiniz önümüzdeki günlerde bunlar bir bir önüne konacak.

Kurultayda olanlar

Ancak bunlar esasa dair şeyler değil, ayrıntıdır.

Türkiye koşullarında siyaset yapan birinin ayrıntıda bu tür savrulmaları eşyanın tabiatı gereğidir.

Esas olan büyük fotoğraftaki yörüngedir ki Akşener’in orada sabıkası yoktur.

Birkaç satırla değineyim... Meral Akşener’in MHP’deki genel başkanlık süreci ya da serüveni, emin olun tek başına kitap olabilecek rezillikler içeriyor.

MHP Genel Merkezi ile Bahçeli’nin o süreçte takındığı tavırlar ülkücü hareket adına bühtandır.

Bir genel başkanın, tek tek, isim isim kendi belirlediği parti kurultay delegasyonunun iradesini nasıl yok saydığının özeti-
dir bu kurultay süreci.

Dahası, iktidar güdümündeki yargının siyasete nasıl müdahale ettiğinin somut belgesidir.

Baskılar hareketi böyle büyüttü

Ülkücü ve dolayısıyla milli irade katledilip, ülkücüler bir-biriyle düşman edilmiştir.

18 yaşındaki ergen çocuklar genel başkan adaylarına hücum etmiş, MHP'yi toplum nezdinde totaliter çete görüntüsüne sokmuştur.

Rakip ya da aday oldu diye ülkücü önder isimler zerre haklı bir gerekçe olmaksızın partilerinden koparılmış, ihraç edilmiştir.

AKP iktidarı bu dönem Bahçeli'yi korumaya almış, rakiplerini hasım ilan etmiştir.

Öyle ki Meral Akşener'in konuşma yapacağı otellerde elektrikler kesilmiştir.

Valiler Akşener illerine delege toplantısı yapmak için geliyor diye acil durum ilan ederek toplantı yasağı uygulamasını yürürlüğe sokmuştur.

Toplantı yapacak salon ve izin bile verilmemiştir.

“Verin Akşener'i, alın başkanlığı”

Kurultay günlerinde yapılan baskı ve pazarlıklar bağlamında Meral Akşener o süreçte bize aynen şunları söylemişti:

Akşener: “Sabahattin Bey, kesin bilgi olarak söylüyorum. Devlet Bahçeli ‘Verin Meral Akşener'i, alın başkanlığı,’ diyerek pazarlık yapmış!”

“Yargının MHP kurultayına hukuk dışı müdahale etmesini kastediyorsunuz!”

Akşener: “Sadece o değil, çok şey var!”

“Mesela neler?”

Akşener: “Devlet Bahçeli benim tutuklanmam için bile pazarlık yapmış!”

"Sayın Akşener bu dehşet bir şey!"

Akşener: "Sabahattin Bey, Bahçeli, MHP ve ülkücü taban ayağa kalkınca, benim önümü kesmenin ancak beni hapse göndermekle mümkün olacağını düşünerek, malum yerlerden bu talepte bulunmuş ve oraları harekete geçirmiş."

"Yeniçağ gazetesi yazarlarına yapılan operasyonu mu kastediyorsunuz?"

Mehmet Cengiz'den 5 milyon dolar

Akşener: "Evet o operasyon üzerinden bana gelinecekti. Proje buydu. Ama hem kamuoyu ayağa kalktı hem ben fevran ettim. Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ı aradım. Hasan Doğan çıktı. Ona, masum insanları bırakın, oyuna alet olmayın mesajını ilettim. Dahası, ben gerekirse bedel öderim ve buradayım dedim... Bir şey daha var..."

"Buyurun..."

Akşener: "Bahçeli ayrıca Mehmet Cengiz'den 5 milyon dolar aldığım iftirasını bile atabildi... MHP'nin başındaki birine böyle şeyler yakışıyor mu? Yazıklar olsun!"

"Meral Hanım bir başka nokta; size Fethullahçı diyorlar."

Akşener: "Bahçeli'ye kurultayda kim rakip oldu ise o ya ajandır, ya hain veya FETÖ'cü... Hatırlayın Koray Aydın'a da 2012'de aday olduğunda Fethullahçı dediler... Soruyorum Ergenekon ve *Zaman* gazetesiyle dayanışma süreçlerinde FETÖ'yle beraber olan Bahçeli değil miydi? Benim ne alakam olur FETÖ'yle? Hakkımda başka bir şey bulamayınca bu çamurla saldırıyorlar... Bir kere cemaatler kadını muhatap almaz, kadından imam olmaz derler... Ayrıca Sabahattin Bey, hatırlayın Cemaat'in gazetesi *Meydan* bana komplo kurdu."

"Nasıl?"

Akşener: "Bana ait olmayan 'Saray'a yürüyüp Erdoğan'ı alaşağı edeceğim,' ifadesini bana atfen manşetten yayınlayıp Tayyip Erdoğan'ı bana karşı kışkırttılar..."

Meral Hanım'la bu diyalogumuzu *Aydınlık* gazetesindeki köşemde yayımladım.

İlginçtir MHP cenahından yalanlama dahi gelmedi.

Oysa Bahçeli'ye yaptığımız her eleştiri sonrası Semih Yalçın isim vererek şahsıma hakaretler yağdırırdı.

Öyleyken dehşet verici bu iddiaya suskun kaldılar.

Ancak bütün bu yapılanlara rağmen, baskılar sonuç getirmedi, tersine bumerang etkisi yaptı.

Yapılan o baskılar Meral Akşener'i çok daha büyüttü ve lider konumuna taşıdı.

Vah Ülkü Ocakları vah!

İktidara muhalif kitleleri Akşener'in safına kattı ki bu durum referandum esnasında ispatlandı.

MHP seçmeninin yüzde 90 küsuru sırf Bahçeli'ye inat olsun diye hayır dedi.

Yapılan gerçek araştırmaların gösterdiği şudur:

MHP artık yüzde 1-2 bandındadır.

Bunu kendileri de biliyor ve görüyor.

Onun için AKP'ye teslim oldular.

Arkasında ne ülkücüler ne de halk kaldı.

Maalesef Ülkü Ocakları da bu süreçte sınıfta kalmıştır.

Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi gibi pek çok yüksekokulda PKK tarafından okula sokulmayan ülkücülerini sahiplenmeyen ve sorunlarıyla ilgilenmeyen Ülkü Ocakları yönetimi, kurtulay sürecinde Bahçeli'ye *bodyguard*'lık yapmıştır.

Evet, Ülkü Ocakları emperyalizm ve onun enstrümanı PKK'yla mücadele edeceğine, Meral Akşener'i, Ümit Özdağ'ı ve Sinan Ogan'ı taşlamakla meşgul oldu.

Ulusal Kanal'da defalarca söyledim

Ve gelelim can alıcı soruya, yani Meral Akşener'in FETÖ'cü olup olmadığına?

Ulusal Kanal’da defalarca söylediğimi buradan da tekrar edeyim: 40 yıl önceden tanıyıp, gazeteci olarak 25 yıldır yakından takip ettiğim Meral Akşener kesinlikle Fethullahçı değildir.

Kuşkusuz her sağ siyasetçi gibi Fethullahçılarla, Süleymanlılarla, Menzilcilerle, yani oy potansiyeli olan her İslami cemaatle görüşmeleri ve buluşmaları olmuştur. Ancak bu onun FETÖ’cü olduğu anlamına gelmiyor.

Kendisi zaten şunu söylüyor:

“Fethullah cemaatine mensup değilim. Olsaydım söylerdim... Kimin elinde bu konuda zerre bir belge varsa hemen yargıya vermelidir... Elinde hiçbir şey yokken bana o iftirayı atanlar ise şerefsizdir, alçaktır, namussuzdur, korkaktır...”

Meral Hanım’ın geçmişine, yani gençlikteki yaşam seyrine bakıyorsanız, FETÖ’yle zerre bir örtüşmesi yok.

Dün Koray Aydın Fethullahçıydı

Dahası, hiçbir zaman FETÖ’cü diye anılmadı.

Ne zaman MHP’de Bahçeli’ye rakip oldu, saldırmak için bahane aradılar.

Neymiş efendim, konuşmalarında “Yurtta sulh, cihanda sulh,” diyormuş ki FETÖ’cüler de darbe gecesi aynı şeyi söylemiş.

Yahu o ifade Atatürk’e ait değil mi?

Pardon ama Devlet Bahçeli, Koray Aydın 2011’deki kurtayda kendine rakip olduğunda ona Fethullahçı dememiş miydi.

Aynı Bahçeli daha sonra şu sözü etmedi mi:

“Koray Bey Ülkü Ocakları’nda yetişmiş çok iyi bir ülkücüdür.”

Peki bu Bahçeli’nin hangi sözü doğru, hangisine inanmalı?

Bu Bahçeli değil miydi 2006’da kendisine rakip oldu diye Prof. Ümit Özdağ’ı CIA ve MOSSAD ajanı ilan eden?

Hani Özdağ CIA-MOSSAD ajanıydı?

Oysa 2015'e gelindiğinde Devlet Bey, Ümit Özdağ'ı partısından liste başı yaptı.

Yetinmedi, ikinci adam, yani genel başkan başyardımcılığına getirdi.

Peki ne oldu Özdağ'ın CIA ve Mossad ajanlığı?

Bu mudur erdemli siyaset?

Bu mudur büyük ülkü adamı olmak?

Bu mudur Bahçeli'nin devlet adamlığı?

Şimdi benzer taarruzlar Akşener için...

Meral Hanım yarın, "MHP'ye beni geri alın, parti kurmaktan vazgeçiyorum," desin, sizi şerefimle temin ediyorum bugün FETÖ'cü diye saldırdıkları Akşener'i ellerinde çiçeklerle genel merkez binasının kapısında karşılarlar. Sadece onlar değil, AKP cenahı ile medyası da Meral Hanım'ı anında gündeminden çıkarır.

Neden bu direnç?

Hadise artık beş yaşındaki çocuk zekâsının bile kavrayabileceği kadar nettir.

Akşener'e yapılan saldırı onun estirdiği rüzgârdan kaynaklanmaktadır.

Anlamakta çok zorlandığım husus Bahçeli'deki bu inatçılıktır.

Sağlık sorunları olduğu biliniyor.

Kalbindeki dört damarı değiştirdiği malum.

Kalp kapakçığı yenilendi.

Yaş gelmiş 70'e!

Nedir bu hırs?

Bu sağlık koşullarıyla böyle bir direnci anlayamıyorum.

Ne olurdu genel başkanlığı ülkücü iradenin istediği isme devretse?

Hem bu şekilde tarihe geçmez miydi?

Tam burada bu olay üzerinden ilahi bir olguya, yani “kader çizgisi” denilen şeye dikkatinizi çekmek isterim.

Kader çizgisi

Yaşamsal tecrübelerimden hareketle şuna inanırım.

Her insanın mutlak bir biçimde bir kader çizgisi var.

Ne yaparsanız yapın onu değiştiremiyorsunuz.

Bu siyaset, zenginlik, sağlık gibi her alanda geçerlidir.

Mesela birisi için siyasette kesin kaybetti diyorsunuz ama sonuçta onun kazandığına tanık oluyorsunuz.

Bunun en somut örneği Tayyip Erdoğan’dır.

Bakın nerelerden gelip nerelere nasıl tırmandı...

1989 mahalli genel seçimlerinde Beyoğlu belediye başkan adayı olan Erdoğan seçim sonuçları bağlamında tartıştığı hâkime hakaret ettiği gerekçesiyle tutuklanmıştı ki onu hapisten çıkaran eski adalet bakanı avukat Şevket Kazan’dı.

Tayyip Erdoğan 1991 genel seçimlerinde de büyük bir vurgun yedi.

O seçime RP-MHP ve IDP ittifakının İstanbul Gaziosmanpaşa adayı olarak girdi.

Seçimi kazandı.

Erdoğan örneği

Üç gün milletvekili olarak gezdi ve tebrikleri kabul etti.

Derken bir sürpriz:

O dönem yürürlükte olan tercih sistemine takıldı.

Bu sisteme göre birinci sıradan aday olsanız bile kendi partinizden çok gerilerdeki aday sizi ismen tercih olarak geçtiyse sizin yerinize o parlamentoya gidiyordu.

Tayyip Erdoğan o dönem “tercih”te geçildi.

Üstelik imam hatipli bir isim tarafından...

Üstelik o isim de Rizeliydi.

Mustafa Baş yaptığı tercih itirazı sonrası Tayyip Erdoğan'ın yerine milletvekili oldu.

Erdoğan küplere bindi.

Ankara'ya Necmettin Erbakan'ın yanına gidip Mustafa Baş istifa etsin diye baskılar yaptı.

Refah Partisi Genel Merkezi tedbir olsun diye Mustafa Baş'ı Hollanda'ya gönderdi ve iki ay orada kaldı.

Mebus olamadı ama yürüdü

Ama kader çizgisine bakın.

Eğer Tayyip Erdoğan 1991'de milletvekili olabilseydi, 1994'te İstanbul Büyükşehir Belediye başkanlığına aday olamayacak ve seçilemeyecekti.

Erdoğan eğer İstanbul Belediye başkanı olmasaydı, ne popüler olur ne de bugünkü konuma erişebilirdi.

Dolayısıyla neyin hayırlı olup olmayacağı kader çizgisiyle alakalı bir şey.

Yine 2002 günlerini hatırlayalım:

Bahçeli, Kemal Derviş'le bir olup erken seçim demese Tayyip Erdoğan iktidar olamazdı.

Deniz Baykal Meclis'te el kaldırmasa yine bugüne böyle yürüyemezdi.

Baykal, yıpransın diye önünü açarken aslında ona büyük bir siyasi ikbal hazırladı.

Bırakın onu bunu Cem Uzan parti kurmasa Tayyip yine cumhurbaşkanı ve başbakan olamazdı.

Hatırlayalım Cem Uzan'ın Genç Partisi yüzde 7,5 oy almıştı.

DYP ise 9,8, MHP 8,6'da kalmıştı.

Eğer Cem Uzan parti kurmasa, hem DYP hem MHP barajı aşıp Meclis'e girecekti.

Bu durumda AKP tek başına iktidar olamayacak, tersine CHP-DYP-MHP koalisyonu kurulacaktı.

Görüyorsunuz pek çok şey oldu ve Tayyip Erdoğan aradan yürüyüp gitti.

Akşener MHP'nin başına geçseydi

İlginçtir bugün benzer işaretler Meral Akşener için de var.

Bahçeli onu milletvekili listesine koysa, Akşener Devlet Bey'e rakip olmayacak ve onu destekleyecekti.

Bahçeli tasfiye edeyim derken başına dert aldı.

İktidar ise rüzgârı var diyerek onun MHP'ye genel başkan adayı olmasını bilinen metotlarla engelledi.

Sonra ne mi oldu?

Meral Hanım "Merkez"de parti kurmaya karar verdi ve şimdi gerçekten Tayyip Erdoğan'a tehlikeli bir rakip oldu.

Akşener eğer MHP'ye genel başkan seçilip oradan cumhurbaşkanlığına aday olsa Güneydoğu'dan ve Kürtlerden oy alamazdı.

CHP'lilerin tamamını kucaklayamazdı.

AKP tabanından zor oy koparırdı.

Akşener'e saldıracaklar

Bugün tablo tam tersidir.

Merkeze gelen Akşener anketlere göre AKP tabanından, Güneydoğu'dan, CHP ve her çevreden oy alıyor, yani ikinci turda Erdoğan'la karşı karşıya gelmesi kesin.

Dolayısıyla söylediğim gibi kader çizginizde eğer adaylık ve başkanlık varsa firavunlar mezarlarından kalksa bile engelleyemiyor.

Tabii bunları yazarken peşinen Akşener'i başkan falan ilan ediyor değilim.

Yapacağı hata ya da hatalar pekâlâ kader çizgisi olabilir.

Söylemek istediğim zorlamayla akan suyu mecrasından çevirmenin zorluğudur.

Ancak bu hususa rağmen Meral Akşener'e karşı saldırıların adım adım tırmandırılacağı kesindir.

Birinci metot itibarsızlaştırılması olacaktır.

Göreceksiniz akla hayale gelmeyecek şekilde hücum edecekler.

Rüzgârını dindirme adına imajına karşı taarruzlar yapacaklar.

Bu iftiraları atacaklar

Her gün türlü türlü yalan ve manipölasyonlarla algı oluşturmaya çalışacaklar.

Uyduruk adamları ekranlara çıkartıp konuşturacaklar.

Çamur at izi kalır kabilinden özel hayatına dair çirkin sözler ettirecekler.

Küreselci diyecekler.

Avrupa Birliği'nin projesi olduğunu söyleyecekler.

Küresel üst akıl tarafından görevlendirildiğini ileri sürecekler.

Siyonistlere uşak ilan edecekler.

Göreceksiniz aleyhte kampanyayı İlluminati ve Tapınak Şövalyeleri'ne taşeronluğa kadar taşıyacaklar.

Partiyi, yani yeni oluşumu içerden sabote edecekler.

Parti programıyla dalga geçip alay edecekler.

Verilen demeçlerin altında buzağı arayacaklar.

İtirafçı bulacaklar

Parti içinden satın alınacak kimi isimleri aleyhte konuşturacaklar.

Dahası, onların beyanları üzerinden davalar açtıracaklar.

Saldırıda kullanacakları en temel konu Fethullahçılık olacak.

Meral Hanım'ın "FETÖ ablası" olduğunu ilan edecekler.

Hapisteki birkaç FETÖ'cüye serbest kalma ve başka vaatler karşılığı bunu söyletecekler.

Gizli tanıklar uyduracaklar.

O tanıklıklar üzerinden yargılamalar ve itibarsızlaştırmalar yapılacak.

FETÖ'yle türlü bağ ve bağlantıların olduğunu ileri sürecekler.

Derleme haberler yaptırıp, kamuoyunun kafasını karıştıracaklar.

Fethullahçı isimlerin Akşener'e verdiği ileri sürülen destek mesajlarını belge olarak sunacaklar.

FETÖ azgınlarının attığı *tweet*'leri gösterecekler.

Emre Uslu benzeri Fethullahçı militanların mesajlarını manşet yapacaklar.

FETÖ *tweet*'leri

Ha şunu da belirtelim:

Doğrudur, Fethullah casuslarının Meral Akşener için bu tür destek tweetleri olmuştur.

İşte birkaç örnek:

Emre Uslu ●

@EmreUslu

Takip et

Referandum sonucu: Aday olursa Meral Akşener 2019'da Başkan

10:13 - 16 Nis 2017

Emre Uslu ●

@EmreUslu

Takip et

Havuz patlasa da çatlasa da bir grçeği değiştiremez: Yenide söylüyorum RTE belden aşağı vurmazsa -ki vurur- Akşener 2019'da CUMHURBAŞKANI.

23:22 - 23 Ağu 2017

tuncay opcin
@tuncayopcin

Takip et

Özer Sencar'ın yaptığı ankete göre Meral Akşener'e, MHP desteği yüzde 68'e ulaşmış. Halk desteği ise yüzde 24'e yükselmiş.

00:19 - 19 Nis 2016

Fatih Akalan
@fatihakalan

Takip et

Meral Akşener ne söylediğinden bağımsız olarak inandırıcı bir üsluba sahip. CNN reji operasyon çekse de program Akşener'e yazıyor.

13:42 - 15 Nis 2016

Hasan Cüçük
@HasanCucuk

Takip et

Kim ne derse desin baskı karşısında başını egmeyen Meral Akşener ve Nazlı Ilıcak Hanınları gelecek nesiller minnetle anacak

03:14 - 04 Şub 2014

Feruk Mercan
@ferukimercan

Takip et

Bu ülkede iki yıldır bir yalan, dolan ve iftira terörizmi yaşıyor. Bu teröristlerin yeni hedefleri, siyasetin saygın ismi Meral Akşener.

09:45 - 13 May 2015

Bulent Kenes
@btkenes

Takip et

MHP'de @meral_aksener dönemi fiilen başlamıştır... Ülkücülere ve ülkeye hayırlı olsun...

04:40 - 15 May 2016

ÖNDER AYTAÇ prof.dr.
@OnderAytaçProf

Takip et

@MehmetSONGUR1 adı kullanırcya yonit olasıp

@MehmetSONGUR1 zor. meral aksener keske cumhurbaskani aday olsa bak o zaman ne olur

03:58 - 29 Nis 2017

Bu manipölasyona dikkat!

Şimdi söyleyin bu mesajların anlamı nedir?

Sakın Meral Akşener'i desteklemek falan demeyin!

Rakiplerinin FETÖ üstünden saldırdığı Meral Akşener'e, FETÖ'nün en bildik militanlarının, o iddialara destek verircesine , "Evet doğru Meral Akşener bizdendir ve işte bizim ona destek mesajlarımız..." demeleri mantıklı mıdır?

Ne yani FETÖ kendi adayını deşifre ve afişe ederek, vurun öldürün mü diyor?

Yahu çok iyi yetişmiş ve ABD'deki bir üniversitede hocalık yapan Emre Uslu gibi Fethullahçı azgın bir militan, Meral Akşener gerçekten FETÖ'cü olsa, "bizdendir" der mi?

Açın bakın CNN Türk arşivlerine... Bu Emre Uslu, Ali Fuat Yılmaz için "O Cemaat'ten değil, Başbakan Erdoğan'ın Gürcülükten yakını," dedi mi demedi mi?

Emre Uslu

Eğer demediyse ben idam edilmeye hazırım, çünkü bizzat işittim.

Yine bu Emre Uslu Ergenekon-Balyoz soruşturmaları sürecinde "Zekeriya Öz Cemaat mensubu değil, ülkücü," dedi mi demedi mi?

Demediyse, aynı şekilde ben gazeteciliği bırakacağım.

Peki Emre Uslu, Ali Fuat Yılmaz'ı tanımaz bilmez miydi?

Tam tersine FETÖ'cü örgütün polis kanadındaki en yakın iki arkadaş onlar.

Zekeriya Öz'ü tanımaz bilmez miydi?

Ne münasebet... Haftada iki akşam beraberlerdi.

Öyleyse niye mi tersini söyledi?

Neden mi tanımamazlıktan gelip, Cemaat'ten değil dedi?

Saklayıp gizlemek, yani ele vermemek için.

Niçin “bizdendir” diyorlar?

Peki Ali Fuat Yılmaz ve Zekeriya Öz gibi FETÖ mensubu oldukları bilinen isimleri bile saklamaya çalışan Emre Uslu, FETÖ’yle uzak yakın alakası olmayan ve o yönde bir imajı da bulunmayan Meral Akşener’i niye sahipleniyor?

Neden destek oluyor? Niçin bizden diyor?

Öyle ya Akşener, cumhurbaşkanlığı makamına alternatif isimlerin en önde olanı madem kendilerinden, onun Tayyip’i yenmesi FETÖ’nün kurtuluşu olmayacak mı?

Olacaksa söyleyin, Fethullahçı kopillerin koro halinde Meral Hanım için “bizdendir... bizdendir” türküsünü çağırımları manidar değil mi?

Diyelim hadi bir tanesi boşluğa düştü, peki ya diğerleri?

Aynı ismin peş peşe günlerce benzer mesajlar vermesi anlamlı değil mi?

Örgüt içinde onu ikaz eden yok mu, olmaz mı?

Fethullah kopillerinin hedefinde

Dolayısıyla Fethullah ajanlarının bu *tweet* mesajları aslında Meral Akşener’in FETÖ mensubu olduğunu değil, olmadığını resmediyor.

Fethullah kopilleri destekliyoruz diyerek gerçekte onu hedefe koyuyorlar.

Var olan tablodan bu hükmü çıkarmak için allame olmak gerekmiyor.

Minnacık akıl sahibi olan herkes bu analizi yapabilir.

Eğer FETÖ’cüler Akşener’i gerçekten isteselerdi onu mesajlarında hedef alırlardı.

Sonuç olarak bu tür *tweet*’lerden hareketle “Gördünüz mü Fethullahçılar Akşener’i istiyor,” demek ya cahillik veya art niyetliliklerdir.

Bir başka komiklik, Meral Akşener ile Emre Uslu’nun güya *twitter*’dan karşılıklı olarak mesajlaşmalarıdır.

Montajla yapılan bu düzenleme önümüzdeki dönemde nerelerin yapılacağına dair bir başka işarettir.

Yahu Meral Hanım kalibresinde biri, velev ki Fethullahçı olsa bile Emre Uslu'yla o tür bir mesaj alışverişi yapar mı?

Bu oyuna gelenler

Yukarıda belirttik bu hadise, bundan sonra olacakların belirtisidir.

Göreceksiniz daha çooooook mesaj ve montaj fotoğraf servisi edilir.

Hülasa FETÖ ile Akşener arasında bir bağın olmadığı yukarıda sunduğum yönlendirici *tweet*'lerle ispatlanmıştır.

Belli ki, FETÖ kendi adayını Meral Akşener'in gölgesinde saklamaktadır.

Belli ki , "FETÖ'cü... FETÖ'cü..." denilerek bu suçlamanın toplum nezdinde etkisi Akşener üzerinden kırılсын isteniyor.

Akşener Fethullahçı diye hedef tahtası yapıp son anda siyaset dışından gerçek bir FETÖ'cü isim aday yapılacak.

Fethullahçıların Kemal Kılıçdaroğlu'yla beraber kurduğu oyun budur.

Bu oyuna iktidarın ve millicilerin gelmemesi gerekiyor.

Ama Meral Akşener Fethullah'ın televizyonuna çıktı!

Ama düzenledikleri sosyal ve kültürel etkinliklerle gecele-rine katıldı!

Ama geçmişte haklarında olumlu sözler etti!

Bunlar esasa dair şeyler değildir.

İlker Başbuğ tutuklandığı gün

Daha önce belirttik.

Türkiye'de sağda siyaset yapanlar için bu olağandır.

DYP'deyken Tansu Çiller, MHP'deyken de Devlet Bahçeli Akşener'e bu konuda görev vermiştir.

Meral Hanım'ın Fethullah cemaatiyle ilişki kurması aslında parti göreviydi.

Ve bir ayrıntı:

İlker Başbuğ'un tutuklandığı gün TBMM başkanvekili olan Meral Akşener başka bir konuyla alakalı olarak Meclis'teki makam odasında görüştüğü dönemin başbakanı Tayyip Erdoğan'a şunu söyler:

“Sayın Başbakan bu çok yanlış oldu. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin başkomutanının terör örgütü yöneticisi olmaktan tutuklanması TSK'yı imaj olarak can evinden vuracak, mensuplarını yeise sokacaktır. Keşke buna engel olabilseydiniz. Bu işin ileride kötü sonuçları olur diye endişeliyim...”

Batı medyası

Meral Akşener bağlamında seslendirilen diğer iddialar ise şunlardır:

Efendim Batı medyası niye onu övüyor?

Filancılar fişmancılar niye onu istiyor?

Batı onu istiyorsa, şüphelenmek gerekmez mi?

Bu satırların yazarı emperyalizm konusunda herkesten çok daha hassastır.

Akşener şayet emperyal katarın bir vagonuna ilişecekse, karşısına önce biz dikiliriz.

Ancak “Batı kimin için iyi diyorsa, o düşmandır,” genellemesi gerçekçi değil.

Batı mecbur kaldı Atatürk gerçeğini kabul etti... Ne yani, Atatürk'e Batı'nın adamı mı diyeceğiz?

Şu hususun bilinmesi gerekiyor:

Batı, Tayyip Erdoğan'ın kalemını kesinlikle kırdı; sevmiyor, istemiyor artık. Kuşkulu buluyor.

İhvan-ı Müslimin örgütünün mensubu ve hatta lideri gibi görüyor!

Doğru ya da yanlış ama öyle bakıyorlar.

İhvanı Türkiye!

Hatırlayın ABD Dışışleri Bakanı Rex Tillerson Temsilci-ler Meclisi'nde,"Müttefiklerimizin içinde İhvanı yönetimler var," demedi mi?

Orada kastedilen Türkiye ve Erdoğan yönetimi değil mi?

ABD ile Avrupa Birliği, Tayyip Erdoğan'ı değiştirmek istiyor.

Bunun için art arda müdahaleler yaptırmadılar mı?

FETÖ'nün MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ı tutuklama teşeb-büsü ve onun üstünden Tayyip Erdoğan'ın üstüne yürümek istemesi, CIA ve Mossad'a rağmen olabilir mi?

Aynı şekilde 17-25 Aralık olayı Tayyip Erdoğan'ı indirip yönetimi Abdullah Gül'e verme operasyonu değil miydi?

Keza 15 Temmuz Darbesi Erdoğan'ı süpürme harekâtı değil miydi?

ABD, Tayyip Erdoğan bağlamında pek çok yolu denedi, la-kin başaramadı.

Tam bu süreçte iç dinamikler referandumda kendiliğinden güçlü muhalif bir rüzgâr estirdi.

Tayyip'e karşı şeytan?

İşte Batı, Türkiye'de doğal olarak esen muhalif rüzgârdan yararlanmak istiyor.

ABD ile AB, Tayyip Erdoğan bir şekilde gitsin istiyor.

Bunu kendi yapmış, başkası yapmış, Türk milleti yapmış çok önemsemiyor.

Şu an yaptığı, kalemini kırdığı Tayyip Erdoğan karşıtı ha-vayı desteklemek.

Soru şudur:

Türkiye kendi içinden çıkardığı milli bir lider adayına, Batı âlemi onu "Tayyip'i devirme adına" destekledi diye karşı mı çıkacak?

Bakın ABD ile AB bugün Tayyip Erdoğan'a karşı, abartmadan söylüyorum, şeytan bile alternatif olsa, onu destekler.

Adamlar darbe dahil her yola başvurdu ama deviremediler.

Şimdi Türk milleti o yönde bir emare gösterince onu destekler görünüyorlar.

Başka bir anlatımla, ABD ile AB, kendilerinin indiremediği Tayyip Erdoğan'a karşı Türkiye'de esen halk rüzgârının indirme ihtimaline omuz veriyorlar.

Ölçü, iki yazı mı?

Bu itibarla Batı Meral Akşener'i istiyor, eşittir Akşener Batı'nın figürü demek ne akla, ne bilime ne de başka şeylere uymakta.

Bu perspektiften bakınca Tayyip Erdoğan'a karşı alternatif olarak kim çıkarsa peşinen böyle yaftalanacaktır.

Bu arada Batı'nın gerçekten Meral Akşener'i isteyip istemediği de net değil.

Böyle olduğunu teyit eden resmi bir beyan yok.

Efendim filan ABD gazetesinde Meral Akşener'i öven bir yazı çıktı!

Bu mudur ölçü yani?

Yahu o gazetelerde ABD Başkanı Trump için aşağılayıcı rezil şeyler yazılmadı mı?

Keza geçmişte Bush ve Clinton için benzer şeyler çıkmadı mı?

O gazetelerde AKP'nin ilk dönemlerinde Tayyip Erdoğan defalarca "Büyük Adam" diye selamlanmadı mı?

Realite buysa o gazetede birkaç satır yazı çıktı diye hüküm vermek ne kadar doğru?

Batı medyasının bir yazısıyla pozisyon almak mıdır vatan-severlik?

Merak içindeyim, Meral Akşener bugüne kadar neler yaptı da bazılarının iddia ettiği gibi Batı'nın gözbebeği oldu?

ABD'den icazet

Tayyip Erdoğan ve Abdullah Gül gibilerin yaptığı üzere ABD'den icazet alma adına kapılarını mı çaldı?

Yahudi lobilerine bağlılık bildirip cesaret madalyaları mı aldı?

Irak'ta emrinizde olacağım diye sözler mi verdi?

Ermenistan kapılarını açacağım taahhüdünde mi bulundu?

Soykırım aşama aşama tanıyacağım ifadesini mi kullandı?

Peşmerge Barzani'yi başkan yapacağım garantisini mi verdi?

Yoksa Avrupa Birliği'ni arş-ı âlâya çıkmak gibi mi sundu?

Evet bu soruya cevap arıyorum... Meral Akşener ne dedi ve yaptı da Amerikancı ve Avrupa Birlikçi?

Ama Avrupalı gazeteciler "Meral Akşener Tayyip'i indirir" diye yazmış!

Bu mu yani?

Böyle bir şeyle kalem kırılır, hüküm verilir mi?

Aydın namusu

Bu satırların yazarı ne Akşener'in ne de başkasının avukatıdır.

Ancak aydın namusu diye bir şey var.

Böyle bir saptırmaya boyun eğmekle milli ve münevver olunabilir mi?

Yahu o Avrupa medyası değil midir, AKP Türk Silahlı Kuvvetleri'ni tasfiye ederken alkış tutan?

Bunları unutturacaksınız ve şimdi olmayan bir şeyi var gösterip algı oluşturacaksınız... Yemezler!

Hem ayinesi işse kişinin, her şey ortadadır.

Bu hanımefendi, yani Meral Akşener “Ben Türk milliyetçisiyim,” diyor. Doğru mu? Doğru!

Şu ana kadar esasta, yani büyük resimde bir kırılması yok... Doğru mu? Doğru!

Türkiye’nin 80 milyonunu topyekûn kucaklıyor... Doğru mu? Doğru!

Milliyetçiliği ırkçılık değil, kültürde birlik olarak açıklıyor... Doğru mu? Doğru!

Bazıları gibi Batı başkentlerinde Türk devletini, Türk ordusunu hiç şikâyet etmedi. Doğru mu? Doğru!

Abant toplantıları

Türkiye aleyhine tek bir toptaya katılmadı, tek söz etmedi. Doğru mu, doğru?

Bırakın onu bunu, hatırlayın, Abant Toplantıları diye bir organizasyon vardı.

FETÖ projesiydi.

Bugün AKP’de bakanlık yapan bazı isimler bile oranın müdavimi değil miydi?

Şimdi Fethullah’a güya sövenler oranın en saygın davetlileri olmadı mı?

Peki kimilerinin FETÖ’cü dediği Meral Akşener hiç katıldı mı oraya?

Söyleyin “Onu orada gördüm,” diyebilecek bir kişi var mı?

Cevap verin, madem Meral Akşener Fethullahçı, madem FETÖ’nün kopilleri ona destek mesajları veriyor, yapılan sayısız Abant Toplantısı’nın bir tanesinde Meral Akşener niye yok?

Çağırmamışlar mı, gitmemiş mi?

Çağırmamışlarsa demek ki kendilerinden görmemişler.

Yok çağırmışlar da gitmemişse, demek ki yine FETÖ’cü değil zira onlara mensup olsa gitmemezlik yapabilir miydi?

Kozmik oda ve Akşener

Olgulara, verilere, delillere bakıldığı zaman her şey açık ve net.

Neresinden bakarsanız bakın, Fethullah gömleği Meral Akşener'e uymuyor.

Aynı şekilde Amerikancılık ve AB'cilik oturmuyor.

Bu itibarla yapılan, açık bir dezenformasyon.

Akşener'e hırsız diyemiyorlar, çünkü değil.

Soysuz diyemiyorlar, değil.

Tek çareleri afaki yakıştırmalar yapmak.

Vay efendim FETÖ'cü, yok efendim Amerikancıymış!..

Pardon ama Fethullah'a devlet içinde devlet kurduran kim? Meral Akşener mi?

Devlet sırlarının gizlendiği kozmik odaya Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'un direnmesine rağmen emir verip FETÖ'cü savcılarını o mu sokturdu?

Suçlu kendini savunur

Kendi itirafları; o alçaklara istedikleri her şeyi veren onlar!

Öyleyken ona buna FETÖ'cü diyorlar.

Eğer bu ülkede hukukun zerresi varsa...

Eğer bu ülkede kanunun milimi varsa...

Eğer bu ülkede ahlak ve vicdanın gramı varsa...

Önce Fethullah'a açıktan yardım ve yataklık suçunu işleyenler hesap vermeli...

Bu arada diyorlar ki Meral Akşener FETÖ konusunda niye umursamaz?

Neden kamuoyunu o noktada ikna için çaba göstermiyor?

Ancak bir de şöyle düşünün:

Yarası olan gocunur misali... Meral Hanım'ın öyle bir derdi ve sıkıntısı yok.

Kendinden emin!

Savunmaya geçerse, “Suçu var ki kendini savunuyor,” demezler mi?

Sûr’un üflenmesi ve kıyamet

Gelelim iktidar cenahının neden gerçekte olmayan bir konu üstünde bu kadar durduğuna...

Israrla altını çizdim.

Akşener’i vuracak başka malzemeleri yok.

Oysa onu durdurmaya mecburlar.

Sadece onu değil, kim rakip olursa aynı şekilde saldıracaklar.

Bunların derdi Meral Akşener değil, iktidarı korumak.

Koruyamazlarsa kendileri için Sûr’un üfleneceğini ve kıyametin kopacağını görüyorlar.

Meral Akşener cumhurbaşkanlığı adaylığından vazgeçse, yerine Ahmet ya da Ayşe aday olsa aynı şeyleri onlara yapacaklar zira iktidardan inmek onlar için mahşer günüdür.

Hadisenin esası

Bakın hadisenin esası şudur:

AKP, 16 yıldır iktidarda!

Türkiye’nin bütün paradigmalarını tersyüz etti!

Kırmızı çizgilerimizi paspas yaptı!

Resmen ve fiilen rejimi değiştirdi!

Kendine tapan sadık bir kitle ve burjuvazi yarattı!

Dün hasım gördüğü TSK’yı şimdi kendine bağladı.

Yargıyı hizaya soktu!

Medyayı fethetti ya da korkuyla hazırola geçirdi!

Gün oldu hukuk ve kanun tanımadan ülkeyi yönetti.

İstediği ihaleleri istediğine verdi!

Ana muhalefeti nefes bile alamayacak hale, yani atlet veya fanila bile giyemez duruma getirdi.

Devletin sahibi

Milliyetçi muhalefeti yargı yoluyla dizayn etti.

Kendisinin yarattığı FETÖ canavarı sebebiyle bedel ödeyeceğine, onun üstünden mağduriyet devşirip oy topladı.

Operasyon yapılmasına izin vermediği PKK üzerinden bir süre sonra kahramanlık menkıbeleri çıkarmaya çalıştı!

Allah'ı her halkoylamasında seçime soktu.

Devletin camilerini parti örgütüne dönüştürüp Diyanet kadrolarını militanı gibi çalıştırdı!

Sonuçta devletin sahibi oldu.

Yıldırdı, korkuttu ve yüzde 100 egemen oldu.

Parti ve hatta şahıs devleti kurdu!

Ağzından çıkan kanun oldu. Ona karşı çıkan ise hain!

Şimdi her şey onlardan soruluyor.

İktidarı elinde tutmaya mecbur

Çıkarına göre bir gün Brüksel ile Beyaz Saray'a, öbür gün İhvançılığa savruldu ama ilginçtir bütün bunları demokrasi ve ümmet diyerek sattı.

Oysa tek bir değerleri var, gücü elinde tutmak için iktidar-da kalmak!

Buna kendini mecbur ve mahkûm görüyor zira 16 yıl boyunca abartısız her alanda kanun ve kural tanımazlıklarıyla tescilliler.

Devran döndüğünde son santimine kadar hesap sorulacağını biliyorlar.

Dahası, bu hesaplaşmanın altında kalacaklarından eminler.

Öyleyse soralım, bu AKP güle oynaya iktidarı devreder mi?

Devretmeyip de ne yapacak demeyin, bir şeyler yapacaklar.

Mesela rakip olanlara saldıracaklar.

Savaş bile ihtimal!

Daha da ötesi seçimi kaybedeceklerinden emin olurlarsa, savaş bile çıkarabilirler.

Sakın savaşa bahane bulamazlar demeyin!

PKK, Allah korusun bir şehrimizde büyük bir katliam yaparsa TSK kolordu seviyesinde Irak'a girip dağ taş eşkıya kovalayabilir.

Aynı şey, yani savaş hali Suriye bağlamında gündeme gelebilir.

Bu durumda Anayasa'ya göre seçim askıya alınır.

Alınmaz falan demeyin, referandumda gördük, bu YSK heyeti üstelik ortada somut bir gerekçe varken seçimi erteler.

Bu itibarla AKP'den kurtulmak öyle kolay olmayacak.

Hayır, kötümser ya da komplocu değilim!

Saray'dan hapse!

Alışılan iktidarın devri zordur.

Hele köşklerden, saraylardan hapse düşme ihtimali varsa, böyle bir devir çok daha zordur.

AKP'nin üst kadroları, iktidardan düştükleri an, üstlerinde tepinileceğini biliyor ve görüyor.

Buradan hareketle AKP ellerinde çiçeklerle iktidarı teslim eder, yani güle oynaya gider demek, ileri bir yorum.

Sadece AKP değil kim olursa olsun iktidar devri, hele sonrasındaki tufan çok zordur.

Dilerim yanılırim ama bütün bunlardan hareketle Türkiye'de iktidar değişikliği büyük sıkıntılara gebe.

Bakın bugün Tayyip Erdoğan'ın kaderi neredeyse Türkiye'nin kaderi yapılmıştır.

Her şey onun varlığına endeksleniyor.

Sistem onun varlığı ve devamına göre yeniden kuruluyor.

KHK'yla yeni devlet!

Açık ve net olarak koyalım.

Tayyip Erdoğan 15 Temmuz CIA-FETÖ kalkışmasını kendi siyasi faydasına dönüştürmeyi başarmıştır.

FETÖ'yle mücadele adıyla yeni bir devlet inşa ediliyor.

Kanun Hükmünde Kararnameler teorik olarak darbe sonrası gerekli, lakin bunu sürekli hale getirmek ve adeta kurumlaştırmak kabul edilemez.

Elinizde KHK diye bir silah olunca o ülkede bırakın hukuk, kanun askıdadır.

İstediğinizi yapabilirsiniz.

İstediğinizin malına el koyabilir, istediğinizi hapsedebilirsiniz.

Üstelik itiraz mercii yoktur.

İşte Batı'nın Saddam rejimi ve Hitler sistemi dediği budur.

Ama FETÖ'yle mücadele için gerekli deniliyor!

Omücadeleyi en çok biz istiyoruz ama KHK'larla FETÖ'yle mücadelenin yanı sıra Türkiye'de yeni bir rejim kuruluyor.

FETÖ ipoteğinden başka ipoteğe!

İnanç eksenli bir rejimin önü açılıyor.

80 milyonun önemli kesimi diken üstünde!

Yetişmiş ve paralı insanlarımız ülkeyi terk ediyor, yabancı sermaye gelmiyor, piyasa kaos içinde, hiç kimse geleceğe dönük projeksiyon yapamıyor.

Herkes bir kişinin ağzına bakıyor.

Ülkeyi FETÖ ipoteğinden çıkarırken başka bir ipoteğe kapı açmamalı.

Dürüst olalım. Bugün Türkiye'de iktidar iradesine rağmen hiçbir bürokratin kıpırdanma şansı yok!

Bırakın mesleğini kaybetme ihtimalini, hapse girme riski var.

FETÖ'cü diye hapse atsalar, kime anlatacaksın derdini!

Yahu Kanun Hükümünde Kararnameler yokken bile üç savcının başına neler getirildi bilmez misiniz?

Savcılar ve Deniz Feneri

Deniz Feneri hırsızlığını soruşturan savcılarını hatırlayın!

Baktılar gerçeğe ulaşıyorlar, yani zekât hırsızlığına nüfuz ettiler, anında soruşturmadan el çektirildiler. Daha da önemli si haklarında davalar açıldı.

O süreçte AKP ile FETÖ kol kolaydı. Beraber kapattılar o dosyayı.

Evet, 17-25 Aralık olayında hırsızlık edebiyatını yapan FETÖ'cüler, Deniz Feneri'nde AKP'nin suç ortağıydı.

Hülasa, görevini yapan savcı anında uçuruluyor.

Bugünkü tablo daha hassas... KHK silahı ellerinde.

FETÖ'cülük ithamıyla mal ve can güvenliği riskte.

Dolayısıyla bu iklimde hangi yargıç ve memur, kuralına göre iş yapabilir?

Fehmi Kuru neden arabulucu yapıldı?

Türkiye emin olun, bilindiğin ötesinde, cenderededir.

Tayyip Erdoğan FETÖ'yle mecbur kaldığı için mücadele ediyor.

Eğer FETÖ art arda saldırmasaydı yine onlarla yürüyecekti.

Bunu Fehmi Kuru'ya dayanarak söylüyorum.

Hatırlayın, 17 Aralık'ta FETÖ Rıza Sarraf operasyonu yapmıştı.

Peki ertesi gün ne oldu?

Fehmi Kuru devreye sokuldu. Pensilvanya'ya arabulucu olarak gönderildi.

Tayyip Erdoğan, Fehmi Kuru'yla Pensilvanya'ya gitmeden ve döndükten sonra bu ziyaretle alakalı olarak görüştü mü? Görüştü.

Soruyorum madem FETÖ 17 Aralık'ta iktidara karşı darbe yaptı, Fehmi Kuru aracı olarak niçin Fethullah'a gönderildi?

Fehmi başarsa, FETÖ'yle kol kolaydılar

Fehmi'nin Fethullah'tan mektup getirmesi neyin nesiydi?

Adam yani Fethullah size savaş açıyor, siz ona elçi gönderiyorsunuz!

Söyleyin sizi yok etmek isteyen hasmınıza elçi gönderir misiniz?

Nedir bunun açıklaması ya da yorumu?

Demek ki Fehmi arabuluculuğu başarabilseydi FETÖ devlette var olmaya devam edecekti.

Şu soru önemlidir:

FETÖ'nün devletten tasfiye edilmesi Türkiye adına mı yoksa iktidarı korumak için mi?

Eğer Türkiye adına ise 17-25 Aralık olmadan neden harekete geçilmedi?

Bilmiyorduk demeleri hikâye, zira Milli Güvenlik Kurulu 2004 yılında FETÖ konusunda uyarılarda bulunup acil tavsiyelerde bulunmuş!

Ömer Dinçer bakın ne dedi...

Ve o tavsiye kararlarını AKP iktidarı çöpe atmış!

Bunu ben uydurmuyorum, Tayyip Erdoğan başbakanken müsteşarı olan Ömer Dinçer yazdığı makalede itiraf ediyor.

Sadece o değil, 15 Temmuz darbesini yapan bütün general kadrosunu terfi ettiren AKP iktidarı değil mi?

Unutturmayalım Zekeriya Öz'e zırhlı aracı kim tahsis etti?

TSK'ya "terör örgütü" ve Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'a "terörist" dendiği Ergenekon ve Balyoz davalarında "savcıyım" diyen kimdi?

Öyleyken siz hiçbir şeyden sorumlu olmayacaksınız ama FETÖ'cü iki soyтары biri hakkında bir *tweet* atınca o Fethullahçı olacak!

FETÖ yerine diğer cemaatler

İşte bizim yıllar yılı süren Kılıçdaroğlu-Bahçeli itirazımızın sebeplerinden biri buydu.

Bu mutlak hakikatler halk tarafından bilinsin istiyorduk, lakin ikisi de yapmadı bunu!

Vahim olan bir başka şey FETÖ'yle mücadele edilirken diğer cemaatlerin önünün açılmasıdır.

Bürokrasiden FETÖ kazanıyor ama yerine imam hatipliler ile diğer İslamcı tarikat-cemaat mensupları yerleştiriliyor.

Peki bu dinci grupların yarın FETÖ misali ihanet etmeyeceğini kim garanti edebilir?

Bugün devlet yönetiminde liyakat yerine itaat anlayışı egemendir.

Maalesef görevde olan Alevi kökenli tek bir vali, müsteşar ve genel müdür yoktur.

İyi de Aleviler bu ülkenin unsuru değil mi?

Sayıları 15-20 milyon civarı olan bu insanları dışlamak milli birliği bozmaz mı?

Ayrıca bakan, müsteşar ve üst düzey bürokrat eşlerinin tamamına yakınının türbanlı olması manidar değil mi?

MİT'in liyakat raporu

Türbanlı eşe sahip olmak devlette üst makam bulmanın ve yükselmenin anahtarı.

Keza imam hatipli olmak da öyle!

Devletin okulunu, yani imam hatipleri siyasallaştırıp AKP'nin arka bahçesi yapmak bu ülkeye iyilik midir, kötülük mü?

Meslek okulu olan imam hatiplere adeta özel bir statü vermek eğitim ve ülkeye ne kazandırıyor?

Referansı teoloji olan okullar, ama bugün ama yarın sorun yaratmaz mı?

Bu mutlak hakikate rağmen imam hatiplilere Harp Okulu kapıları niçin açıldı?

Camilerde parti toplantıları yapmak ne demektir Allah aşkına?

AKP'nin milletvekili aday adayı olan MİT Müsteşarı Hakan Fidan bile bu duruma isyan ederek hükümete şu raporu sunmuştur:

“Devlet yönetiminde eğer liyakat esas alınmazsa orta ve uzun vadede ülke adına ciddi bir beka sorunu ortaya çıkacaktır.”

İslamcı yönetim anlayışına örnek

Peki bu rapor veya ikaza rağmen olan ne midir?

Hâlâ sadakat esastır.

Bunun açıklaması ise devleti yüzde 100 kontrol altında tutmak ve o şekilde yönetmek değil midir?

Mini bir anekdot daha:

Mehmet Barlas'ın TGRT'de çalıştığı yıllar.

Enver Ören'e sorar:

“Sayın Ören, bu büyük başarınızın reçetesi nedir?”

Ören: “Ben şirketlerimde profesyonel kadrolarla, yani işi bilenlerle çalışmam. Bilmeyenlerle çalışırım. Benim yöneticilerim bana sadece evet demekle mükelleftirler...”

Mehmet Barlas bu anekdotu “başarının reçetesi” diye gazete köşesinde yazdı.

Sonra ne mi oldu?

Bu ifadesinin üstünden çok değil iki yıl geçmedi, İhlas Finans battı ve Başbakanlık Teftiş Kurulu raporlarına göre 750 milyon dolar hortumlandı.

Davutoğlu'nun saplantıları

Bu örnekte olduğu gibi AKP iktidarı da işi bilen yani liyakatli olanla değil, sadakat gösteren, yani her şeye evet diyenle çalışıyor.

Dilerim Türkiye, İhlas Finans gibi batmasın, ancak benzer bir yönetim felsefesi var.

Rasyonaliteden ve realitelerden uzak hamasete sarılmış günübürlük slogan siyaseti anlayışı...

Bunun örneği ya da diplomasiye yansıması, işte izlenen Suriye politikası.

Durduk yerde Türkiye'nin başına bela ithal edilmiştir.

500 bin Müslüman, AKP ve özellikle de Ahmet Davutoğlu'nun siyasi saplantıları uğruna hayatını kaybetmiştir.

Dört milyona yakın Suriyeli mülteci halen Türkiye'dedir ve akıbetleri meçhuldür.

Yakındır bunların çoluğu çocuğu çok sürmez, güvenlik sorunumuz olacak.

ABD mi, Rusya mı, İran mı?

Sadece mülteci konusu değil.

Yanlış Suriye politikasıyla durduk yerde Suriye Kürdistanı yaratılmıştır.

Eğer Türkiye İran-Irak savaşında olduğu gibi Suriye olayında tarafsız kalsaydı PYD-PKK diye bir örgüt olmayacak, ABD bu örgüte 1300 TIR dolusu, yani 60 bin kişilik orduyu donatacak çapta silah göndermeyecekti. Ve güney sınırlarımız tehdit altında olmayacaktı.

ABD ile İsrail'in hedeflediği Kürt koridoru da gündemde olmayacaktı.

Peki bütün bunlar niye mi oldu?

Bilgisizlik, öngörüsüzlük, vizyonsuzluk ve mezhepçilik ile neo-Osmanlıcılık saplantısından!

Emevi Camisi'nde namaz kılacağız hamasetiyle İslam beldesi Suriye'nin yıkımına öncülük edilmiş ve ayrıca Türkiye'nin şu ana kadar toplamda 70 milyar dolar kaybetmesine sebep olunmuştur.

Suriye'de kiminle beraber hareket ediyoruz sorusunun hâlâ karşılığı yok.

Müttefik ABD mi, Rusya mı, İran mı, Beşar Esad mı belli değil.

Türk ordusu doğru bir kararla Suriye'de, lakin iktidar politik hedef koyamıyor.

İhvan-Mısır-Kürdistan

Her gün patinaj, her gün savrulma!

Aynı şekilde, İsrail dost mu düşman mı cevapsız!

İhvan'a ve Mursi'ye sahiplenme adına hasım olduğumuz Mısır'la ne zaman ilişki kurulacak, bilen yok.

Irak'ın kuzeyi gitmiş, Kerkük ile Musul peşkeş çekilmiş.

Büyük Kürdistan'ın kuruluşu için neredeyse gün sayılıyor.

Öyleyken Barzani hâlâ baştac, Kuzey Irak'ı yandaş müteahhitler inşa ediyor.

Barzani Irak merkezi yönetimden çaldığı petrolü Türkiye aracılığıyla pazarlıyor.

Keza Kıbrıs'ta kısıkaç sürüyor.

Ege'de 18 adamız işgal edildi, Tayyip Erdoğan bir kere olsun ağzına almadı

Özetle her yerde olduğu gibi diplomaside büyük bir perişanlık tablosu var.

Emin olun sadece bu Suriye politikası on tane Divan-ı Harplik suçu içeriyor.

İlaveten beş defa hükümet götürür ama AKP bundan hiç mi hiç etkilenmedi zira insanlar bütün bunların müsebbibi olarak gördükleri Tayyip Erdoğan'a karşı, ondan daha iyi bir seçenekle yüz yüze gelemiyor.

Biz bundan dolayı uzun süre Türkiye’de iktidar ile beraber muhalefet de dizayn edildi dedik ve diyoruz...

Akşener dondurulsa?

Meral Akşener’in önünün kesilmesi noktasında bir başka husus şudur:

Zerre kuşukum yok partisinin içini karıştıracaklar.

Bakın bugün itibariyle Meral Akşener kendini dondurup buzluğa koysun yani hiç konuşmayıp sussun, seçim günü Tayyip Erdoğan’ı zorlar.

İki sene sonra durum böyle mi olur, kestiremiyorum

Şunun için:

Hukuk-kanun-kural-ahlak ve vicdan demeden saldıracaklar.

Düşünebiliyor musunuz *Sabah* gazetesinde yazan Engin Ardıç utanmadan Meral Akşener ile “Emmanuelle” gibi bir seks objesini aynı yazıda kullanarak güya dolaylı özdeşleştirmeler yapıyor.

Peki kim bu Engin Ardıç?

AKP’nin inanç dünyasında asla yeri olmayan Cem Uzan’ın eski tetikçisi.

Sadece maaşını hak etmek adına Erdoğan’ın rakibi kim ise ona saydırmakla görevli.

Cennet ve cehennem bu dünyada diyen Barlaslar da keza aynı vazifeyi icra ediyor.

Darbe akşamı

Akşener hakkında yapılan eleştirilerden biri, 15 Temmuz’daki darbe gecesi ortalıkta görünmemesidir.

Bu konuyu o günlerde ben de gazetemdeki köşemde yazdım.

Meral Hanım büyük bir fırsatı tepmiştir.

Eğer o gece elinde Türk bayrağı sokağa çıksaydı veya birkaç televizyon kanalına bağlanıp milleti sokağa çağırıyorsa, emin olun abartısız kahramandı ve herkesi topyekûn susturmuş olurdu.

Bunu yapmaması eksikliğidir.

Ancak aynı şeyi hiçbir lider yapamadı.

Mesela Tayyip Erdoğan bile ancak gece yarısı kendisi medyayı arayarak değil, kendisi medya tarafından arandığında sahne aldı ve "Sokağa çıkın!" çağrısını yaptı.

Kemal Kılıçdaroğlu'nun durumu ortada.

Bakırköy Belediye Başkanı'nın evinde gelişmeleri televizyon seyrederek izledi, yani ön alıp liderlik yapamadı.

Bahçeli keza bütün gece partisinin genel merkez odasında oturdu.

Ne bir açıklama yaptı, ne bir mesaj verdi ve sonucu bekledi.

Manzara buyken sadece Akşener'e neden darbe gecesi sokağa çıkmadın demek hakkaniyet değil.

Aman dikkat!

Meral Akşener'in dikkat etmesi gereken bir diğer ayrıntı, partisi adına yapılacak yanlış açıklamaların altında kalma ihtimalidir.

Edilecek eğri bir söze esir düşebilirler.

Buradan hareketle kendisi ve Prof. Ümit Özdağ gibi deneyimli isimlerin dışındakilerin ağızına kilit vurulmalı ki bakın AKP yıllardır bunu yapıyor.

Bunu yapmazlarsa, cumhurbaşkanlığı seçimine daha iki yıl gibi uzun bir süre var ve bu süre içinde kazaya uğrayabilirler.

Bu bağlamda CHP'nin başına getirilene baksınlar ve ibret alsınlar.

Adamlar Çanakkale'de adalet kurultayı yaptı.

20 bin kişiyi topladılar ve çay bardağı bile kırılmadı.

Derken üç tane densiz kendi çadırlarının önünde bira içti.
CHP onları anında kurultaydan kovdu.
Yetmedi, partiden ihraç ettiğini açıkladı.

Şehitlikte bira çarpıtması

Peki sonra ne mi oldu? Cumhurbaşkanı'nın diline düştüler.
Tayyip Erdoğan bayram gibi milletin kaynaştığı bir kutlu
günde bile bu konuyu gündeme getirdi.

Vay efendim şehitlikte bira içilir miymiş!

Doğru içilmez!

Vay efendim CHP'liler Çanakkale'de bunu nasıl yaparmış!

Hayır, onu yapan CHP değil, üç tane ahmak ki CHP onla-
rı anında toplantı alanından göndermiş ve partisinden ihraç
etmiş.

Buna rağmen 80 milyonu temsil eden Cumhurbaşkanı iç-
kiyle birayla vurmaya devam etti.

Benzer şeyi Devlet Bahçeli yaptı.

Oysa ikisi de biliyor, bu CHP'yle alakası olmayan münferit
bir densizlik.

Öyleyken üstelik bayram mayram dinlemeden siyasi fay-
dası olur diye ağızlarından düşürmediler.

Asıl rakip Akşener

CHP'ye bunu yapan Meral Akşener'e ne yapmaz! Zira asıl
rakip o!

Evet Meral Akşener'in rakibi artık Devlet Bahçeli değil
Tayyip Erdoğan'dır... Dolayısıyla kendisi de artık Bahçeli yeri-
ne Erdoğan'ı muhatap almalıdır. Bahçeli'yle bir genel başkan
yardımcısını muhatap kılmalıdır ki o isim Bahçeli'nin "İyi ül-
küçüdür," dediği Koray Aydın olabilir.

Vitrine, façası bozuk, bagajı kirli olanlar yerine alanında
başarılı olmuş pırıltıları koymalıdır.

Başarılı doktorlar işadamları, mühendisler, avukatlar, namuslu münevverler ve dik duran sivil toplum önderleri ile mağdur askerler siyasi eğilimlerine bakılmaksızın kurucu yapılmalıdır.

Bunlar yapılırken mayına basılmamalıdır.

Mesela Güneydoğu örgütlenmelerinde HDP kökenli biri yönetime alınırsa bilsin AKP medyası bu durumu ertesi gün “Akşener PKK ile kol kola” diye sunacak ve bunu günlerce tekrar edip algı yaratmaya çalışacaktır.

Her çevreye mesaj veren kadrolar

Aynı şekilde FETÖ’yle yolu kesişen biri yine yönetici yapılırsa oradan vuracaklardır.

Ha bütün bunlar olmasın, teşkilatın tamamını ülkücülerden teşkil edelim denilirse bu sefer MHP’nin yeni versiyonu ithamlarıyla yüz yüze gelecekler.

Yani işleri zor ve çok ince bir çizgide yürüyecekler.

PKK ile FETÖ’cülerin dışında her çevreye selam veren birleştirici bir vitrin, işin amentüsüdür.

ANAP ve DYP’den esintiler de olmalıdır.

Milli sol kesimden Prof. Metin Feyzioğlu misali kaliteli isimler mümkünse dahil edilmelidir.

Ondan önemlisi, ekonomi vitrini ve mesajlar umut dağıtmalıdır.

Devletteki görevleri esnasında IMF ve Dünya Bankası’nın programlarına harfiyen uymalarıyla bilinen eski ekonomi bürokratları yerine, üretimi öne çıkaran yeni devrimci isimler olmalıdır.

Bürokrat değil, umut dağıtan ekonomistler

Bunlar işadamı veya akademisyen olabilir.

Geleceğe ümitle baktıracak somut ve rasyonel hedefler konmalıdır.

Hazine ve Maliye bürokratları gibi rakamlarla konuşanlar değil, umut dağıtıp güven telkin edecek isimler bulunmalı.

Sanayide konacak mega hedefler hemen açıklanmalı.

Devletin gerektiğinde ekonomiye aktif olarak katılacağı söylenmeli.

100 günde 1000 fabrika benzeri vurucu ve etkileyici sloganlar üretilmeli.

Tarımın acil olarak ayağa kaldırılacağı dillendirilmeli.

Turizmin yeniden şaha kaldırılacağı ifade edilmeli.

Somut projeler, hedefler, vizyonlar ortaya konmalı.

Beton ve yandaş ekonomisi yerine, üretim-üretim-üretim denilmeli!

İş ve aş, temel gündem yapılmalı.

Pozitif kampanya

Gençlerin işsizliği her gün ama her gün dillendirilmeli ve çözüm ortaya konmalı.

Kampanya hep pozitif olmalı.

“AKP böyle rezillikler yaptı,” yerine, “Biz bunu yapacağız,” denilmeli.

Elbette bunlar yapılırken uçuk olunmamalı ve açığa düşülmemeli.

Toplumda bunlar ne dediğini bilmeyen maceracılar algısı yaratılmamalı ki AKP bu algıyı yaratmaya çalışacak.

İyi bir iletişim stratejisi geliştirilmeli.

Her konuyla alakalı ekipler kurulmalı.

“ABD’de okumuş çocuklar” denilip, Türkiye’yi bilmeyen şımarıklara teslim olunmamalı.

Elbette onlardan yararlanılmalı ama onları kurtarıcı gibi görmemeli.

Bunun yerine özel sektörde üretim yapmış, başarısı kanıtlanmış dinamik isimler bulunmalı.

Maalesef son çeyrek asırdır Türk siyasetisinde şöyle bir saplantı var.

Amerika'ya gitti ve orada okuduysa spermandir!

Yok yle bir şey.

Ben ABD'ye gidip gelmiş çok salak tanıdım.

Hem ABD'de binlerce niversite var, yani her okul Harvard veya MIT değil.

Aksalılar meclisi

Türklerdeki "Toy" misali her ay veya iki ayda bir toplanacak, bir devlet adamları ve "münevverler konseyi" kurulup "Ak salılar aklı" oluşturulmalı.

Ekmek, huzur ve kardeşlik temel tema yapılmalı.

İsrarla ve ısrarla "normalleşme" denilmeli.

Ama ncelik hep güvenlik ve ekonomi olmalı.

İslamiyetin El-Kaide, FETÖ, İhvan ve AKP olmadığı anlatılıp Allah'la aldatanların maskeleri bir bir indirilmeli ve bunların yüzünden gençlerin İslam'dan uzaklaştığı tezi ilenmeli.

İmam hatiplerin, camilerimizin siyasetin arka bahçesi olmaktan çıkarılacağı söylenmeli.

Daha en başında, FETÖ'c alçakların af gibi düzenlemelerle hiçbir şekilde cezaevinden çıkarılmayacağına sözü verilmeli.

Yine FETÖ bağlamında devletten atılanların hiçbir şekilde görevlerine iade edilmeyecekleri ilan edilmeli.

FETÖ'nn siyasi ayağı

Bu yapılırsa yüzyılın ve hatta binyılın en büyük ihanet hareketi olan FETÖ'nn ümidi kırılıp örgüt çözülecek ve devlete sorun olmaktan çıkacaktır.

Yok bu yapılmayıp Kılıçdaroğlu misali FETÖ'ye mit verecek bir söz edilirse, bu ülkeyi sabote etmek ve isavaa zemin hazırlamak olacak ve de güven yitirilecektir.

Bu itibarla hemen yarın bu casus şebekesi direkt olarak hedef alınmalı, zira söz konusu olan devlet-i ebed müddettir.

Devlet olmadıktan sonra başkan olsan neye yarar.

Önce devleti ve milleti yaşatmak esas olmalıdır.

“Ama Fethullahçıların oyları var,” denilmemeli, zira bu konuda muğlak davranılırsa, getireceğinden çok oy götürecektir.

Ayrıca hedef alınsa dahi o kesim Tayyip Erdoğan’a asla oy vermez.

Bize göre Meral Akşener veya Erdoğan’a kim rakip olacaksa, tam tersine şu sözü vermelidir:

“FETÖ’nün siyasi ayağını ortaya çıkarmak namus borcumdur.”

Yönetebilir güvenini verebilmek

Bir başka husus, güven verilmesidir ki Kılıçdaroğlu ile Bahçeli bunu hiç yapamadı ve kaybettiler.

Topluma “Bu isim ülkeyi yönetebilir,” dedirtmek ve o itimadını vermek gerekiyor.

Bunun için bilginin yanı sıra kararlılık gerekiyor.

İnsanlar pısırlıklara oy vermiyor.

Karizma denilen şey yalnızca bilgi değildir.

İnsanlar muktedirlere oy veriyor.

Yeni ama uçuk olmayan şeyleri söylemek gerekiyor.

Mutlaka bir hikâye yaratılmalı.

Bir söylem tutturulmalı.

Toplumla ortak bir dil oluşturulmalı.

İdare-i maslahatçı olunmamalı.

Bu isim Tayyip’in hakkından gelir dedirtilmeli.

Maceraperest değil, cesur denilmeli.

Atatürk ve laiklik

Ve mutlaka ama mutlaka Atatürk ile laikliğe ısrarla ve inatla sahip çıkılmalı.

Atatürk ilkeleri ile laikliğin devletin ve ülkenin yegâne sigortası olduğu anlatılmalı.

Laiklik olmazsa özgürlük, demokrasi ve hatta bağımsızlığın olamayacağı sürekli olarak dillendirilmeli ve hassas çevrelere o teminat mutlaka verilmeli.

Kılıçdaroğlu'nun bu büyük açığı hemen kapatılmalı.

Peki, Meral Akşener bütün bunları yapabilir mi?

Enerjisi ve inatçılığı var.

Gözü kara, yani gerektiğinde risk alabiliyor.

Ancak çok etki altında kaldığına dair duyumlarım var.

Bazı kişi ve kesimleri gözünde fazla büyütüyor.

Kimi zaman gereksiz tevazu yapıyor.

Ekip kurmakta ve adam seçmekte handikapları var.

Lakin son tahlilde donanımı, tecrübesi ve cesareti tam ve başarılı diyoruz.

Mahalli seçimlere dikkat!

Akşener'e iletişim bağlamında önerimiz şudur:

Seçim sath-ı mailine girildiğinden itibaren sosyal medya dışındaki medya zeminlerinden beklenti içinde olmamalı.

Zira bilinen şey, medya ama öyle ama böyle Saray'ın yö-rüngesinde olacak.

Doğan Grubu dahil bütün merkez kendine hücum ettirilecek.

Mümkünse bir televizyon kanalı edinebilirlerse yararlı olur.

Engelleyecekler ama yine de zorlamalıdır.

Meral Akşener parti ya da hareketinin bir diğer handikapı mahalli genel seçimler olacak.

Bu seçimde Tayyip Erdoğan'ın karşısına muhalefetin blok olarak değil de ayrı ayrı çıkma ihtimali bulunduğu sonu-ç almak zorlaşacaktır.

Eğer İstanbul ile Ankara gibi merkezler yine AKP tarafından kazanılırsa Erdoğan öne çıkacak, Akşener imaj olarak gerileyecektir.

Yapılması gereken CHP'yle ortak aday bulmak olmalıdır. Özellikle Ankara ve İstanbul'da bu kaçınılmazdır. Mümkünse bu beraberlik taşraya da taşınmalıdır.

İstanbul ile Ankara

Tersi olur, yani İstanbul ile Ankara muhalefet tarafından kazanılırsa işte o gün Tayyip Erdoğan fevkalade zora girecektir.

Bu kitabın yazıldığı 2017 Ağustos ayı itibariyle, çok düşük ihtimalle olsa da erken seçim olasılığı mevcuttur.

Özellikle Saadet Partisi lideri Temel Karamollaoğlu özel istihbaratları ışığında bunu dillendiriyor.

Olur mu bilmem ama eğer olursa böyle bir baskın seçimde CHP ile MHP'nin büyük bir vurgun yemesi kesindir.

Henüz işin başında olan Meral Akşener'in bu seçimde ne yapacağı ise meçhuldür.

Siyasette 24 saat uzun süre

Kuşkusuz cumhurbaşkanlığı seçimi mücadelesini tamamen Meral Akşener-Tayyip Erdoğan ekseninde görmek ve sunmak yanıltıcı olabilir.

Daha çok uzun süre vardır ve köprünün altından çok sular akacaktır.

Oysa Türkiye gibi coğrafyalarda özellikle de siyasette Süleyman Demirel'in dediği gibi 24 saat bile uzun bir süredir.

Bir bakarsınız Akşener'in önü kesilir başka bir Akşener sahne alır.

Nitekim Devlet Bahçeli öyle bir yorum yapmıştır.

Ona göre Koray Aydın'ın Akşener hareketine katılması tamamen böyle bir hesabın ürünüdür.

Meral Hanım ama FETÖ ama başka bir şekilde engellenecek ve onun yerine Koray Aydın aday olacakmış. Güya Aydın bu harekete bunun için katılmışmış!

Bahçeli ironi ya da şaka yapmadıysa hayal görüyor.

Baykal-Kesici modeli

Yeni hareketin toplumda bir karşılığı var da, o karşılık her isim için geçerli değildir.

MHP liderinin Koray Aydın'la ilgili ettiği o söz, Akşener oluşumunun içini karıştırmaya yöneliktir.

Eğer Meral Hanım'ın başına kazara bir şey getirilirse, sadece o hareket içinde değil mesela CHP'den de farklı hamleler olacaktır.

Bize göre Kemal Kılıçdaroğlu, iş Alevi-Sünni oylamasına dönüşmesin diye aday olmayacak.

O olmazsa kimler mi öne çıkar?

Deniz Baykal adaylığı çok istiyor.

Şansı olur mu?

Zor, zira Baykal 2019'da 82 yaşında olacak.

Sadece o değil, Baykal'ın aday olması Tayyip'in yüzde 100 başkanlığı anlamına geliyor ve bunu Kemal Kılıçdaroğlu görüyor.

Klasik CHP-AKP eksenine taşınacak olan bir seçim yarışında Deniz Bey'in Tayyip Erdoğan'a karşı ipi göğüsleme şansı hiç yoktur.

Diyeceksiniz ki realite buysa Deniz Bey niye aday?

Tabii o kendini öyle görmüyor.

İlaveten siyasete iyi bir final yapmak yani cumhurbaşkanı adayı olarak nokta koymak istiyor olabilir.

Baykal cenahı, bu sağ-sol ya da CHP-AKP yarışması handikabını aşmak adına son günlerde şöyle bir formül geliştirdi:

Diyorlar ki Baykal başkan, İlhan Kesici başkan yardımcısı olsun. Bu ikilinin Tayyip Erdoğan'a duman attıracağı iddia ediliyor.

Kesici öne çıkabilir

Kusura bakılmasın ama bu formül soyut bir fantezidir ve gerçekliği yoktur.

Şunun için:

İlhan Kesici başkan yardımcılığına razı olmaz.

Deniz Baykal gölgeli bir fotoğrafa girip Tayyip Erdoğan'ın karşısına çıkmaz, çünkü kaybedeceğini bilir.

İlhan Kesici'nin Deniz Bey'i şahsen çok sevdiğini yakından biliyorum ama siyasi imaj ve toplumdaki genel algı bağlamında böyle bir görüntünün Erdoğan'a yarayacağını düşünür.

Bunun yerine kendi adaylığına oynar.

Peki şansı olur mu?

Türkiye'deki sağ denilen büyük seçmen hinterlandını bilen biri olarak söyleyebilirim ki Meral Akşener'den sonra Tayyip Erdoğan karşısında en şanslı isim İlhan Kesici'dir.

İlhan Bey'in avantajları

Şunun için:

İlhan Kesici toplumun genelinde klasik anlamda Halk Partili olarak görülmez.

Kamuoyu onu CHP'yle yüzde 100 özdeşleştirmez.

Ahali Kesici'yi daha çok ekonomist kimliğiyle tanır.

Demirel ailesinin damadı olarak görür.

DYP'de siyaset yaptığını unutmaz.

ANAP'ta milletvekili olduğu günleri hatırlar.

Aynı şekilde ODTÜ'deki öğrencilik yıllarındaki ülkücü geçmişini bilir.

Kısacası onu epey partiler üstü olarak görür.

Buradan hareketle;

Herkesin "biraz bizdendir" diyeceği bu fotoğrafıyla İlhan Kesici CHP'nin adayı olup bir anda öne çıkar ve Tayyip Erdoğan'a karşı ipi pekâlâ göğüsleyebilir.

Kesici'nin çok önemli bir avantajı, 35 yıldır üst düzey bürokrat ve siyasetçi olarak bir kere bile yolsuzluk iddiasına muhatap olmamasıdır ki Türkiye'de böyle isimler sağdan-soldan çok azdır.

Evet doğruya doğruya İlhan Kesici'nin kırığı olmayan bir geçmişi vardır.

Ayrıca...

Her çevreyle olan iyi ilişkileri normalleşme arayan Türkiye için yararlı görülebilir.

Yılmaz Büyükerşen niye olmaz?

İlhan Kesici'nin CHP'deki rakibi Deniz Baykal değil ama Yılmaz Büyükerşen olabilir zira Kemal Kılıçdaroğlu'nun da ona meyli varmış gibi haberler alıyoruz.

Yılmaz Hoca da aday olmayı çok istiyor.

CHP kamuoyunun şu gün itibariyle birinci tercihi o!

Ancak onun handikabı Baykal'dan fazla.

Birincisi, onun da yaşı 80'in üstünde.

Yaşın ne önemi var, geç onu demeyin!

80 küsur yaşında bir insan başkanlık gibi günde 18 saat meesai gerektiren bir yükü kaldıramaz.

Bunu bilmek için hekim olmak gerekmiyor.

Ayrıca seçmenin üçte ikisinden fazlası genç olan Türk insanı, yaşlı birine zor oy verir.

İkinci husus Büyükerşen'in CHP seçmeni dışında tek bir oy olsun alamayacağı gerçeğidir.

Seçim Eskişehir de yapılsa tamam Büyükerşen aday olsun da, söyleyin o ilimizin dışında kim tanır Yılmaz Hoca'yı!

Akşener olmazsa kim?

Hiç mübalağa etmiyorum Yılmaz Büyükerşen'in aday yapılması halinde Ekmeleddin'den bile büyük bir fiyasko olacaktır.

Bakın Baykal bile CHP dışından biraz olsun oy alabilir ama Yılmaz Hoca alamaz.

Türkiye’de sol cenah seçim kazanmayı bilmiyor.

Halkın neye, nasıl ve niçin oy verdiğini okuyamıyor.

Bütün bunlardan hareketle CHP içinde en çok oy alabilme şansı olan isim İlhan Kesici’dir.

Kesici halen uykuda olan adaydır ve muhtemelen Meral Akşener’in başına bir iş getirilirse uyandırılacaktır.

Bir bakıma Meral Akşener’in yedeği gibidir.

Şu gün itibariyle Meral Hanım çok büyük hata yapmaz ve kural dışına çıkılıp siyaseten kellesi vurulmazsa Tayyip’le o çekişecektir.

Akşener hareketinin ikinci adamı olan Prof. Ümit Özdağ bu tür kuşku ve endişelerini de içeren çeşitli mesajlarını parti henüz kurulmadan yani 1 Eylül 2017 itibarıyla *Sözcü* gazetesinden Nil Soysal’a verdiği röportajda şöyle dillendirmiştir:

Ümit Özdağ’ın sözleri

“Partinizin kuruluşunun açıklanması yaklaşıyor. Nasıl bir kurucular kurulu ve nasıl bir program olacak?”

Özdağ: “Değişimi temsil eden bir kurucular kurulu ve bir programla geliyoruz. Partimizin önündeki en büyük iki mesele; ayrıştırılmaya, hatta düşmanlaştırılmaya çalışılan halkımıza tek bir millet ve kardeş olduğunu hatırlatmak ve son 14 senede tahrip edilen devlet kurumlarını onarmak olacak. Komşu ülkelerde önce halklar ayrıştırıldı, sonra ülkeler parçalanma sürecine sokuldu. Halkımızın ayrıştırılması ve devletimizin ayağa düşürülmesine izin veremeyeceğiz. Halkların ayrıştığı ülkeler, Irak, Suriye, Yemen ve Libya’ya dönüyor. Ayrışmayacağız. Bu düşmanlaşma ve ayrışma korkusu, hem yurtdışına göçü, hem de yurtiçinde

göçü tetiklemiş durumda. İran’da Humeyni devrimi sonrasında gerçekleşen dış göç benzeri bir süreci yaşamaya başladık. Türkler dünyada yurtdışında en fazla ev satın alan dördüncü millet oldu. İmkânı olan kaçıyor veya kaçacağı evi alıyor. Biz kimsenin kimseye tahakküm ettiği bir ülke istemiyoruz. Biz birlikte, bir arada, kardeşçe yaşam tarzlarımızı özgürce yaşadığımız bir ülke istiyoruz. Bundan dolayı kurucu heyetimizi seçerken bütün Türkiye’yi kucaklayan bir heyet oluşturmaya çalışıyoruz ve bunu başardık.”

“Türkiye’yi kucaklayan derken, bu heyetin içinde her etnisiteden veya mezhepten insanlar mı olacak?”

Özdağ: “Biz insanları etnisite ve mezheplere göre değerlendirmeyiz. Vatansever olan herkese kapımızı sonuna kadar açtık. Ve kimseye mezhep veya etnisite sormadık. Gelenler içinde de herkesin olduğunu görüyor ve duyuyorum.”

“Ama kurucular kurulundaki isimler gizemini koruyor hâlâ... Ne zaman açıklanacak?”

Özdağ: “Kurucular kurulunda geniş siyasi deneyime sahip olan, Türk toplumunun yakından bildiği isimler de, daha önce siyasetle hiç ilgilenmemiş isimler de olacaktır. Bu aşamada isimlerin paylaşılmamasının sebebi kurucular kurulu üyelerinin tamamının belli olmaması.”

“Meral Akşener genel başkan, Koray Aydın teşkilat sorumlusu... Sizin göreviniz belli oldu mu?”

Özdağ: “Sayın Akşener dışında parti kurulma aşamasında yapılan görevlendirmelerin parti kurulduktan sonra devam edip etmeyeceğiyle ilgili bir karar alınmış değil. Partinin resmen kurulmasından sonra ve kurulların oluşmasıyla birlikte kimin hangi görevi üstleneceği belli olacak.”

Siyasi ahlaksızlığın zirvesi

"Partinizin adı Merkez Demokrat Parti mi olacak?"

Özdağ: "Partinin adı üzerinde çalışmalar devam ediyor."

"Parti henüz kurulmadan FETÖ destekliyor iddiaları ortaya atıldı..."

Özdağ: "Yılın en büyük komedisi... Bize FETÖ'cü demek siyasi ahlaksızlığın zirvesidir. FETÖ'nün mesela beni hedef alarak bana karşı hangi kumpasların kurulması gerektiği talimatını verdiğini ve bu talimatı hangi gazetelerin yerine getirdiğini ben de biliyorum, AKP de. Ben belgelerle konuşurum, devlet belgeleriyle. FETÖ son bin senelik tarihimizdeki en büyük iç düşmandır. FETÖ'yle mücadele AKP'ye, yani eski ortağına emanet edilemez. AKP'de at izi ile it izi o kadar birbirine karışmıştır ki, Erdoğan istese bile sonuç alamaz. Oysa bizim partimizde Türkiye'de en önemli, kararlı ve bilinçli FETÖ karşıtı uzmanlar, FETÖ'yü yok edecek dosyalarla hazırlanıyorlar."

Saray ve uçaklar

"Peki farklı siyasetlerden ve siyaset dışından gelen insanlar partinizde nasıl anlaşacak?"

Özdağ: "Farklı düşündüğümüz hususlar var ve olacak. Hem geçmiş ve bugün hem gelecek konusunda farklı yorumlarımız olacak, ancak üzerinde uzlaştığımız hususlar çok daha önemli. Öncelikle tasada ve kıvançta bir olan Türk milletinin evlatlarıyız. Biz çocuklarımız ve torunlarımızın daha güvenli, daha özgür ve daha zengin bir Türkiye'de yaşamalarını istiyoruz. Biz, yasama, yürütme ve yargının ayrı olduğu bir ülke istiyoruz. Herkesin bağımsız yargı önünde eşit olmasını istiyoruz. Çocuklarımızın "Dördüncü Sanayi Devrimi"ni yakalayan bir ülkede okula

gitmesini istiyoruz. İmam hatip, meslek lisesi, fen lisesi fark etmez daha kaliteli bir eğitim istiyoruz. Ankara'nın Şam, İstanbul'un Halep olmasına izin vermeyeceğiz."

"İktidara geldiğinizde ilk icraatınız ne olacak?"

Özdağ: Saray, yeni kurulacak bir üniversiteye kampüs olarak verilecek. Cumhurbaşkanı'na ait 13 uçak satılacak. Sayın Akşener, Atatürk'ün mirası olan Köşk'te kalacak. Bütün israfa sert ve kesin bir şekilde son verilecek. Devlette tasarruf ana ilke olacak. Sonra üretim ekonomisi başlayacak."

Dördüncü Sanayi Devrimi

"Hızlı başladınız! Programınızda neler var?"

Özdağ: "Türkiye'yi içine girdiği çok boyutlu kısır döngüden kurtaracak bir kadro ve programla geliyoruz. Türkiye bugün tarihinin en sıkıntılı döneminden geçiyor. Bu ağır sorunları aşmak için ekonomi, dış politika, eğitim, her konuda uzman kadrolar ile eylem planları hazırlıyoruz. İlk günden 365'inci güne kadar neler yapacağımız belli. Öncelikle, kimseyi dışlamayan, dışlandığı duygusunu vermeyen bir iktidar olacağız. Liyakati olan herkes, hangi partiye oy verirse versin bizim kadromuz, Türkiye'nin kadrosu olacak. Bütün toplumu kucaklayan tarzda kimse'nin yaşam tarzıyla uğraşmayacağız, kimsenin uğraşmasına da izin vermeyeceğiz. Yıkılan devlet kurumlarını, eğitimi ve sanayiye, Dördüncü Sanayi Devrimi'ni esas alarak yeniden inşa edeceğiz. Yoksa dünyayı yakalayamayız."

"Kuruluş aşamasında ya da sonrasında partinize yönelik bir kumpas bekliyor musunuz?"

Özdağ: "Kumpas başladı bile. FETÖ üzerinden senaryo kurma çalışmaları var. Duyuyoruz. E ne de olsa karşımızda FETÖ'cülerin yanında yetişen bir ekip var. Bizim de tek bir cevabımız var. Diyoruz ki: Yaptığınız yiğitliğe sığar mı?

Kumpasların arkasına sığınmadan gelin mertçe bir siyasi mücadele yapalım!"

Erdoğan'ın var olma savaşı

"Partinizin olmazsa olmaz ilkesi nedir?"

"Partimizin olmazsa olmaz bir değil birçok ilkesi vardır; Cumhuriyet'in kuruluş esasları ve Türk milletinin milli ve manevi değerleri, ülkemizin toprak ve millet bütünlüğü, hukuk devleti ve parlamenter demokrasi ve Dördüncü Sanayi Devrimi esaslı reel sektörü canlandıracak büyük bir ekonomi stratejisi."

"Bu çerçevede Türkiye'nin ağır sorunlarını nasıl çözeceksiniz?"

Özdağ: "Öncelikle herkesin şu gerçeğin farkına varması lazım. Erdoğan'ın var olma savaşı, Türkiye'yi her yönden baskı altına alıyor. Bir zamanlar istikrarın sembolü olduğu söylenen Erdoğan, artık çöküşün lokomotifini konumunda. Ekonomi, sanayi, ihracat kanalları, finans sektörü, eğitim, sağlık her şey bu baskının altında eriyor. Yandaş basında ekonomi çok iyi gidiyor diye haber yaparak ülkeyi geliştirmezsiniz. Türkiye uzun bir süredir, kan kaybediyor. Dış borç alınarak yapılan bina ve yol ile gidilebilecek yol bitti. Türkiye gerilemekte. Gelecek nesillerin muhtemel kazançları rehin verilmektedir. Bu ekonominin sürdürülebilir olmadığını herkes, özellikle iş dünyası biliyor, biliyor ama iktidarın baskısı sebebiyle konuşmuyor. Türkiye'den korkunç bir servet kaçıışı var. Türk ekonomisinin tek çıkış yolu var reel sektörü ayağa kaldırmak ve tarımı, hayvancılığı canlandırmak."

"FETÖ'yle yapılan mücadeleye güvenmiyoruz"

"Cumhurbaşkanı'nın FETÖ'yle mücadelesine güvenmiyor musunuz?"

Özdağ: "Erdoğan'ın FETÖ mücadelesine güvenmiyoruz. Çünkü Erdoğan Sözcü'yü, bizi, bütün muhalefeti FETÖ'cü ilan ederek FETÖ'yü sulandırıyor. Erdoğan'ın beş metre ötesini görememek gibi bir sorunu var. FETÖ gibi tarihimizin en tehlikeli iç düşmanını 15 sene göremedi. FETÖ'nün katlettiği hukuku, masumlardan çaldığı hayatları, yalanlarını dolanlarını keyifle izledi. Her adımda FETÖ'den yana oldu. Kozmik odanın anahtarını FETÖ'ye teslim ederek inanılmazı başardı. Suriye dış politikasının nelere mal olacağını da göremedi. Apo'yla Anayasa hazırlamanın PKK'ya nasıl alan hâkimiyeti sağladığını da göremedi. Şimdi de hukuksuz bir Türkiye'nin nelere mal olacağını, bugün yaptığı hataların yarın nelere yol açacağını göremiyor. Türkiye'yi hızla 1913 yılının şartlarına sürüklediğini bile göremiyor. Türkiye tüm dünyayla kavgalı bir ülke oldu. Erdoğan'ın dünya kamuoyundaki desteği Kaddafi'den, Saddam Hüseyin'den veya Kuzey Kore liderinden fazla değil. Erdoğan, hukuktan ve milli iradeden gelen gücünden kalanı 16 Nisan kirli referandumuyla tamamen kaybetti. Dolayısıyla hukukun ve özgürlüklerin değerini bilen bir heyet olacak bizim heyetimiz. Naralar atıp Yunanistan'a 18 ada bağışlayan değil. Türkiye'nin menfaatlerini koruyan bir heyet olacak, iç politikada oy peşine düşüp toprak kaybeden değil."

"Partinizi FETÖ sızmalarından nasıl koruyacaksınız?"

Özdağ: "Partimizin kapısı daha önce hangi partiye mensup olursa olsun bütün vatanseverlere açıktır. Tabii ki bir terör ve casusluk örgütü olan FETÖ nasıl TSK, MİT ve Dışişleri Bakanlığı'na ve AKP'ye sızdıysa muhtemelen bize de sızmayı deneyecektir. Bunu engellemek için elimizden gelen en yüksek itina'yı göstereceğiz..."

Tayyip'in kadın versiyonu

AKP ile Saray'ın Meral Akşener'i ciddiye almasının ana nedeni onun Tayyip Erdoğan'a benzeyen özellikleri taşımasıdır.

Evet Meral Hanım adeta Tayyip Erdoğan'ın kadın versiyonudur.

Hem üslup, hem mesaj iletme, hem duruş olarak birbirlerine benzerler.

Bu itibarla muhalif cenahtan AKP tabanından en çok oy alabilecek isim Akşener'dir!

Ayrıca muhafazakârlara göre Meral Hanım değerler noktasında kendini ispatlamıştır.

O gelirse kıymet hükümlerim ne olur diye bir kuşkuya kapılmaz?

O gelince başörtümü çıkarırlar mı diye düşünmez?

O gelirse dindarlara zulüm olur mu gibi bir endişeyi aklının ucundan geçirmez.

Bu özelliğiyle AKP tabanından da oy alır.

Başka bir ifadeyle Meral Hanım Türkiye'nin Macron'u olabilir.

Özellikle de merkez sağdan giden ödünç oyların tamamını yanına çeker.

Çiller yol keser mi?

Saray bunu gördüğü için yol kesecektir.

Söylenen Tansu Çiller'in Akşener'e karşı kullanılacağı.

Mümkün mü?

Olabilir zira Tansu Hanım bu aralar Saray davetlerini hiç kaçırmıyor.

İyi bir işadamı olan Özer Bey böyle bir şeye karşı çıkmaz.

Ancak tutar mı diyorsanız tutmaz, zira halkta Çiller diye bir etkinin zerresi mevcut değil.

Tersine onu Mesut Yılmaz'la beraber merkez sağ batıran isimler olarak görüyor.

Oğulları yeni havalimanı inşaatında iş alan Mesut Yılmaz aynı şekilde devreye sokulursa yine bir etkisi olmaz.

Tersine onların devreye girmesi Meral Hanım'a artı yazar zira işin ardında başka şeyler aranır.

Hadise şudur:

Bir enerji birikmiş ve o siyasete bir şekilde yansıyacaktır.

Ben Akşener'in bugünkü seyrinde Erdoğan'ın 2002 önce-sindeki havasını görüyorum.

Tahminim, Tayyip Erdoğan'ın bir süre Meral Akşener'i doğrudan hedef almayacağı şeklindedir.

Onu medyasıyla Bahçeli'ye dövdürecek.

MHP ise artık AKP'nin milliyetçi kanadını temsil ediyor gibidir.

Kulislere göre Bahçeli ile AKP seçime beraber girecekler.

MHP verilecek kontenjana göre TBMM'de grup kurup söz-de muhalefet partisi olmaya devam edecek.

Tayyip ve kan davası

Tam bu noktada bir tespit ve hüküm:

Tayyip Erdoğan'ın geçmişteki duruşu malum, lakin bugün FETÖ ve PKK ile samimi olarak mücadele ediyor.

İçsavaş çıkarmaya çalışan PKK'yı, ABD ile AB'yi umursa-madan hendeklere gömdüğü ortadadır.

Dahası, Suriye'de ABD'nin hedeflediği Kürt koridoruna karşı savaş veriyor.

Kuşkusuz onu bu noktaya, değişen şartlar taşımıştır. Ancak dünkü yanlışları ileri sürüp bugünkü doğrusuna karşı çıkmak onaylanabilir mi? Böyle bir karşı çıkış kan davası gütmek olmaz mı?

Tayyip Erdoğan'ın 14 defa dava açıp ikikere hapse mahkûm ettirdiği bir gazeteci olarak böyle bir bakışa karşıyım zira bizim ona karşıtlığımız ülke ve kutsallarımız adınadır.

Ayrıca Erdoğan'ın diğer AKP'lilere kıyasla PKK ve FETÖ'yle daha samimi olarak mücadele ettiği ortadadır. Ne yani mücadele eden Tayyip Erdoğan'dır diye FETÖ ile PKK'nın yanında saf mı tutalım?

Kimilerimizin bu noktada duygusal oldukları kanaatindeyim.

Ancak bu bağlamda şöyle bir tez daha var ki elbette o da görmezden gelinemez.

Madem öyle niye böyle?

Deniliyor ki Tayyip Erdoğan ABD'yle mücadelesinde ne kadar samimi?

Madem samimi mesela İncirlik'i niye kapatmıyor?

Kısa bir süre önce Kudüs'te yanında 30 ABD'li senatör varken "Kürdistan kurulmalı" diyen İsrail Başbakanı Benjamin Netanyahu'ya niye susuyor?

Barzani'ye karşı neden kayıtsız?

Katar için herkese posta atan ve meydan okuyan Tayyip Erdoğan konu Kürdistan ve Suriye olduğunda niçin sesini yükseltmiyor?

Katar Türkiye'nin bütünlüğünden daha mı önemli?

Enerji ortağın olan ve şalteri indirdiği takdirde Türkiye'yi soğukta ve karanlıkta bırakıp ekonominizi stop ettirebilecek konumdaki Rusya'yı tehdit eden Tayyip Erdoğan söz konusu ABD olduğunda neden patinaj yapıyor?

Yoksa iddia edildiği gibi Tayyip Erdoğan kendini Pax-Americana'ya affettirmenin peşinde midir?

Yarın çark eder mi?

Yarın Washington'dan olumlu bir mesaj gelirse Erdoğan'ın oraya yönelmeyeceğinin garantisi var mı?

Pragmatik olan Erdoğan'ın siyasi fayda hesabına göre günü birlik hareket ettiği bilinmiyor mu?

ABD'nin hasımlığına kızıyor diye Erdoğan'ı peşinen Avrasya Kulübü'ne kaydetmek acelecilik değil mi?

FETÖ'yle olan mücadelesinde samimi olsa dahi ciddi hata ve eksikler yok mudur?

Mesela Bylock'u var diye pazarda sebze satan teyzeler gözaltına alınırken FETÖ'nün siyasi ayağına niye dokunulmuyor?

Bülent Arınc'ın damadı ve benzerleri niye dışarda?

Bütün bunlara ilave olarak FETÖ'yle mücadele eden Tayyip Erdoğan aynı şeyi neden diğer cemaatlerle yapmıyor.

Öyle ya bugün Fethullah yarın başka bir cemaat!

FETÖ olayı yaşandıktan sonra hâlâ bu cemaatlerin önünü açmak gaflet ötesi değil mi?

Ensar Milli Eğitim'de!

Milli Eğitim Bakanlığı'nda Ensar gibi misyonu belli olan inanç eksenli vakıflara alan açılması zihin bulandırmıyor mu?

Niçin durduk yerde cihat gibi şeyler ortaöğretim ders müfredatına giriyor?

Nereden çıktı müftülerin nikâh kıyması?

İşte bütün bunlar Erdoğan'ın son dönem PKK ve FETÖ'yle yaptığı kararlı mücadeleyi gölgeleyen kuşku bulutlarıdır...

Ancak bütün bu kuşkulara rağmen şu daveti tehlikeli buluyoruz ki teklif eden dış dinamiklerin sözcüleridir:

Diyorlar ki Tayyip Erdoğan'a karşı büyük bir cephe kurulsun.

İçinde sağcısı-solcusu olsun.

PKK'lısı olsun!

FETÖ'cüsü olsun.

Alevisi olsun.

Dinlisi-dinsizi olsun!

Hayır, bu teklif ülke mukadderatımız açısından sakattır.

Erdoğan'a hain demek!

Bu satırların yazarı Tayyip Erdoğan'a siyaseten muhaliftir. Ancak onu iktidardan indirme adına PKK'yla kol kola girmez.

Fethullah'la beraber iş tutmaz!

ABD'ye manda olmayı kabul etmez.

Beğenin beğenmeyin ki ben beğenmem!

Sevelim sevmeyelim ki ben sevmem!

Tayyip Erdoğan son tahlilde vatan haini değildir.

Bu ülkenin seçilmiş cumhurbaşkanıdır.

Başka ülkeler adına çalışmıyor.

En önemlisi milletimizin yüzde 50'sinin ilgisine mazhar.

Bütün siyaseti Erdoğan nefretine endekslerseniz, ona oy veren o insanlara ulaşamaz ve kazanamazsınız. Dahası, AKP gibi siz de ülkeyi ikiye bölersiniz.

Kuşkusuz bunu söylerken, AKP ya da Tayyip Erdoğan hesap vermesin demek istiyor değiliz. Tersine eğer yapılmışsa, yanlıştan hesap sormak devlet olmanın gereğidir. Yapanın yanına kâr kalması bir devlet adına en büyük çürüme ve zaaftır. Dolasıyla kim olursa olsun mutlaka hesap vermeli... Kastımız nefret üzerinden politika inşası edilmesinin yanlışlığıdır.

Yağmur ve kasırga

İşte Meral Akşener bu hassas çizgiyi okumak zorundadır.

CHP yönetiminin oyununa gelmemelidir.

Kemal Kılıçdaroğlu, Fikri Sağlar, Sezgin Tanrıkulu ve Tuncay Özkan gibilerin görevi belli.

Onlara, Tayyip mi yoksa FETÖ ile PKK mı diye sorsanız, iki emperyal çeteyi tercih ederler ki iftira atıyor değilim, Kılıçdaroğlu bunu zaten gizlemiyor.

Sadece onlar değil, kendine Atatürkçü diyen kimi yazarlar bile aynı çizgide.

Hatırlayın kravatlı PKK'ya yani HDP'ye oy verin diye yazılar yazıp kampanyalar yapmışlardı.

Hadiseye bakışta devlet ve millet çıkarı öncelik olmalı.

Türk milliyetçisi olmanın gereği budur.

Esas olan sırat köprüsünde olan Türkiye'nin oradan düşüp cehennem çukuruna yuvarlanmamasıdır.

Başka bir ifadeyle Türkiye'nin normalleşmesi ve devlet çarkının yeniden kurallar içinde işler hale gelmesi temel amaç olmalı.

Bu itibarla yağmurdan kaçarken kasırgaya yani Tayyip'ten kaçarken PKK ile FETÖ ve ardındaki mandacı emperyalere tutulmamak gerekiyor.

Yağmur ıslatır lakin kasırga öldürür.

Devleti yaşatmak

Eğer bu ince ayırım yapılmazsa TR-705 kodlu Sezgin Tanrıkulu'nun konumuna düşülür.

Esas olan devletin yaşamasıdır.

İntikam için siyaseti devlet adamları değil, kabile reisleri yapar.

Meral Akşener'in önemli sınavlarından biri bu olacaktır.

Kılıçdaroğlu'yla bir olmak ve onunla örtüşmek adına yanlış bir mesaj ve görüntü verirlerse kesin vurgun yerler zira Tayyip Erdoğan böyle bir açığı affetmez ve golü atar.

Politikada bir söz ve tavır bazen can evinden vurur ki Mehmet Ağar'ın "Düz Ova'da siyaset" gafı buna örnektir.

Aynı şekilde 1995 seçimlerinde MHP'yi baraja gömen "Türkçe ezan" gafıydı ki o hatayı yapan lider Türkeş değil aday yapılan DGM savcısı Nuh Mete Yüksel'di.

Buradan hareketle Meral Hanım, Kılıçdaroğlu'ndan ziyade CHP'nin milli tabanına göre hareket etmeli ve hatta ittifakı fiili olarak onlarla kurmalıdır.

Atatürk'ten sonra ilk

Akşener'in sahneye çıkması bağlamında altı çizilmesi gereken bir başka şey şudur:

Atatürk'ten sonra ilk defa "Ben Türk milliyetçisiyim," diyen biri Türkiye'yi yönetme ve devletin başına geçme noktasında ciddi olarak şans sahibidir.

Bu hakikatten hareketle yurtseverlerin seferber olması artık milli ibadet bağlamında vacip olmanın ötesinde farz-ı ayndır.

Göreceksiniz MHP içinde de mücadelesi olan isimler bir bir bu büyük okyanusa akacaktır ki parti tabanının mübalağa etmiyorum yüzde 95'i tamamdır.

Düşünebiliyor musunuz yüzde 100 milli biri yüzde 50 oy almaya aday ve buna çok yakındır.

Türkiye yanıyor

Hadisenin bu boyutuna ilaveten elbette asıl önemli olan ülkenin mevcut hal-i pürmelalidir.

Hepimiz görüyoruz, Türkiye yanıyor.

Ekonomimiz ancak yüksek tefeci borçlanmalarının vesile olduğu tüketimle ayakta.

Sosyal doku zedelenmiş, bizi millet yapan değerler aşındırılmış ve toplum paramparça olmuştur.

Maalesef bu topraklarda kendini sadece Kürt görenler var edilmiştir.

Kendini sadece Alevi görenler yaratılmaya çalışılmıştır.

İlaveten inanç ekseninde vatansız ve bayraksız kitlesel bir güruh devşirilmiştir ki onlar geleceğimizin en büyük karabasanıdır.

Siyasal İslam'ın tarlası

Evet Türkiye siyasi İslamcı örgütlerin artık tarlasıdır.

Onlarca dinci örgüt ve binlerce katil militan uykuda ve pusudadır.

Uyandırıldıkları gün eyvahlar ola!

AKP iktidarlariyla, kafa kesen bu dinci caniler abartisiz yüzde 7 civarı bir tabana erişmiştir ki Türk kamuoyu bu tehlikenin hâlâ farkında değildir.

Kahredici olan bu güvenlik risklerine karşı Türk ordusunun dramatik halidir.

TSK bağlamında hâlâ türlü spekülasyonlar var.

Subaylarının yarısından fazlasına FETÖ'cü diyenler var.

Düşünün Türk ordusu uçak uçuramayacak bir görüntüde!

Her gün yeni yeni haberler.

Yok THY pilotları TSK'ya geri dönecekmiş!

Yok Pakistan'dan pilot eğitmenleri istemişiz.

Şuraya bakar mısınız...

Anadolu'da var olabilmek!

Çok değil 10 yıl önce...

Dünyanın en büyük beşinci ordusuyuz diyen ya da denilen Türk ordusu bakın ne halde?

Askerin hastanelerini kapatmışlar.

Harp okulları kaos içine.

Askeri liseler artık yok.

Askeri yargı yok.

Emir-komuta kimde belli değil.

Asker karavanası bile dışarıdan yani yandaş tüccarlar tarafından temin ediliyor.

İyi de böyle bir ordu kompozisyonuyla bütün bu güvenlikle riskleri üstlenilebilir mi?

Anadolu gibi fevkalade riskli bir coğrafyada var olunabilir mi?

TSK-polis-yargı

TSK, düne kadar ülkenin itibarı en yüksek, halkın en çok güvendiği kurumdur!

Şimdi zabıta teşkilatı imajı ve görünümünde.

Bu Türkiye adına tehdit değil mi?

Keza polis hâlâ tarumar halde.

Farklı cemaatler cirit atıyor.

Yargı ise hiç mi hiç güven vermiyor zira iktidar kontrolünde.

Gazetede yazdığımız yazılara açılan dava ve verilen cezalarla ortaya çıktı.

Artık iktidarı ve Saray'ı eleştirmek fikir özgürlüğü kapsamında değil.

MİT ve kaht-ı rical

MİT'in durumu yine alarm veriyor

Cumhurbaşkanı diyor ki: "Darbeyi bana MİT değil eniştem Ziya haber verdi!"

Bunu söylüyor ama MİT'in başkanını görevden almadı ve almıyor, neden acaba?

Hülasa kurumları çökmüş, dışarıda dostu kalmamış, enerjisi tükenmiş, borcu katlanmış, vatandaşları cepheleşip ümitsizliğe düşmüş, yorgun, bezgin bir Türkiye fotoğrafıyla karşı karşıyayız.

Ülkeyi yönetenlerin tek amacı iktidarda kalmak, yani kendi siyasi gelecekleri.

Ana muhalefet ise mandacılığa çoktan razı!

İşte böylesine ürkütücü çizgiler taşıyan Türkiye fotoğrafında türlü kişisel riskler alıp sorumluluğa talip olmak yeni bir Kuvayı Milliye hareketini başlatmak gibidir.

Meral Akşener ile ekibi bu tablonun bilincinde akılla ve sabırla hareket etmeli ve mutlaka sonuca ulaşmalıdır.

Türkiye belki tarihinde ilk defa bu kadar derin bir kaht-ı ricalı yani devlet adamı kıtlığı ile yokluğunu yaşıyor.

Dilerim uzun süren bu kıtlık artık bolluğa evrilir ve Türkiye ayağa kalkar.

Allah Türk milletinin yardımcısı olsun!

Dizin

A

Abdülkadir Aksu 26
Abdullah Çatlı 28, 29, 31,
32, 35, 170
Abdullah Gül 74- 76, 82,
84, 91-93, 128, 130
Abdullah Kederoglu 47
Abdullah Öcalan 68, 94
Abdüllatif Şener 74
Abdürrahim Karakoç 17
Adnan Keskin 57
Ahmet Altan 99
Ahmet Arif 17
Ahmet Arvasi 17
Ahmet Davutoğlu 141
Ahmet Hamdi Tanpınar
15
Ahmet Kibritçi 20
Ahmet Necdet Sezer 83
Ahmet Tekdal 58
Alaattin Çakıcı 32, 62, 63,
67
Alaattin Yüksel 41

Ali Babacan 109
Ali Coşkun 26
Ali Fuat Yılmaz 124, 125
Ali Kalkancılar 52
Ali Kemal Aksoy 20
Ali Kırca 29, 59, 60
Ali Müfit Gürtuna 58
Ali Serim 112
Ali Sırtlı 20
Ali Yasak 28, 29
Alparslan Türkeş 19, 36,
53, 81
Aslan Bulut 20
Asuman Özgün 11, 12
Atilla İlhan 17
Ayşenur Aslan 29
Aytaç Durak 111
Ayvaz Gökdemir 13, 47,
48, 70

B

Barzani 100, 130, 142, 163
Bedrettin Dalan 50

Benjamin Netanyahu 163
Berat Albayrak 108
Bülent Arınç 74, 87, 92,
164
Bülent Ecevit 36, 60, 62
Bülent Orakoğlu 42

C-Ç

Cavit Kavak 30
Celal Adan 27, 48
Cemil Barlas 110
Cemil Çiçek 26, 87
Cemil Meriç 17
Cem Uzan 74, 79, 119, 143
Çetin Saner 40, 41
Cevdet Saral 60
Çevik Bir 55, 56
Cihan Paçacı 32, 69

D

Deniz Baykal 57, 67, 82,
83, 119, 152, 153, 154
Devlet Bahçeli 1, 11, 16,
69, 81, 82, 91, 92, 97, 101-
103, 105, 107, 108, 110, 111,
113, 116, 126, 145, 151
Doğu Perinçek 21, 43, 44
Dustin Hoffman 17

E

Ekmeleddin İhsanoğlu 10
Emre Uslu 122, 124-126

Engin Ardiç 143
Enis Berberoğlu 99
Enver Ören 26, 31, 46, 47,
49, 51, 52, 68, 140
Erdoğan Ashyüce 20
Ergun Poyraz 60
Erkan Mumcu 89, 90
Erol Güngör 17
Ertuğrul Özkök 63
Esat Kabaklı 17
Esat Kırathoğlu 50
Eyüp Âşık 67

F

Fadime Şahin 52
Fatih Akşener 22
Fatih Gürsul 99
Fehmi Kuru 109, 137, 138
Ferhat Boratav 29
Fikret Bila 60
Fikri Sağlar 62, 67, 165
Fırat Çakıroğlu 96

G

Güneş Taner 63
Güven Erkaya 42

H

Hakan Fidan 128, 140
Hasan Celal Güzel 26
Hasan Doğan 114
Hasan Ekinci 33, 57

Hasan Hüseyin Ceylan 58
Hasan Kalyoncu 26
Hasan Tahsin 14
Hillary Clinton 112
Hilmi Özkök 46
Hıncal Uluç 46
Hülya Koçyiğit 17
Hüsametdin Cindoruk 7,
57
Hüseyin Kıvrıkoğlu 56
Hüseyin Kocabıyık 33
Hüseyin Kocadağ 35

I-İ

İbrahim Artvinli 13
İbrahim Halil Çelik 59
İbrahim Kafesoğlu 16
İbrahim Tatlıses 79
İlhan Kesici 152-155
İlker Başbuğ 126, 127, 132,
138
İrfan Gürpınar 82
İsmail Amasyalı 11, 13
İsmail Cem Dışişleri 36
İsmail Karakuyu 69
İsmet Sezgin 47, 57

K

Kadir Sarmusak 42
Kemal Çevik 41
Kemal Derviş 79-81, 91,
119

Kemal Kılıçdaroğlu 33,
62, 95, 97-99, 101, 126, 144,
152, 154, 165
Kenan Evren 31
Kevin Costner 17
Köksal Toptan 46, 47, 50
Koray Aydın 114, 116, 145,
151, 152, 156
Korkmaz Yiğit 67
Kutlu Savaş 43

L

Latif Erdoğan 110

M

Mahmut Övür 28, 29, 59
Mehmet Ağar 28, 35, 37,
89, 90, 166
Mehmet Ali Birand 88
Mehmet Altan 99
Mehmet Barlas 140
Mehmet Budak 20
Mehmet Cengiz 114
Mehmet Erdemir 90
Mehmet Eymür 27, 31
Mehmet Gül 79
Melih Gökçek 90
Mesut Barzani 100
Mesut Yılmaz 24, 25, 26,
30, 31, 45, 57, 58, 60, 63, 74,
161, 162
Metin Feyzioğlu 146

Metin Özkan 107
Michelle Pfeiffer 17
Mim Kemal Öke 20
Mümtazer Türköne 33, 34
Mümtaz Turhan 17
Musa Eroğlu 17
Müslüm Gündüz 52
Mustafa Balcılar 20
Mustafa Baş 119
Mustafa Kafalı 20
Muzaffer Türkeş 81

N

Namık Kemal Zeybek 32, 33
Necip Fazıl Kısakürek 17
Necmettin Cevheri 47
Necmettin Erbakan 24, 56, 58, 59, 119
Neşet Ertaş 17
Nevzat Ercan 48
Nihat Atsız 17
Nihat Gürer 12-15, 19, 110
Nihat Özbek 17
Nil Soysal 155
Nuh Mete Yüksel 166
Nurettin Topçu 17
Nurhan Tekinel 69

O-Ö

Ömer Dinçer 138
Önder Yılmaz 43

Orhan Kavuncu 34
Orhan Keçeli 27
Orhan Özcanlı 13, 14, 23, 36
Ozan Arif 96
Özcan Yeniçeri 97
Özer Çiller 12, 13, 23, 27, 30, 31, 35, 36, 58, 63
Özer Sencer 8

P

Peyami Safa 15

R

Recai Kutan 68, 74
Recep Tayyip Erdoğan 8, 9, 29, 37, 58, 74, 75, 82, 83, 88, 91-95, 101-107, 111, 114, 118-120, 127-130, 135-138, 142-145, 149, 150-153, 161-166
Recep Haşatlı 19
Rex Tillerson 128
Rıza Sarraf 137
Robert De Niro 17

S-Ş

Sabahattin Çakmakoğlu 20
Şaban Karataş 20
Sedat Bucak 35
Sefer Ekşi 74

Sedat Bucak 35
Sefer Ekşi 74
Selahattin Demirtaş 94,
99, 100
Semih Sancar 45
Semih Yalçın 115
Serpil Gogen 46
Şevket Kazan 53, 54, 58,
118
Seyfi Oktay 98
Sezgin Tanrıkulu 165, 166
Sinan Ogan 115
Şuayip Dilmen 20
Şükrü Karaca 33, 34
Şükrü Sina Gürel 36
Süleyman Demirel 44, 54,
151

T

Tansu Çiller 11, 13, 25, 26,
32, 36, 46, 49, 50, 52-56, 58,
63, 66, 68, 70, 126, 161
Temel Karamollaoğlu 151
Teoman Koman 24, 25
Teoman Ünüsan 40
Tuğrul Türkeş 53, 111
Tuncay Özkan 100, 165
Turan Yazgan 20
Turgut Özal 46, 62

U-Ü

Ufuk Söylemez 7, 10, 11

Ümit Özdağ 111, 115-117,
144, 155

V

Vecdi Gönül 91
Vural Savaş 58

Y

Yalçın Özer 26
Yalım Erez 25, 68
Yaşar Büyükanıt 88, 89
Yaşar Topçu 57
Yavuz Bülent Bakiler 17
Yılmaz Büyükerşen 154

Z

Zekeriya Öz 124, 125, 138
Ziya Gökalp 20

AŞENA AULNA

Gazeteci-yazar Sabahattin Önkibar, odak noktasında Meral Akşener'in bulunduğu bu çalışmasında, ülkücü hareket, DYP, Çiller, Susurluk, 28 Şubat, AKP, FETÖ, Bahçeli, MHP ve Akşener'in kuracağı yeni partiyle beraber yakın dönemin siyasi röntgenini çekiyor.

Bugüne dek hiç duyulmamış bilgi ve anekdotlar aktaran Önkibar, Akşener'in Erdoğan'a rakip olup olamayacağı tartışması ekseninde, dünden bugüne olaylar ve portreler galerisi oluşturuyor.

- Akşener, ne zaman "Kahrolsun Amerika!" dedi ...
- "Aşkımız galip geldi" demesinin ardındaki gerçek ne ...
- Nasıl milletvekili oldu ...
- Bakan olmasını Fethullah Gülen'e mi borçlu ...
- Gezi protestolarında ne yaptı, kiminle birlikteydi ...
- "Ülkücülükten geçinenler" hakkında ne düşünüyor ...

"Ben onlar gibi daha başbakan ve cumhurbaşkanı olmadan Beyaz Saray'da ağırlandımadım. ABD'ye gidip icazet istemedim. Sözler vermedim. Onların arzusuyla BOP eşbaşkanı olmadım..."

Meral Akşener

kirmizikedi.com
[/kirmizikeditap](https://www.facebook.com/kirmizikeditap)
[/krmzkeditap](https://www.instagram.com/krmzkeditap)
[/kirmizikediayinevi](https://www.youtube.com/kirmizikediayinevi)

₺ 15